

**ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ, ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥ
ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ**

της
Φακριάδου Σοφίας

Μεταπτυχιακή Διατριβή που υποβάλλεται
στο καθηγητικό σώμα για τη μερική εκπλήρωση των υποχρεώσεων
απόκτησης του μεταπτυχιακού τίτλου του Διατμηματικού Μεταπτυχιακού
Προγράμματος «Άσκηση και Ποιότητα Ζωής» των Τμημάτων Επιστήμης
Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Δημοκριτείου Παν/μίου Θράκης και
του Παν/μίου Θεσσαλίας στην κατεύθυνση « Φυσική Δραστηριότητα και Αναψυχή».

Κομοτηνή
2010

Εγκεκριμένο από το Καθηγητικό σώμα:

1ος Επιβλέπων: Γιώργος Κώστα, Αναπλ. Καθηγητής

2ος Επιβλέπων: Γιώργος Μαυρομάτης, Καθηγητής

3ος Επιβλέπων: Λάιος Αθανάσιος, Καθηγητής

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΛΛΟΓΗ «ΓΚΡΙΖΑ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ»

Αριθ. Εισ.: 9140/1

Ημερ. Εισ.: 26/01/2011

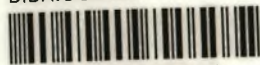
Δωρεά: _____

Ταξιθετικός Κωδικός: Δ

796.406

ΦΑΚ

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

004000102915

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Φακριάδου Σοφία: Καταγραφή, διερεύνηση και αξιολόγηση των υπηρεσιών του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξανδρούπολης
(Με την επίβλεψη του κ. Κώστα Γιώργου, Αναπλ. Καθηγητή)

Τις τελευταίες δεκαετίες παρατηρείται ολοένα και πιο έντονα η δραστηριοποίηση των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης στην παροχή υπηρεσιών άθλησης και αναψυχής. Η αποτελεσματικότητα και η ποιότητα των υπηρεσιών αυτών έχει προκαλέσει το ενδιαφέρον πολλών ερευνητών. Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να καταγράψει, να διερευνήσει και να αξιολογήσει τις παρεχόμενες υπηρεσίες του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξ/πολης. Στην έρευνα συμμετείχαν 259 (57 άνδρες, 202 γυναίκες) άτομα, διαφόρων ηλικιακών κατηγοριών (15-56+) , συμμετέχοντες (161) και μη (98) στα προγράμματα του δήμου. Η έρευνα πραγματοποιήθηκε με ερωτηματολόγιο των Μιχαλοπούλου Μ., Αργυροπούλου Τ., Κώστα Γ., Τζέτζης Γ. & Ντούλος Δ. (1998). Η παραγοντική ανάλυση των παραγόντων συμμετοχής στα προγράμματα αποκάλυψε πέντε παράγοντες. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα ολόκληρο το δείγμα εμφανίστηκε να έχει υψηλή αντίληψη (με μέσο όρο άνω του 5) για τους παράγοντες συμμετοχής. Επίσης η συνολική αντίληψη για τους παράγοντες συμμετοχής, έδειξε ότι επηρεάζεται από το φύλο, την ηλικία, την οικογενειακή κατάσταση, το μορφωτικό επίπεδο, την επαγγελματική κατάσταση και το εισόδημα. Συμπερασματικά αξίζει να σημειωθεί ότι για τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών και κατά συνέπεια την αύξηση των συμμετεχόντων στα προγράμματα πρέπει να ληφθούν υπόψη και να βελτιωθούν και οι 19 παράγοντες που διερευνήθηκαν στην έρευνα.

Λέξεις κλειδιά: υπηρεσίες, αθλητικός δημοτικός οργανισμός, παράγοντες συμμετοχής.

ABSTRACT

Fakriadou Sophia: Record, research and evaluation of services of the municipal athletic organization of Alexandroupolis.

(Under the supervision of Kosta George, Associate Professor)

The last few decades is being observed continuously strongly the activation of the topical self-administration organizations in the supply of services in the area of exercise and recreation. The effectiveness and the quality of these services have attracted the interest of many researchers. The purpose of this study was to record and to investigate the sport and recreational facilities provided by the municipal athletic organization of Alexandroupolis. It was administered to 259 exercising people and not (57 men, 202 women), of different age categories (15-56+) of municipal organization of exercising of Alexandroupoli. The research was realized by the questionnaire of Michalopoulou M., Argiropoulou T., Kosta G., Gegis G. & Doulos D. (1998). Factor analysis of questionnaire variables detected that it concludes five factors. According to the results the whole sample was appeared to have high perception over 5 of the participating factors. Besides, the results showed that the overall perception of participating factors was influenced by the sex, age, family situation, education level, occupation level and income. Conclusive, it is worthwhile noticing that for the improvement of supplying services and consequently the increase of participants in the programs have to be taken into consideration and be improved the 19 factors of participation which were investigated at the survey.

Key words: services, municipal organism of exercising, factors of participation.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Έχοντας φτάσει στο τέλος της ερευνητικής αυτής διαδικασίας θα ήθελα να ευχαριστήσω όσους συνέβαλαν στην ολοκλήρωση της προσπάθειας αυτής.

Ευχαριστώ τους καθηγητές που επέβλεψαν τη μεταπτυχιακή μου διατριβή. Ήταν τιμή για μένα η συνεργασία μαζί τους.

Ιδιαίτερα: Τον **Αναπληρωτή Καθηγητή κ. Κώστα Γιώργο**, για το χρόνο που αφιέρωσε, την καθοδήγησή και τις άμεσες και αποτελεσματικές επεμβάσεις κατά τη διεξαγωγή της έρευνας. Τον **Καθηγητή κ. Μαυρομάτη Γεώργιο και τον Καθηγητή κ. Λάιο Αθανάσιο** που δέχτηκαν να συμβάλλουν στη διεξαγωγή της έρευνας και να αναλάβουν την επίβλεψή της. Την υποψήφια διδάκτωρ κυρία Υφαντίδου Γεωργία για την πολύτιμη βοήθεια της και τη συμβολή της στη διόρθωση της διατριβής μου. Την υποψήφια διδάκτωρ κυρία Κουρτεσοπούλου Άννα για την πολύτιμη στήριξη της, την παρακίνηση και τη συνεισφορά της στο κομμάτι της στατιστικής ανάλυσης των δεδομένων.

Τον μάνατζερ του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξανδρούπολης κύριο Φιλιππίδη Κομνηνό για την πολύτιμη βοήθεια και τη διευκόλυνση της ερευνητικής διαδικασίας στο κομμάτι της συλλογής των δεδομένων.

Τις κυρίες Κουκμά Μαρία και Χατζηευαγγέλου Κική, αγαπημένες φίλες, για τη στήριξη και την πολύτιμη βοήθειά τους στη διανομή και τη συγκέντρωση των ερωτηματολογίων της έρευνας.

Την κυρία Νεραντζάκη Ερμιόνη, συνεργάτη και πολυαγαπημένη φίλη, για την αμέριστη συμπαράσταση και την ηθική στήριξη, που μου προσφέρει σε όλες τις δύσκολες στιγμές και τις αντίξοες συνθήκες, και την πολύτιμη βοήθεια της στην αποδελτίωση των δεδομένων.

Τους γονείς μου, Γιώργο και Σμαρώ Φακριάδου, για την ηθική και την υλική στήριξη κάθε προσπάθειάς μου με κάθε δυνατό τρόπο και μέσο, τη συμπαράσταση και την πολύτιμη παρακίνηση που απλόχερα μου προσέφεραν όλα αυτά τα χρόνια στην επίτευξη των στόχων μου.

Αφιερωμένη
Σε ο, τι πολυτιμότερο έχω,
την οικογένεια και τους φίλους μου

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙΛΗΨΗ	ii
ABSTRACT.....	iii
ΠΡΟΛΟΓΟΣ.....	iv
ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	v
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ	viii
ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ	ix.
I. ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
Ο σύγχρονος τρόπος ζωής	2
Προγράμματα άσκησης για όλους	3
Χρησιμότητα της έρευνας... ..	5
Ερευνητική Υπόθεση.....	6
Στατιστικές Υποθέσεις.....	6
Περιορισμοί της έρευνας	9
Οριοθέτηση της έρευνας	9
II. ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ	10
Οργάνωση και διοίκηση στον τομέα της παροχής υπηρεσιών.....	10
Η ποιότητα στον τομέα της παροχής υπηρεσιών.....	13
Έρευνες για την ποιότητα υπηρεσιών σε διάφορους χώρους.....	18
Έρευνες ποιότητας των υπηρεσιών στο χώρο του αθλητισμού.....	20
Στο χώρο των γυμναστηρίων-αθλητικών κέντρων.....	20
Στο χώρο της υπαίθριας αναψυχής.....	24
Στο χώρο των δημοτικών προγραμμάτων άθλησης και αναψυχής.....	26
Κίνητρα συμμετοχής σε δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής.....	29
Παράγοντες που επηρεάζουν το ποσοστό συμμετοχής σε δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής.....	30
Ανασταλτικοί παράγοντες συμμετοχής σε δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής.....	33
Λειτουργικοί ανασταλτικοί παράγοντες.....	34
Έλλειψη χρόνου.....	35

Οικονομικοί παράγοντες.....	37
Ψυχολογικοί-ατομικοί παράγοντες.....	38
Το μορφωτικό επίπεδο ως ανασταλτικός παράγοντας συμμετοχής.....	39
Ειδικοί πληθυσμοί.....	39
III. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ	41
Δείγμα	41
Μέσα συλλογής δεδομένων	42
Δομική εγκυρότητα ερωτηματολογίου	43
Διαδικασία συλλογής δεδομένων.....	44
Σχεδιασμός της έρευνας.....	45
Στατιστική ανάλυση.....	45
IV. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ	46
Δημογραφικό προφίλ των συμμετεχόντων	46
Γενικά χαρακτηριστικά συμμετοχής των συμμετεχόντων.....	49
Κυριότεροι ανασταλτικοί παράγοντες συχνότερης συμμετοχής.....	50
Κυριότεροι λόγοι επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής.....	53
Κυριότεροι λόγοι προτροπής για συμμετοχή σε προγράμματα άθλησης-αναψυχής.....	53
Διερεύνηση διαφορών του βαθμού σημαντικότητας των λόγων προτροπής για άθληση ως προς τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	53
Κυριότεροι παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης αναψυχής των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης αναψυχής.....	57
Διερεύνηση διαφορών του βαθμού σημαντικότητας των παραγόντων επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης ως προς τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	59
Συχνότητα συμμετοχής στα προγράμματα του δήμου των συμμετεχόντων και των παιδιών τους σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής.....	62
Προτιμήσεις αναφορικά με το είδος των αθλητικών	

δραστηριοτήτων των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής.....	63
Η κύρια κατεύθυνση δράσης του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξανδρούπολης κατά τους συμμετέχοντες.....	64
Δημογραφικό προφίλ των μη συμμετεχόντων	64
Προτιμήσεις συμμετοχής των μη συμμετεχόντων.....	67
Κυριότεροι ανασταλτικοί παράγοντες άθλησης των μη συμμετεχόντων.....	68
Κυριότεροι λόγοι μελλοντικής επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής.....	69
Κυριότεροι λόγοι προτροπής για μελλοντική συμμετοχή σε προγράμματα άθλησης-αναψυχής.....	70
Διερεύνηση διαφορών του βαθμού σημαντικότητας των λόγων προτροπής για άθληση ως προς τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	71
Σημαντικότεροι παράγοντες μελλοντικής επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής.....	74
Διερεύνηση διαφορών του βαθμού σημαντικότητας των παραγόντων μελλοντικής επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης ως προς τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	75
Προτιμήσεις αναφορικά με το είδος των αθλητικών δραστηριοτήτων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής.....	81
Η κύρια κατεύθυνση δράσης του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξανδρούπολης κατά τους μη συμμετέχοντες.....	82
V. ΣΥΖΗΤΗΣΗ83
VI. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ - ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ	99
VII. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	101
VIII. ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ.....	117
Παράρτημα Α: [ερωτηματολόγιο]	117

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΙΝΑΚΩΝ

Πίνακας 1. Αποτελέσματα από την παραγοντική ανάλυση των δεδομένων στο ερωτηματολόγιο της κλίμακας των υπηρεσιών, το οποίο περιείχε τους πέντε παράγοντες.....	44
Πίνακας 2. Ηλικιακές κατηγορίες των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	47
Πίνακας 3. Οικογενειακή κατάσταση των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	47
Πίνακας 4. Μορφωτικό επίπεδο των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	47
Πίνακας 5. Επαγγελματική κατάσταση των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	48
Πίνακας 6. Μηνιαίο εισόδημα των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	48
Πίνακας 7. Συνοπτικός πίνακας γενικών χαρακτηριστικών άθλησης των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	50
Πίνακας 8. Μ.Ο. και Τ.Α. των 5 παραγόντων επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής.....	59
Πίνακας 9. Ηλικιακές κατηγορίες των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	65
Πίνακας 10. Οικογενειακή κατάσταση των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	65
Πίνακας 11. Μορφωτικό επίπεδο των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	65
Πίνακας 12. Επαγγελματική κατάσταση των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	66
Πίνακας 13. Μηνιαίο εισόδημα των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	66
Πίνακας 14. Συνοπτικός πίνακας προτιμήσεων μελλοντικής άθλησης των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.....	67
Πίνακας 15. Μ.Ο. και Τ.Α. των 5 παραγόντων μελλοντικής επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής	76

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Σχήμα 1. Συχνότητα απαντήσεων των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα αναφορικά με τους κυριότερους ανασταλτικούς λόγους συχνότερης συμμετοχής.....	51
Σχήμα 2. Συχνότητα των απαντήσεων των συμμετεχόντων αναφορικά με τους κυριότερους λόγους επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης και αναψυχής	52
Σχήμα 3. Μ.Ο. των απαντήσεων των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα αναφορικά με τους κυριότερους λόγους προτροπής για άθληση.....	53
Σχήμα 4. Η επίδραση του φύλου των συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση βελτίωση της εξωτερικής εμφάνισης.....	54
Σχήμα 5. Η επίδραση του φύλου των συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση αναψυχή-ψυχαγωγία.....	55
Σχήμα 6. Η επίδραση της οικογενειακής κατάστασης των συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση μείωση σωματικού βάρους.....	56
Σχήμα 7. Η επίδραση του μηνιαίου εισοδήματος των συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση κοινωνικότητα-γνωριμίες.....	57
Σχήμα 8. Μ.Ο. των απαντήσεων των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα αναφορικά με τους σημαντικότερους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης αναψυχής.....	58
Σχήμα 9. Η επίδραση της οικογενειακής κατάστασης των συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα διαθεσιμότητα προγραμμάτων.....	60
Σχήμα 10. Η επίδραση του μορφωτικού επιπέδου των συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα άλλες υπηρεσίες.....	61
Σχήμα 11. Η επίδραση της ηλικίας των συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα άλλες υπηρεσίες.....	62
Σχήμα 12. Μ.Ο. των απαντήσεων των συμμετεχόντων αναφορικά με τη συχνότητα συμμετοχής στις αθλητικές υπηρεσίες του δήμου.....	63
Σχήμα 13. Προτιμήσεις αναφορικά με το είδος των αθλητικών δραστηριοτήτων των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα	

άθλησης-αναψυχής.....	64
Σχήμα 14. Συχνότητα απαντήσεων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα αναφορικά με τους κυριότερους ανασταλτικούς παράγοντες άθλησης	69
Σχήμα 15. Συχνότητα απαντήσεων των μη συμμετεχόντων αναφορικά με τους κυριότερους λόγους μελλοντικής επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής.....	70
Σχήμα 16. Μ.Ο. των απαντήσεων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα αναφορικά με τους κυριότερους λόγους προτροπής για άθληση.....	71
Σχήμα 17. Η επίδραση του φύλου των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση μυϊκή γράμμωση.....	72
Σχήμα 18. Η επίδραση της ηλικίας των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση βελτίωση της εξωτερικής εμφάνισης.....	73
Σχήμα 19. Η επίδραση του μορφωτικού επιπέδου των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση αναψυχή-ψυχαγωγία.....	74
Σχήμα 20. Μ.Ο. των απαντήσεων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα που αναφορικά με τους σημαντικότερους παράγοντες μελλοντικής επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής	75
Σχήμα 21. Η επίδραση της οικογενειακής κατάστασης των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα λειτουργικότητα.....	77
Σχήμα 22. Η επίδραση της οικογενειακής κατάστασης των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα διαθεσιμότητα προγραμμάτων.....	78
Σχήμα 23. Η επίδραση της ηλικίας των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα λειτουργικότητα.....	79
Σχήμα 24. Η επίδραση της ηλικίας των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα διαθεσιμότητα προγραμμάτων.....	80
Σχήμα 25. Η επίδραση της επαγγελματικής κατάστασης των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα άλλες υπηρεσίες.....	81
Σχήμα 26. Προτιμήσεις αναφορικά με το είδος των αθλητικών δραστηριοτήτων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής.....	82

ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ, ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗΣ

Ερευνητικά δεδομένα από όλο τον κόσμο παρουσιάζουν τα ποικίλα οφέλη της σωματικής άσκησης για τον άνθρωπο, με το πιο σημαντικό να εμφανίζεται η υγεία, τόσο η σωματική όσο και η ψυχολογική (WHO/Federation of Sports Medicine, 1995). Η προώθηση ενός υγιεινού και δραστήριου τρόπου ζωής έχει αποδειχθεί ως η σημαντικότερη επένδυση στη δημόσια υγεία (Morris, 1994). Το θέμα όμως που έχει απασχολήσει τα τελευταία χρόνια πολλούς ερευνητές είναι το κατά πόσο οι άνθρωποι συνηγορούν υπέρ της συστηματικής άσκησης σαν τρόπο ζωής αποκομίζοντας με αυτόν τον τρόπο τα σημαντικά οφέλη που έχει αποδειχθεί ότι απορρέουν από αυτήν.

Επίσης ιδιαίτερη διερεύνηση χρήζει το κατά πόσο η πολιτεία εξασφαλίζει συγκεκριμένες προδιαγραφές για τα παρεχόμενα προγράμματα άσκησης ώστε να αποφέρουν τα επιδιωκόμενα οφέλη (Patriksson, 1995). Μερικά από τα οφέλη της άσκησης που σχετίζονται με τη σωματική υγεία είναι η μείωση του κινδύνου για εκδήλωση καρδιαγγειακών παθήσεων (π.χ. στεφανιαία νόσος), η αντιμετώπιση της υπέρτασης (Hagberg, Park, & Brown, 2000) και του διαβήτη, η πρόληψη και αντιμετώπιση της οστεοπόρωσης, της οστεοαρθρίτιδας, του καρκίνου και της παχυσαρκίας (Grundy, Blackburn, Higgins, Lauer, Perri, & Ryan, 1999). Η συστηματική άσκηση έχει αποδειχθεί ότι διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στη διατήρηση της καλής λειτουργίας του ερειστικού συστήματος και συμβάλλει σημαντικά στην πρόληψη της οστεοπόρωσης και στη βελτίωση της ποιότητας ζωής σε πάσχοντες από οστεοαρθρίτιδα και πόνους στη μέση (Hartman, Manos, Winter, Hartman, Li., & Smith, 2000; Vouri, 2001).

Έχει παρατηρηθεί ότι το περπάτημα ήπιας έντασης (Sesso, Paffenbarger & Lee, 2000), η χρήση του ποδηλάτου σαν μέσο μετακίνησης στη δουλειά (Andersen, Schnor, Schroll & Hein, 2000) και η συμμετοχή σε μια δραστηριότητα αναψυχής διάρκειας 4 ωρών την εβδομάδα (Wannamethee, Shaper & Alberti, 2000) συμβάλουν στη μείωση της πιθανότητας εμφάνισης της στεφανιαίας νόσου. Επίσης, η άσκηση αποτελεί χρήσιμη παρεμβατική μέθοδο αποκατάστασης, μειώνοντας αντίστοιχα το

ποσοστό θνησιμότητας κατά 27% (Jolliffe, Raylor, Thompson, Oldridge & Ebrahim, 2001). Ένα ποσοστό 37% των θανάτων από στεφανιαία νόσο δείχνει να συνδέεται με την απουσία φυσικής δραστηριότητας συγκριτικά με ποσοστό 19% που αφορά τη διακοπή ή τη μη υιοθέτηση του καπνίσματος στον τρόπο ζωής (Britton & McPherson, 2000).

Η αυξημένη εμφάνιση του διαβήτη τύπου 2 που αντίστοιχα συνδέεται με την παχυσαρκία έχει βρεθεί ότι εμφανίζει ύφεση εκδήλωσης σε ποσοστό 33-50% σε ασκούμενα άτομα (Manson, Rimm, Stampfer, Colditz, Willett & Hennekens, 1992). Επίσης, η παιδική παχυσαρκία έχει πάρει σήμερα τη μορφή επιδημίας, καθώς το 11% του συνολικού ανήλικου πληθυσμού είναι παχύσαρκο (IOTF, 2002), με το ποσοστό αυτό ολοένα να αυξάνεται, αφού νεότερα στοιχεία πανελλήνιας έρευνας (Karantais et al, 2004). επιβεβαιώνουν μεγαλύτερα ποσοστά παχυσαρκίας, τα οποία αναφέρονται στο 22.7% των αγοριών και στο 18,3% των κοριτσιών ηλικίας 7-12 χρονών.

Σε ψυχολογικό επίπεδο, ο άνθρωπος διαμέσου της συμμετοχής του σε σωματικές δραστηριότητες αποκομίζει οφέλη, όπως η απόκτηση ευεξίας, η βελτίωση της αυτοεκτίμησης και της αυτοπεποίθησής του, και η αύξηση της αποδοτικότητας του (Ζαχαριάδης & Τσορμπατζούδης, 2000; Wood, Reyes-Alvarez, Maraj, Metoyer & Welsch, 1999). Επιπρόσθετα αναφέρονται οφέλη όπως, η μείωση του άγχους και της κατάθλιψης (Yoshitaka, Kyoto & Ichiko, 2006) και η αύξηση της ενεργητικότητας (Ekkekakis & Pertuzello, 1999).

Ο σύγχρονος τρόπος ζωής

Τις τελευταίες δεκαετίες το προφίλ του τρόπου ζωής των ανθρώπων, των δυτικών ως επί το πλείστον κοινωνιών, άρχισε να τροποποιείται. Οι παράγοντες που συνέβαλαν στην τροποποίηση αυτή ήταν κυρίως κοινωνικοοικονομικοί. Η ραγδαία εξέλιξη της τεχνολογίας συνέβαλε αρχικά στη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου των ανθρώπων, οι οποίοι με την αξιοποίηση της κατάφεραν να εκπληρώνουν τις καθημερινές βιοποριστικές τους ανάγκες εύκολα και γρήγορα. Το παραπάνω όμως γεγονός είχε ως άμεσο αποτέλεσμα τη σημαντική μείωση της σωματικής δραστηριότητας των ανθρώπων. Η τεχνολογική επανάσταση των τελευταίων δεκαετιών δεν επηρέασε μόνο την καθημερινότητα τους αλλά άλλαξε ριζικά και τη φύση της εργασίας, η οποία από ως επί το πλείστον χειρωνακτική μετατράπηκε σε άκρως καθιστική (Χαραχούσου, 1991). Οι συνέπειες της αλλαγής αυτής στον τρόπο

ζωής, όσον αφορά τη μείωση της σωματικής δραστηριότητας και η μη εξισορρόπηση της από άλλες μορφές σωματικής άσκησης συνέβαλαν στην αύξηση διαφόρων εκφυλιστικών ασθενειών, ανάμεσα στις οποίες συγκαταλέγονται οι καρδιοπάθειες, ο σακχαρώδης διαβήτης και διάφοροι τύποι καρκίνου (Παλλίδης, Γραμματικόπουλος, Παλλίδου, Σκαλίμης & Κατζικάς, 2000).

Η παράλληλη διεύθυνση της τεχνολογίας στο χώρο της ψυχαγωγίας και της αναψυχής επέφερε αλλαγές στον τρόπο διαχείρισης του ελεύθερου χρόνου των ατόμων. Το παραπάνω γίνεται εμφανές από το γεγονός ότι στις σύγχρονες κοινωνίες παρατηρείται μια στροφή όσον αφορά στη μορφή της ψυχαγωγίας και της αναψυχής από λιγότερο ενεργητική σε περισσότερο παθητική (Ψύχας, Πελέκης, Παντούλας, Τσάνας, Τσίμπας & Δαλκιράνης, 2003).

Οι παραπάνω συνεχώς αυξανόμενες μεταβολές στο προφίλ του τρόπου ζωής των ανθρώπων και οι αρνητικές τους συνέπειες, όσον αφορά στην καλή υγεία των πολιτών, είχαν άμεσο αντίκτυπο το συνεχώς αυξανόμενο κόστος περίθαλψης και άρχισαν να προβληματίζουν έντονα τις κυβερνήσεις πολλών κρατών. Στις ΗΠΑ υπολογίζεται ότι η μειωμένη συμμετοχή σε αθλητικές δραστηριότητες ευθύνεται για ποσοστό 18% των καρδιοπαθειών και 22% της εμφάνισης καρκίνου, γεγονός το οποίο έχει σαν άμεση συνέπεια ένα κόστος περίθαλψης που αγγίζει τα ποσά των \$24 και \$2 δισεκατομμυρίων αντίστοιχα (Colditz, 1999). Ο μέσος όρος του ιατρικού κόστους για άτομα που ασκούνται συστηματικά εκτιμάται να είναι χαμηλότερος κατά 30% συγκριτικά με άτομα που δεν ασκούνται καθόλου. Στην Αγγλία η παχυσαρκία είναι εμφανής σε ποσοστό 20% του πληθυσμού και υπολογίζεται ότι είναι υπαίτια για 18 εκατομμύρια ώρες απουσίας λόγω ασθένειας από την εργασία, το οποίο μεταφράζεται σε κόστος £500 δισεκατομμυρίων για το κράτος (Prentice & Jebb, 1995).

Προγράμματα άσκησης για όλους

Στα πλαίσια του προβληματισμού αυτού και με βάση την αποδεδειγμένη πλέον σημασία της άσκησης και των αθλητικών δραστηριοτήτων αναψυχής για την υγεία αλλά και τα παράλληλα κοινωνικά οφέλη που απορρέουν από τη συμμετοχή σε προγράμματα άθλησης, η σωματική δραστηριότητα έγινε το επίκεντρο του ενδιαφέροντος για τις κυβερνήσεις πολλών κρατών του δυτικού κυρίως κόσμου. Σε μια προσπάθεια λοιπόν προάσπισης της υγείας και μείωσης του κόστους των εισφορών γι' αυτήν, δημιουργήθηκαν διάφοροι οργανισμοί υγείας τόσο σε παγκόσμιο

όσο και σε εθνικό επίπεδο, που στόχο έχουν την προαγωγή της υγείας μέσω της προώθησης της φυσικής δραστηριότητας και της άσκησης (Bauman, Murphy & Lane; Blair, 2009; Orsega-Smith, Rayne, Katzenmeyer & Godbey, 2000).

Οι οργανισμοί αυτοί στοχεύουν στην προώθηση προγραμμάτων άθλησης και αναψυχής σε όσο το δυνατόν μεγαλύτερα τμήματα του πληθυσμού. Για την επίτευξη του στόχου της προώθησης μαζικών προγραμμάτων αθλητισμού δημιουργήθηκαν οι αθλητικοί δημόσιοι οργανισμοί. Στην Ελλάδα το ρόλο της προώθησης των προγραμμάτων Μαζικού Αθλητισμού έχει αναλάβει να διαδραματίσει η Γενική Γραμματεία Αθλητισμού σε συνεργασία με τους οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Ο.Τ.Α.), μέσω των αθλητικών οργανισμών των δήμων (Αυθίνος, 1998). Αυτοί καλούνται να καλύψουν τις ποικίλες απαιτήσεις των τοπικών κοινωνιών για άθληση και δραστηριότητες αναψυχής. Σύμφωνα με τις απαιτήσεις αυτές, οι αθλητικοί οργανισμοί δραστηριοποιούνται σε διάφορες κατευθύνσεις, οι οποίες συμπεριλαμβάνουν τα προγράμματα μαζικού αθλητισμού, τον αγωνιστικό αθλητισμό και τους αθλητικούς συλλόγους, καθώς επίσης, και την υποδομή των αθλητικών εγκαταστάσεων.

Η φιλοσοφία και οι σκοποί των προγραμμάτων Άθλησης για όλους σύμφωνα με τη δημοσίευση στην εφημερίδα της κυβερνήσεως (ΦΕΚ 2737/11-02-08, άρθρο 1) συνοψίζονται στα εξής: α) η άσκηση με τη συστηματική καθοδήγηση αποτελεί ουσιαστική κοινωνική επένδυση γιατί βελτιώνει την ποιότητα ζωής του ανθρώπου, β) συμβάλλει στην πρόληψη εκφυλιστικών τάσεων, γ) στην ανάπτυξη διαπροσωπικών σχέσεων και δ) σε μια καλύτερη σχέση ανθρώπου και φυσικού περιβάλλοντος. Σκοπός των προγραμμάτων είναι η βελτίωση του βιολογικού επιπέδου των αθλουμένων, η καλλιέργεια αθλητικού χαρακτήρα και αθλητικής συνείδησης, η αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου και η αναψυχή των αθλουμένων (ΦΕΚ 2737/11-02-08, άρθρο 1).

Το πρόβλημα που καλούνται να επιλύσουν οι αθλητικοί οργανισμοί του δήμου είναι τόσο η ικανοποίηση των διαφορετικών απαιτήσεων για άθληση, όσο και η εξασφάλιση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών, ώστε να είναι αυτές ελκυστικές. Κατά συνέπεια ο κατάλληλος σχεδιασμός των προγραμμάτων και η πρόβλεψη της αθλητικής συμμετοχής συμβάλλουν στην παροχή ποιοτικών υπηρεσιών (Yfantidou, Costa & Michalopoulos, 2006).

Τα αθλητικά προγράμματα ποικίλουν από φορέα σε φορέα, στην περίπτωση των προγραμμάτων ΑΓΟ_από δήμο σε δήμο, τόσο για την έκτασή τους όσο και για το

περιεχόμενο και τη μορφή τους. Αυτό οφείλεται σε πληθυσμιακά και γεωγραφικά κριτήρια, καθώς επίσης και σε οργανωτικές, λειτουργικές και οικονομικές παραμέτρους. Οι ερευνητές Λεπίδα, Ιωαννίδου και Τζέτζης (2007), αναφέρουν ότι ορισμένοι δήμοι της Θεσσαλονίκης υπερέχουν σε κάποιους από τους δείκτες (ποσοστό άθλησης, αριθμό γυμναστών, αριθμό εγκαταστάσεων και οικονομική δαπάνη ανά αθλούμενο), ενώ υστερούν σε κάποιους άλλους. Πιο συγκεκριμένα, αναφέρουν ότι: α) τα ποσοστά άθλησης δεν είναι ανάλογα με τον αριθμό των κατοίκων, β) η αναλογία γυμναστών/αθλούμενων διαφέρει από δήμο σε δήμο, γ) ο αριθμός των εγκαταστάσεων δεν είναι ανάλογος με τον αριθμό των αθλούμενων και δ) ο δείκτης οικονομικής δαπάνης για τον αθλητισμό δεν είναι ανάλογος με τον αριθμό κατοίκων των δήμων.

Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η καταγραφή και η αξιολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξανδρούπολης. Πιο συγκεκριμένα εξετάστηκε η αντίληψη των πολιτών για τα προγράμματα του αθλητικού οργανισμού, τόσο των συμμετεχόντων σε αυτά όσο και των μη συμμετεχόντων, για τους εξής παράγοντες: (α) την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών, (β) τους ανασταλτικούς παράγοντες συμμετοχής, (γ) τους κύριους λόγους συμμετοχής, (δ) την προτίμηση προγράμματος και τη συχνότητα συμμετοχής σε αυτά και (ε) τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των ασκούμενων και μη.

Χρησιμότητα της έρευνας

Η παρούσα έρευνα πραγματοποιήθηκε στο δήμο Αλεξανδρούπολης και αφορούσε τις παρεχόμενες υπηρεσίες άθλησης στους πολίτες από τον αθλητικό οργανισμό του δήμου. Η σημασία της έγκειται στο γεγονός ότι καθώς δεν έχει διεξαχθεί παρόμοια έρευνα στο συγκεκριμένο δήμο τα συμπεράσματα που απορρέουν από αυτήν μπορεί να αποτελέσουν σημαντική πηγή πληροφοριών και μια χρήσιμη βάση δεδομένων σχετικά με τα παρεχόμενα προγράμματα. Μέσω της καταγραφής αυτής μπορούν να διεξαχθούν σημαντικά συμπεράσματα για τη βελτίωση των ήδη παρεχόμενων υπηρεσιών αλλά και τον πιθανό σχεδιασμό νέων, σε μια προσπάθεια να καλυφθούν όσο το δυνατό περισσότερο οι ανάγκες των δημοτών για άθληση.

Η αντίληψη των συμμετεχόντων για τα προγράμματα, σχετικά με τους παράγοντες συμμετοχής σε αυτά, αποκτά ιδιαίτερη σημασία καθώς με τον τρόπο αυτό μπορούν να σκιαγραφηθούν οι προτιμήσεις τους αναφορικά με τα

προγράμματα, οι ανάγκες και οι προσδοκίες τους. Με την αξιολόγηση των παραπάνω στοιχείων οι υπεύθυνοι του αθλητικού οργανισμού θα είναι σε θέση να ιεραρχήσουν τις ανάγκες των μελών του οργανισμού και να προβούν στις απαραίτητες μετατροπές που θα οδηγήσουν στη διατήρηση των δημοτών σε αυτά. Όσον αφορά τις αντιλήψεις των μη συμμετεχόντων στα προγράμματα, αυτές, επίσης αποτελούν σημαντική πηγή στοιχείων για τους υπευθύνους του αθλητικού οργανισμού και μπορούν να αποτελέσουν σημαντικό εργαλείο για το σχεδιασμό και την υλοποίηση νέων ελκυστικών προγραμμάτων με στόχο την προσέλκυση των μη συμμετεχόντων.

Ερευνητική Υπόθεση

Υπάρχει επίδραση των δημογραφικών στοιχείων (φύλο, ηλικία, μορφωτικό επίπεδο, επαγγελματική και οικογενειακή κατάσταση, μηνιαίο εισόδημα): (α) στους λόγους συμμετοχής ενός προγράμματος άθλησης και αναψυχής και (β) στους παράγοντες επιλογής ενός προγράμματος άθλησης και αναψυχής.

Στατιστικές Υποθέσεις

α) Συμμετέχοντες

Μηδενική Υπόθεση: Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής ανδρών και γυναικών ως προς τους:

α) λόγους συμμετοχής: $H1\alpha_0: \mu_{\text{άνδρες}} = \mu_{\text{γυναίκες}}$

β) στους παράγοντες επιλογής: $H1\beta_0: \mu_{\text{άνδρες}} = \mu_{\text{γυναίκες}}$

Εναλλακτική Υπόθεση: Υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των συμμετεχόντων ανδρών και γυναικών ως προς τους:

α) λόγους συμμετοχής: $H1\alpha_A: \mu_{\text{άνδρες}} \neq \mu_{\text{γυναίκες}}$

β) παράγοντες επιλογής: $H1\beta_A: \mu_{\text{άνδρες}} \neq \mu_{\text{γυναίκες}}$

Μηδενική Υπόθεση: Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των ηλικιακών ομάδων των συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

$H2_0: \mu_{\text{ηλικιακή ομάδα A}} = \mu_{\text{ηλικιακή ομάδα B}} = \mu_{\text{ηλικιακή ομάδα X}}$

Εναλλακτική Υπόθεση: Υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των ηλικιακών ομάδων των συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες συμμετοχής στα δημοτικά προγράμματα άσκησης

$H2_A: \mu_{\text{ηλικιακή ομάδα A}} \neq \mu_{\text{ηλικιακή ομάδα B}} \neq \mu_{\text{ηλικιακή ομάδα X}}$

Μηδενική Υπόθεση: Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των μορφωτικών επιπέδων των συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

$$H3_0: \mu \text{ μορφωτικό επίπεδο A} = \mu \text{ μορφωτικό επίπεδο B} = \mu \text{ μορφωτικό επίπεδο X}$$

Εναλλακτική Υπόθεση: Υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των μορφωτικών επιπέδων των συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

$$H3_A: \mu \text{ μορφωτικό επίπεδο A} \neq \mu \text{ μορφωτικό επίπεδο B} \neq \mu \text{ μορφωτικό επίπεδο X}$$

Μηδενική Υπόθεση: Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των κατηγοριών των μηνιαίου οικογενειακού εισοδήματος των συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

$$H4_0: \mu \text{ μηνιαίο εισόδημα A} = \mu \text{ μηνιαίο εισόδημα B} = \mu \text{ μηνιαίο εισόδημα X}$$

Εναλλακτική Υπόθεση: Υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των κατηγοριών των μηνιαίου οικογενειακού εισοδήματος των συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

$$H4_A: \mu \text{ μηνιαίο εισόδημα A} \neq \mu \text{ μηνιαίο εισόδημα B} \neq \mu \text{ μηνιαίο εισόδημα X}$$

Μηδενική Υπόθεση: Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των κατηγοριών της επαγγελματικής κατάστασης των συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

$$H5_0: \mu \text{ επαγγελματική κατάσταση A} = \mu \text{ επαγγελματική κατάσταση B} = \mu \text{ επαγγελματική κατάσταση X}$$

Εναλλακτική Υπόθεση: Υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των κατηγοριών της επαγγελματικής κατάστασης των συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

$$H5_A: \mu \text{ επαγγελματική κατάσταση A} \neq \mu \text{ επαγγελματική κατάσταση B} \neq \mu \text{ επαγγελματική κατάσταση X}$$

β) Μη συμμετέχοντες

Μηδενική Υπόθεση: Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής ανδρών και γυναικών ως προς τους:

α) λόγους συμμετοχής: $H1_{\alpha_0}: \mu \text{ άνδρες} = \mu \text{ γυναίκες}$

β) στους παράγοντες επιλογής: $H1\beta_0: \mu \text{ άνδρες} = \mu \text{ γυναίκες}$

Εναλλακτική Υπόθεση: Υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των μη συμμετεχόντων ανδρών και γυναικών ως προς:

α) λόγους συμμετοχής: $H1\alpha_A: \mu \text{ άνδρες} \neq \mu \text{ γυναίκες}$

β) παράγοντες επιλογής: $H1\beta_A: \mu \text{ άνδρες} \neq \mu \text{ γυναίκες}$

Μηδενική Υπόθεση: Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των ηλικιακών ομάδων των μη συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

$H2_0: \mu \text{ ηλικιακή ομάδα A} = \mu \text{ ηλικιακή ομάδα B} = \mu \text{ ηλικιακή ομάδα X}$

Εναλλακτική Υπόθεση: Υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των ηλικιακών ομάδων των μη συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

$H2_A: \mu \text{ ηλικιακή ομάδα A} \neq \mu \text{ ηλικιακή ομάδα B} \neq \mu \text{ ηλικιακή ομάδα X}$

Μηδενική Υπόθεση: Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των μορφωτικών επιπέδων των μη συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

$H3_0: \mu \text{ μορφωτικό επίπεδο A} = \mu \text{ μορφωτικό επίπεδο B} = \mu \text{ μορφωτικό επίπεδο X}$

Εναλλακτική Υπόθεση: Υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των μορφωτικών επιπέδων των μη συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

$H3_A: \mu \text{ μορφωτικό επίπεδο A} = \mu \text{ μορφωτικό επίπεδο B} = \mu \text{ μορφωτικό επίπεδο X}$

Μηδενική Υπόθεση: Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των κατηγοριών των μηνιαίου οικογενειακού εισοδήματος των μη συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

$H4_0: \mu \text{ μηνιαίο εισόδημα A} = \mu \text{ μηνιαίο εισόδημα B} = \mu \text{ μηνιαίο εισόδημα X}$

Εναλλακτική Υπόθεση: Υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των κατηγοριών των μηνιαίου οικογενειακού εισοδήματος των μη συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

$H4_A: \mu \text{ μηνιαίο εισόδημα A} = \mu \text{ μηνιαίο εισόδημα B} = \mu \text{ μηνιαίο εισόδημα X}$

Μηδενική Υπόθεση: Δεν υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των κατηγοριών της επαγγελματικής κατάστασης των μη

συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

H_{50} : μ επαγγελματική κατάσταση A = μ επαγγελματική κατάσταση B = μ επαγγελματική κατάσταση X

Εναλλακτική Υπόθεση: Υπάρχει στατιστικά σημαντική διαφορά μεταξύ των μέσων όρων των κατηγοριών της επαγγελματικής κατάστασης των μη συμμετεχόντων ως προς τους λόγους συμμετοχής και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άσκησης.

H_{5A} : μ επαγγελματική κατάσταση A = μ επαγγελματική κατάσταση B = μ επαγγελματική κατάσταση X

Περιορισμοί της έρευνας

Περιορισμό στην παρούσα έρευνα ίσως να αποτελεί η δυσκολία κυρίως κάποιων ατόμων τρίτης ηλικίας στην ανάγνωση και στην κατανόηση του ερωτηματολογίου. Στην περίπτωση αυτή η συμπλήρωσή του ερωτηματολογίου γινόταν από τον ερευνητή με εκφώνηση των ερωτήσεων.

Οριοθέτηση της έρευνας

Η παρούσα έρευνα οριοθετήθηκε από την καταγραφή, τη διερεύνηση και την αξιολόγηση των υπηρεσιών που παρέχει ο αθλητικός οργανισμός του δήμου Αλεξανδρούπολης. Το δείγμα της έρευνας αποτελούνταν από πολίτες συμμετέχοντες στα προγράμματα του δήμου αλλά και μη συμμετέχοντες σε αυτά. Όσον αφορά τους συμμετέχοντες στα προγράμματα, η συμπλήρωση των ερωτηματολογίων πραγματοποιήθηκε από όλους τους συμμετέχοντες που κατά τη διάρκεια της έρευνας συμμετείχαν στα προγράμματα του αθλητικού οργανισμού του δήμου. Όσον αφορά τους μη συμμετέχοντες, η έρευνα πραγματοποιήθηκε σε ένα πάρκο αναψυχής και στο χώρο της νομαρχίας Έβρου. Η έρευνα διενεργήθηκε κατά τους μήνες Μάρτιο και Απρίλιο λόγω της καθυστερημένης έναρξης των προγραμμάτων.

II. ΑΝΑΣΚΟΠΗΣΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

Οργάνωση και διοίκηση στον τομέα της παροχής υπηρεσιών

Η οργάνωση και η διοίκηση στο χώρο της παροχής υπηρεσιών έχει απασχολήσει πολλούς ερευνητές. Η παροχή υπηρεσιών αποτελεί ένα πολυδιάστατο θέμα, εξαιτίας του γεγονότος ότι οι υπηρεσίες διαφέρουν από τα προϊόντα όσον αφορά στον τρόπο που παράγονται, καταναλώνονται και αξιολογούνται. Πιο συγκεκριμένα οι υπηρεσίες είναι απροσδιόριστες, ετερογενείς και παράγονται και καταναλώνονται ταυτόχρονα (Chelladurai & Chang, 2000).

Με βάση τα παραπάνω, η αποτελεσματικότητα της παροχής των υπηρεσιών προϋποθέτει έναν αποτελεσματικό και αποδοτικό σχεδιασμό. Όσον αφορά στην παροχή αθλητικών υπηρεσιών, υπεύθυνοι για την αποτελεσματική παροχή των υπηρεσιών αυτών είναι οι μάνατζερ των αθλητικών οργανισμών, δημόσιων και ιδιωτικών, οι οποίοι καλούνται να διαχειριστούν το ιδιαίτερο αυτό περιβάλλον της παροχής υπηρεσιών, καθώς και τα διάφορα θέματα που προκύπτουν κατά την προώθηση και την παροχή προγραμμάτων άθλησης και αναψυχής που απευθύνονται στους πολίτες. Η οργάνωση και η διοίκηση ενός αθλητικού οργανισμού αποτελεί ένα πολύ ευαίσθητο κομμάτι της λειτουργίας του οργανισμού, καθώς υπάρχουν πολλοί παράγοντες και συνθήκες που επηρεάζουν τη διαδικασία αυτή. Όσον αφορά στους μάνατζερ των αθλητικών δημόσιων οργανισμών, αυτοί καλούνται να σχεδιάσουν προγράμματα και υπηρεσίες με βάση τις κατευθύνσεις που προέρχονται από το κράτος και παράλληλα να συνυπολογίσουν τις τοπικές ανάγκες για άθληση και αναψυχή (Leberman, 2002). Ο Houlihan (2001), αναφέρει ότι πραγματοποιούνται έρευνες για την καλύτερη διαχείριση και διοίκηση των δημοτικών αθλητικών οργανισμών με σκοπό την καλύτερη ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών, ενώ όπως επισημαίνει ο Crompton (2000), υπάρχει έντονη η ανάγκη για αναθεώρηση του πλαισίου των υπηρεσιών των αθλητικών δημοτικών οργανισμών προς μια περισσότερο κοινωνική διάσταση.

Σύμφωνα με τους ερευνητές Thibault, Frisby και Kikulis, (1999) αυξάνονται διαρκώς οι πιέσεις για τη βελτίωση της εικόνας και της ποιότητας των υπηρεσιών και

απαιτούνται θεμελιώδεις και ποιοτικές αλλαγές στους δημοτικούς αθλητικούς οργανισμούς και τους τρόπους με τους οποίους αυτοί ενεργούν. Οι πιέσεις αυτές έχουν οικονομική, πολιτική και κοινωνική υπόσταση. Μια ποιοτική αλλαγή που θα μπορούσε να λάβει χώρα στο περιβάλλον ενός αθλητικού οργανισμού αποτελεί η συνεργασία με άλλους δημόσιους οργανισμούς, εθελοντικούς και μη κερδοσκοπικούς, ή ακόμη και με οργανισμούς εμπορικής φύσης. (Brooke, 1991; Hood, 1991; Leach et al., 1994; Prior et al., 1995; Walsh, 1995). Επίσης, έχει αρχίσει η προώθηση της ιδέας της εθελοντικής συμβολής των πολιτών στους δημοτικούς αθλητικούς οργανισμούς με σκοπό την πληρέστερη ικανοποίηση των αναγκών τους, όσον αφορά στις αθλητικές υπηρεσίες σε τοπικό επίπεδο (Jones, 2002).

Η ανάγκη για αθλητική ενεργοποίηση των πολιτών έχει οδηγήσει τις κυβερνήσεις διαφόρων χωρών, όπως της Αγγλίας και του Καναδά, να προωθήσουν τη συνεργασία των δημόσιων αθλητικών οργανισμών με άλλους, κερδοσκοπικούς ή μη, για την παροχή βελτιωμένων αθλητικών υπηρεσιών στους πολίτες (Thibault, Frisby & Kikulis, 1999).

Οι Cope, Doxford και Millar (1999) επισημαίνουν την αναγκαιότητα χρήσης ερευνών, οι οποίες καταγράφουν στοιχεία για τους χρήστες των διαφόρων χώρων αναψυχής, ως απαραίτητο εργαλείο για ένα αποτελεσματικό μανάτζμεντ των χώρων αυτών. Σύμφωνα με τους ίδιους, η καταγραφή των αναγκών για αναψυχή παρέχει σημαντικές πληροφορίες στους οργανισμούς για τη διαχείριση και το σχεδιασμό αποτελεσματικών υπηρεσιών προς τους πολίτες, τόσο σε τοπικό, όσο και σε εθνικό επίπεδο.

Σύμφωνα με τους Guest και Taylor (1999), το θέμα που τίθεται σχετικά με τη διαχείριση των δημοτικών αθλητικών οργανισμών είναι το αν η τοπική κυβέρνηση προωθεί υπηρεσίες άθλησης και αναψυχής σύμφωνα με αυτό που επιθυμούν οι πολίτες ή σύμφωνα με αυτό που οι μανάτζερ των αθλητικών οργανισμών πιστεύουν ότι θέλουν οι πολίτες. Σε έρευνά τους στη Μεγάλη Βρετανία διαπίστωσαν ότι οι τοπικές αρχές δεν εμπλέκουν τους πολίτες στη λήψη αποφάσεων, όσον αφορά στο σχεδιασμό των υπηρεσιών αναψυχής, ενώ παράλληλα οι παρεχόμενες υπηρεσίες δεν είναι προσανατολισμένες στους πολίτες.

Όπως επισημαίνει η Williams (1998) σε έρευνά της, οι οργανισμοί πρέπει να στραφούν προς το ποιοτικό μανάτζμεντ, όχι μόνο για να αντεπεξέλθουν στις πιέσεις, αλλά και για να παρέχουν υπηρεσίες που θα προσανατολίζονται στις ανάγκες των πολιτών. Όπως πιστεύει η ίδια, η διοίκηση των αθλητικών οργανισμών γνωρίζει τι

επιθυμούν οι πολίτες, αλλά είναι σημαντικό να αλλάξει όλη η φιλοσοφία διαχείρισής τους, έτσι ώστε να είναι εφικτή η συνεχόμενη βελτίωση των υπηρεσιών.

Σε έρευνα του ο Coalter (1999), επισημαίνει ότι καθώς οι συνθήκες του τρόπου ζωής μεταβάλλονται είναι απαραίτητο να γίνουν οι απαραίτητες προσαρμογές και στον τομέα της άθλησης και της αναψυχής. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας του, παρατηρείται η τάση οι συμμετέχοντες να εκφράζουν την ανάγκη για μεγαλύτερη ποικιλία δραστηριοτήτων, στις οποίες να μπορούν να συμμετέχουν. Καταλήγει λοιπόν στο συμπέρασμα, ότι οι αθλητικοί οργανισμοί πρέπει να γίνουν πιο ευέλικτοι στην παροχή υπηρεσιών, δηλαδή να δημιουργούν υπηρεσίες προσανατολισμένες στις ανάγκες των συμμετεχόντων, με σκοπό να αυξηθεί η συμμετοχή των πολιτών αλλά και να υιοθετηθεί η αθλητική συμμετοχή για περισσότερο χρονικό διάστημα.

Η πρόληψη των ασθενειών, η βελτίωση της φυσικής κατάστασης και κατά συνέπεια η αύξηση της ποιότητας ζωής των ατόμων έχει κινητοποιήσει τις τοπικές κοινωνίες στην Αγγλία, οι οποίες επιχειρούν την παροχή ποιοτικών υπηρεσιών στους πολίτες με σκοπό την καλύτερη ικανοποίηση των προσδοκιών τους και κατά συνέπεια την αύξηση της συμμετοχής τους στις υπηρεσίες (Darren & Green, 2002).

Όσον αφορά τη λειτουργία των δημοτικών αθλητικών οργανισμών σε χώρες της Δυτικής Ευρώπης, όπως η Μεγάλη Βρετανία, η Ολλανδία και η Γαλλία, εκεί έχουν αναφερθεί αυξημένα ποσοστά αθλητικής συμμετοχής των πολιτών, τα οποία είναι αποτέλεσμα των οργανωμένων διαφημιστικών εκστρατειών και της προσφοράς οργανωμένων προγραμμάτων αθλητικών δραστηριοτήτων και εγκαταστάσεων από κρατικούς και ιδιωτικούς αθλητικούς οργανισμούς (Alexandris, Papadopoulos, Palialia & Vasiliadis, 1999).

Οι Fletcher και Fletcher (2003), διερευνώντας τρόπους καλύτερης διαχείρισης των υπηρεσιών αναψυχής, αναφέρουν ότι οι μάνατζερ των οργανισμών που διαχειρίζονται κυρίως υπαίθριους χώρους, θα πρέπει να εστιάσουν σε δύο σημεία για την αύξηση της ικανοποίησης των πολιτών από τις παρεχόμενες υπηρεσίες. Το πρώτο αναφέρεται στη συντήρηση των χώρων, όπως για παράδειγμα στην καθαριότητα και το δεύτερο στο προσωπικό, το οποίο είναι υπεύθυνο για την υλοποίηση των υπηρεσιών (εκπαίδευση προσωπικού, ευγένεια, παροχή βοήθειας κ.α.). Επιπρόσθετα, όπως αναφέρουν οι Alexandris και Palialia (1999), η κοινωνική αλληλεπίδραση μεταξύ των συμμετεχόντων κατά την παροχή υπηρεσιών αναψυχής θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, καθώς συνεισφέρει στην αύξηση της ικανοποίησης που

λαμβάνουν οι συμμετέχοντες από την παρεχόμενη υπηρεσία. Επίσης, όπως τονίζουν οι ίδιοι, η μέτρηση της αντίληψης και της ικανοποίησης των συμμετεχόντων για τις παρεχόμενες υπηρεσίες, αποτελεί ένα αρκετά χρήσιμο εργαλείο για τους μάνατζερ των αθλητικών οργανισμών, καθώς με αυτόν τον τρόπο έχουν τη δυνατότητα να δημιουργήσουν ελκυστικές υπηρεσίες αλλά και να διατηρήσουν τους πελάτες-συμμετέχοντες σε αυτές.

Επιπλέον, οι Roberts και Brodie (1992) και ο Manson (1995), προτείνουν ότι από το χώρο της εκπαίδευσης θα πρέπει οι νέοι να έρχονται σε επαφή με μια ευρεία γκάμα αθλητικών δραστηριοτήτων αυξάνοντας με τον τρόπο αυτό τις πιθανότητες να αποκτήσουν ένα υγιεινό προφίλ ζωής και να συνεχίσουν τη συμμετοχή τους σε αθλητικές δραστηριότητες ως ενήλικες. Προωθώντας τις επιλογές στις αθλητικές δραστηριότητες, αυξάνεται η πιθανότητα οι νέοι να βρουν κάποια δραστηριότητα που θα ταιριάζει στα ιδιαίτερα φυσικά, συναισθηματικά και ψυχολογικά τους χαρακτηριστικά, τα οποία υποστηρίζουν τη δια βίου συμμετοχή σε κάποια δραστηριότητα.

Σύμφωνα με τους Alexandris, Dimitriadis και Markata, (2002) η παροχή ποιοτικών υπηρεσιών θεωρείται πολύ σημαντική για τη διατήρηση των ατόμων σε μια δραστηριότητα. Η άποψη αυτή στηρίζεται στο επιχειρήμα ότι τα άτομα συνήθως διακόπτουν μια αθλητική δραστηριότητα, όταν δεν νιώθουν ή όταν δεν βλέπουν ότι αποκομίζουν τα θετικά για την υγεία τους αποτελέσματα, από το από το περιβάλλον, το οποίο έχουν επιλέξει για να ασχοληθούν με κάποια δραστηριότητα.

Η ποιότητα στον τομέα της παροχής υπηρεσιών

Η φύση των παρεχόμενων υπηρεσιών των διαφόρων αθλημάτων και δραστηριοτήτων αναψυχής επηρεάζεται σε μεγάλο ποσοστό τόσο από την ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών (Afthinos, Theodorakis & Nassis, 2005; Baker & Crompton, 2000; Bloemer, Ruyter & Wetzels, 1999), όσο και από το βαθμό ικανοποίησης των συμμετεχόντων / πελατών (Theodorakis, Kambitsis, Laios & Koustelios, 2001; Bigne, Andreu & Gnoth, 2005), αλλά και από τις προθέσεις συμπεριφοράς (Alexandris et al, 2002; Kuthuris & Alexandris, 2005; Theodorakis & Kambitsis, 1998; Theodorakis, Kambitsis, Laios & Tzetzis, 2000). Η πληθώρα ερευνών γύρω από την ποιότητα και μάλιστα στο χώρο του αθλητισμού, υποδεικνύει ότι αποτελεί καθοριστικό παράγοντα στην αξιολόγηση κάθε προγράμματος που επιθυμεί να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των συμμετεχόντων –καταναλωτών.

Η εξασφάλιση της ποιότητας των υπηρεσιών αποτελεί τη βάση, ώστε οι παρεχόμενες αθλητικές υπηρεσίες να έχουν απήχηση στους πολίτες και να εκπληρώνουν το στόχο τους που είναι η προώθηση της υγείας και η βελτίωση της ποιότητας ζωής. Η διαχείριση των παρεχόμενων υπηρεσιών πρέπει να είναι ποιοτική, ώστε να συμβάλλει στη διατήρηση των ήδη υπαρχόντων μελών, αλλά και στην προσέλκυση νέων (Robinson, 2002).

Η έννοια της ποιότητας έχει ερμηνευτεί με διάφορους τρόπους όπως: α) η επίτευξη ικανοποίησης των πελατών, ή η ικανοποίηση και η ανταπόκριση στις προσδοκίες των πελατών (Goetsch, 1994; Zeithaml, Parasuraman & Berry, 1990), β) το επίπεδο ανταπόκρισης των χαρακτηριστικών ενός προϊόντος ή μιας υπηρεσίας και ο βαθμός ικανοποίησης συγκεκριμένων πελατειακών αναγκών (British Standards Institute, 1991), γ) η συμμόρφωση - προσαρμογή του προϊόντος - υπηρεσίας σε καθορισμένες προδιαγραφές (Crosby, 1985; Deming, 1986) και δ) η τέλεια προσαρμογή - καταλληλότητα ώστε το προϊόν - υπηρεσία να εκπληρώνει τις ανάγκες του καταναλωτή και να είναι απαλλαγμένο από τυχόν ελλείψεις (Juran, 1989).

Πολλές έρευνες έχουν γίνει και πολλά μοντέλα έχουν προταθεί κατά καιρούς με στόχο τον προσδιορισμό της ποιότητας στις υπηρεσίες. Το μεγάλο θέμα που προκύπτει από όλες αυτές τις έρευνες είναι ότι τα περισσότερα από τα μοντέλα που έχουν κατασκευαστεί για τη μέτρηση της ποιότητας των υπηρεσιών μπορούν να εφαρμοστούν και να οδηγήσουν σε ασφαλή συμπεράσματα μόνο για την υπηρεσία, για την οποία έχουν σχεδιαστεί να αξιολογήσουν και δύσκολα μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε διαφορετικό περιβάλλον υπηρεσιών (Chelladurai & Chang, 2000).

Όσον αφορά στο χώρο του αθλητισμού ο Chelladurai (1992;1994), έχει προτείνει το διαχωρισμό των αθλητικών υπηρεσιών σε δύο μεγάλες κατηγορίες: α) τις υπηρεσίες συμμετοχής και β) τις υπηρεσίες θέασης. Η βάση στην οποία στηρίχθηκε η κατηγοριοποίηση αυτή είναι η διάκριση ανάμεσα στις υπηρεσίες κατανάλωσης και στις ανθρωπιστικές υπηρεσίες, καθώς επίσης και στα κίνητρα των πελατών για συμμετοχή.

Σύμφωνα με τους Chelladurai και Chang (2000), η αξιολόγηση της ποιότητας διενεργείται με βάση: α) τους στόχους της ποιότητας (targets of quality), οι οποίοι αναφέρονται στα χαρακτηριστικά της υπηρεσίας που υπόκεινται σε αξιολόγηση, β) τα στάνταρ της ποιότητας (standards of quality), τα οποία αναφέρονται σε συγκεκριμένα κριτήρια, που εφαρμόζονται κατά την αξιολόγηση της ποιότητας και γ) τους

αξιολογητές της ποιότητας (evaluators of quality), οι οποίοι εμπλέκονται στην αποτίμηση της ποιότητας της υπηρεσίας. Όπως επισημαίνουν οι ίδιοι ερευνητές οι στόχοι της ποιότητας περιλαμβάνουν:

- Τη βασική υπηρεσία (core service), η οποία αναφέρεται στην υλοποίηση της υποσχόμενης υπηρεσίας.
- Το φυσικό περιβάλλον (context), το οποίο περικλείει την ποιότητα των εγκαταστάσεων, τη τοποθεσία του οργανισμού, τη προσβασιμότητα στις εγκαταστάσεις, την ποιότητα του εξοπλισμού καθώς επίσης και την ευκολία στη χρήση του.
- Την αλληλεπίδραση των πελατών – προσωπικού (client - employee interactions). Σύμφωνα με τη διάκριση αυτή, η ποιότητα σχετίζεται με την παροχή βοήθειας και τη συμπεριφορά του υπαλλήλου προς τον πελάτη, το σεβασμό και τη φροντίδα προς τους πελάτες και την άμεση παροχή εξατομικευμένης προσοχής.
- Την αλληλεπίδραση μεταξύ πελατών (inter-client interactions). Όσον αφορά στη σχέση μεταξύ των καταναλωτών κατά την υλοποίηση μιας υπηρεσίας, η ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας επηρεάζεται από το βαθμό υποστήριξης που προσφέρουν οι πελάτες μεταξύ τους για την επίτευξη κάποιου στόχου κατά τη συμμετοχή τους.
- Τη συμμετοχή των πελατών (client participation). Η εμπλοκή των πελατών στην υλοποίηση μιας αθλητικής δραστηριότητας είναι ενεργητική και μερικές φορές ανταγωνιστική. Για αυτό το λόγο η προσλαμβανόμενη αντίληψη του πελάτη για την υπηρεσία, από τη συμμετοχή του σε αυτή, είναι καθοριστική για τη διατήρησή του στην υπηρεσία.
- Την αποτυχία της υπηρεσίας και τη διαχείρισή της (service failure and recovery). Έχει αποδειχθεί ότι η πιθανή ύπαρξη λαθών κατά την υλοποίηση της υπηρεσίας επηρεάζει την ικανοποίηση του πελάτη για αυτήν. Η επιτυχής διαχείριση της αποτυχίας μπορεί να μειώσει τον αρνητικό αντίκτυπο για την υπηρεσία.

Επίσης, στην έρευνά τους αναφέρθηκαν σε τέσσερα κριτήρια ποιότητας: α) την ποιότητα ως υπεροχή, κριτήριο, το οποίο καθίσταται αναγκαίο σε επενδύσεις μεγάλων χρηματικών ποσών και υλικών, καθώς και στην απασχόληση προσωπικού

με πολλές ικανότητες και επιδεξιότητες, β) την ποιότητα ως αξία, με βάση το κριτήριο αυτό, η ποιότητα κρίνεται από τη σχέση της τιμής που κάποιος θα πληρώσει για μια συγκεκριμένη υπηρεσία (η ποιότητα ως αξία δεν συνεπάγεται το καλύτερο προϊόν ή την καλύτερη τιμή, αλλά τον καλύτερο συνδυασμό τιμής και προϊόντος), γ) την ποιότητα ως συμμόρφωση στις προδιαγραφές (στην περίπτωση αυτή οι ανάγκες και οι επιθυμίες των καταναλωτών μεταφράζονται σε ξεκάθαρες προδιαγραφές για το προϊόν, ενώ η ποιότητα κρίνεται από το βαθμό στον οποίο οι προδιαγραφές αυτές ικανοποιούνται) και δ) την ποιότητα εκπλήρωσης ή υπέρβασης των προσδοκιών του πελάτη (οι πελάτες αντιλαμβάνονται την ποιότητα μιας υπηρεσίας καθώς εμπλέκονται σε αυτήν). Οι αξιολογητές της ποιότητας της υπηρεσίας μπορεί να είναι: α) ο πελάτης, β) τα άτομα που προωθούν την υπηρεσία και γ) ο οργανισμός.

Ένα μοντέλο το οποίο έχει χρησιμοποιηθεί σε πολλές έρευνες και σε διάφορους τομείς για τη μέτρηση της ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών αποτελεί το SERVQUAL των Parasuraman, Zeithaml και Berry, (1998). Σύμφωνα με το μοντέλο αυτό η ποιότητα μπορεί να μετρηθεί με την αναγνώριση των κενών (gaps) που υπάρχουν μεταξύ των προσδοκιών των πελατών για την υπηρεσία και την αντίληψή τους σχετικά με την υλοποίηση της υπηρεσίας. Όπως επισημαίνουν οι Parasuraman και συν. (1998), η ποιότητα των υπηρεσιών είναι ένα πολυδιάστατο θέμα το οποίο στηρίζεται σε 5 διαστάσεις:

- Στην αξιοπιστία, η οποία αναφέρεται στην ικανότητα να υλοποιείται η σχεδιασμένη υπηρεσία έγκαιρα και με ακρίβεια.
- Στην ασφάλεια, η οποία αναφέρεται στη γνώση και στην αβροφροσύνη των υπαλλήλων, αλλά και στην ικανότητά τους να εμπνέουν σιγουριά και εμπιστοσύνη.
- Στα υλικά, τα οποία αναφέρονται στην ύπαρξη φυσικών διευκολύνσεων, στον εξοπλισμό, στο προσωπικό και στα μέσα επικοινωνίας.
- Στην ενσυναίσθηση, η οποία αναφέρεται στην παροχή φροντίδας και στην εξατομικευμένη προσοχή στους πελάτες.
- Και τέλος, στην ανταπόκριση, η οποία αναφέρεται στην προθυμία για βοήθεια στους πελάτες και στην παροχή άμεσων υπηρεσιών.

Σύμφωνα με τους Zeithaml, Parasuraman και Berry, (1996), όταν η αντίληψη των πελατών για την υπηρεσία είναι υψηλή, οι προθέσεις συμπεριφοράς είναι ευνοϊκές και ενδυναμώνουν τη σχέση των πελατών με τον οργανισμό. Από την άλλη

πλευρά, όταν η αποτίμηση της ποιότητας των υπηρεσιών είναι χαμηλή, οι προθέσεις συμπεριφοράς των πελατών δεν είναι ευνοϊκές και οι σχέσεις με τον οργανισμό φθίνουν. Επίσης, επισημαίνουν ότι οι προθέσεις συμπεριφοράς αποτελούν δείκτες, οι οποίοι δείχνουν αν οι πελάτες θα παραμείνουν ή θα εγκαταλείψουν τη συμμετοχή στην υπηρεσία. Σύμφωνα με το μοντέλο που προτείνουν, οι προθέσεις συμπεριφοράς περικλείουν τέσσερις διαστάσεις: α) την από στόμα σε στόμα πληροφόρηση (word of mouth, WOM), β) τις προθέσεις για αγορά, γ) το θέμα του κόστους και δ) την αναφορά παραπόνων. Σύμφωνα με τους Ajzen και Fishbein (1980), οι προθέσεις συμπεριφοράς όταν μετρηθούν κατάλληλα μπορούν να οδηγήσουν στην πρόβλεψη σε μεγάλο βαθμό της πραγματικής συμπεριφοράς.

Οι Alexandris, Zachariadis, Tsorbatzoudis και Grouios, (2004), διερεύνησαν την καταλληλότητα του μοντέλου ποιότητας υπηρεσιών των Brady και Cronin (2001a) σε έρευνά τους που πραγματοποιήθηκε σε αθλητικό ιδιωτικό κέντρο της Θεσσαλονίκης. Σκοπός της έρευνας τους ήταν ο βαθμός στον οποίο η αντίληψη της ποιότητας των υπηρεσιών και η ικανοποίηση των πελατών μπορεί να προβλέψει τη ψυχολογική δέσμευση στις υπηρεσίες και την από στόμα σε στόμα επικοινωνία. Το μοντέλο αυτό είναι πολυεπίπεδο και οι τρεις βασικές διαστάσεις του αφορούν: α) την ποιότητα αλληλεπίδρασης (Interaction Quality), η οποία αναφέρεται στις διαπροσωπικές αλληλεπιδράσεις ανάμεσα στους πελάτες και στο προσωπικό κατά την υλοποίηση της υπηρεσίας, β) στην ποιότητα του περιβάλλοντος της υπηρεσίας (Service Environment Quality), η οποία αναφέρεται στην ποιότητα των υλικών μέσων που χρησιμοποιούνται κατά την υλοποίηση μιας υπηρεσίας, όπως οι συνθήκες του περιβάλλοντα χώρου (θερμοκρασία, άρωμα, μουσική), ο σχεδιασμός του χώρου και οι κοινωνικοί παράγοντες, οι οποίοι αναφέρονται στην αλληλεπίδραση μεταξύ των πελατών και γ) στην εξαγόμενη ποιότητα (Outcome Quality), η οποία αναφέρεται στην αίσθηση που αποκόμισαν οι πελάτες από την υπηρεσία μετά την υλοποίηση της. Οι ερευνητές υποστηρίζουν ότι το μοντέλο ποιότητας υπηρεσιών των Brady και Cronin (2001a) είναι κατάλληλο για τη μέτρηση της ποιότητας σε αθλητικές υπηρεσίες.

Ο προσανατολισμός στη διοίκηση ποιότητας σε προγράμματα αναψυχής που προσφέρουν δημόσιοι φορείς στην Αγγλία (Robbinson, 1999b) ήταν αποτέλεσμα κυρίως τριών παραγόντων: α) του ολοένα αυξανόμενου ενδιαφέροντος, το οποίο είναι εστιασμένο στον πελάτη - συμμετέχοντα που εμφανίζει υψηλές απαιτήσεις και προσδοκίες, αλλά και της ταυτόχρονης επέκτασης του ανταγωνισμού προσφοράς

τέτοιων προγραμμάτων, β) της αύξησης του επιπέδου επαγγελματισμού στο κλάδο της αναψυχής (ο Edwards (2000) επισήμανε τη σημαντικότητα της διοίκησης σαν μέσο επίτευξης αποτελεσματικότητας και αποδοτικότητας) και γ) των κρατικών διοικητικών μεταρρυθμίσεων που εισήγαγε τεχνικές διοίκησης ποιότητας ενισχύοντας αυτές με αντίστοιχες κυβερνητικές νομοθεσίες (Robbinson, 2002).

Νεότερα στοιχεία έρευνας που διεξήχθη στην Αγγλία (Robbinson, 2003), σε δείγμα 163 δημοτικών φορέων άθλησης (από τους 183 που συμμετείχαν) εφαρμόζαν αρχές διοίκησης ποιότητας, πρεσβεύοντας το 40% του συνολικού πληθυσμού των δημοτικών φορέων άθλησης ολόκληρης της χώρας. Παραδείγματα εφαρμογών ποιότητας ήταν: α) Επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό σε ποσοστό- Investors in People (77%), β) Κρατική επιτροπή αξιολόγησης ποιότητας με 22 στάνταρτ – Quest (76%), γ) Μοντέλο επιχειρηματικής αριστείας - EFQM (35%), δ) Σύστημα Πιστοποίησης ISO 9002 (28%), ε) Σύστημα αξιολόγησης με 10 κριτήρια ποιότητας Charter Mark (18%), στ) Διοίκηση Ολικής Ποιότητας-TQM (3%) και ζ) άλλα συστήματα -εφαρμογές ποιότητας (2%).

Σε μια συγκριτική μελέτη εκτίμησης της ποιότητας ανάμεσα σε δημοτικά προγράμματα αναψυχής που διέθεταν Σύστημα Πιστοποίησης ISO 9002 και Επένδυση στο ανθρώπινο δυναμικό - Investors in People εντοπίστηκαν κύριες διαφορές σε τρεις παράγοντες: α) στο σύνολο της απόδοσης του φορέα (well run), β) στο επίπεδο οργάνωσής του (έναρξη και λήξη προγραμμάτων στην ώρα τους) και γ) στην ποιότητα της πληροφόρησης που ήταν διαθέσιμη στους καταναλωτές - μέλη. Ωστόσο, από την πλευρά των εργαζομένων στο δημόσιο φορέα υπήρξε υψηλότερη ικανοποίηση σε όσους εργάζονταν σε φορέα - οργανισμό που εφαρμόζεε Σύστημα Πιστοποίησης ISO 9002. Μια πιθανή ερμηνεία που δίνουν οι συγγραφείς είναι ότι χρειάζεται προσαρμογή των συστημάτων διοίκησης ποιότητας που προέρχονται κυρίως από τον χώρο των επιχειρήσεων, ώστε να έχει ανταπόκριση στις ιδιαίτερες ανάγκες διοίκησης των μη-κερδοσκοπικών αθλητικών οργανισμών (Lentell & Morris, 2001).

Έρευνες για την ποιότητα υπηρεσιών σε διάφορους χώρους. Οι ερευνητές Cronin, Brady και Hult (2000), διερεύνησαν την ποιότητα σε έξι διαφορετικές βιομηχανικές αγορές: α) αθλητικών φιλάθλων (n = 401), β) συμμετεχόντων σε αθλητικές δραστηριότητες (n = 396), γ) ψυχαγωγίας (n = 450), δ) ινστιτούτων υγείας (n = 167), ε) μεταφορών μεγάλων αποστάσεων (n = 221) και στ) αλυσίδες γρήγορου

φαγητού ($n = 309$), επιχειρώντας να διαπιστώσουν τις τυχόν σχέσεις ανάμεσα στην ποιότητα, στην αξία, στην ικανοποίηση και στις προθέσεις συμπεριφοράς των καταναλωτών. Η αναφορά τους στις προθέσεις συμπεριφοράς συμπεριελάμβανε τρεις ερωτήσεις: α) την πιθανότητα της επανάληψης της συγκεκριμένης υπηρεσίας, β) την πιθανότητα να συστήσει ο πελάτης τη συγκεκριμένη υπηρεσία σε κάποιον φίλο και γ) την πιθανότητα ορισμού της συγκεκριμένης υπηρεσίας σαν πρώτη του μελλοντική επιλογή.

Ο έλεγχος της καταλληλότητας του μοντέλου έγινε και στο σύνολο του δείγματος ($N = 1,944$), αλλά και μεμονωμένα για κάθε είδος βιομηχανικής αγοράς. Από την εφαρμογή του μοντέλου στο σύνολο του δείγματος διαπιστώθηκε σημαντική συσχέτιση ανάμεσα στην ποιότητα των υπηρεσιών ($t = 7.84$), στην αξία που αντιλαμβάνονταν οι καταναλωτές ($t = 8.67$) και στην ικανοποίηση ($t = 8.16$), ως προς τις προθέσεις συμπεριφοράς (ΠΣ). Ενώ από τις αναλύσεις μεμονωμένα για κάθε μια αγορά ξεχωριστά, η σχέση ανάμεσα στην αξία της υπηρεσίας και των ΠΣ επαληθεύτηκε για όλες τις αγορές, με μόνη εξαίρεση τα ινστιτούτα υγείας. Και η σχέση ανάμεσα στην ποιότητα και τις ΠΣ ήταν σημαντική με δύο εξαιρέσεις αγορών, εκείνη των ινστιτούτων υγείας και των μεταφορών. Τέλος, συμπέραναν ότι τόσο η ποιότητα, όσο και η αξία των υπηρεσιών, οδηγούν στην ικανοποίηση, με τους πελάτες να δείχνουν μεγαλύτερη σημαντικότητα στην ποιότητα μιας υπηρεσίας, παρά στο κόστος που σχετίζεται με την παροχή της.

Άλλη μια συγκριτική έρευνα στο χώρο των τουριστικών (πρακτορεία κρουαζιερών - βιβλιοπωλεία) και αθλητικών επιχειρήσεων (κέντρα μπόουλινγκ - αγώνων ταχύτητας) εστίασε το ενδιαφέρον της στην εκτίμηση τόσο της προσωπικής εξυπηρέτησης, όσο και στις διαδικασίες διεκπεραίωσης της υπηρεσίας. 1284 πελάτες, προερχόμενοι και από τους δύο κλάδους υπηρεσιών, συμπλήρωσαν το ερωτηματολόγιο ικανοποίησης, το οποίο περιελάμβανε πέντε ερωτήσεις σχετικές με την προσωπική εξυπηρέτηση (όπως π.χ. υπομονή, αποφυγή συνωστισμού σε ουρές αναμονής) και τριάντα έξι ερωτήσεις σχετικές με τη διεκπεραίωση της υπηρεσίας (αξιοπιστία χρονικού προγραμματισμού, καθαρό περιβάλλον δραστηριοτήτων-υπηρεσιών), οι οποίες προήλθαν από καταγραφή που έκαναν οι ίδιοι οι των πελάτες με κλιμάκωση, ανάλογη των αναγκών τους και από τους δυο κλάδους. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι το επίπεδο ικανοποίησης των πελατών στον τουριστικό κλάδο και για τους δύο παράγοντες (προσωπική εξυπηρέτηση και διεκπεραίωση) ήταν υψηλότερο από ότι στον αθλητικό κλάδο. Μια πιθανή ερμηνεία αυτής της

διαφοροποίησης που δίνουν οι ερευνητές είναι ότι στον τουριστικό κλάδο υπάρχουν περισσότερες ευκαιρίες προσωπικής επαφής ανάμεσα στον προμηθευτή και πελάτη, καθώς επίσης και ιδιαίτερες συνθήκες περιβάλλοντος - εγκαταστάσεων που χαρακτηρίζουν τις υπηρεσίες (Nicholls, Gilbert & Roslow, 1999).

Στον Ελλαδικό χώρο, ερευνητικά αποτελέσματα εφαρμογής του μοντέλου των προθέσεων συμπεριφοράς σε δύο ξενοδοχειακές μονάδες ($N = 250$), αναφέρουν ότι η πλειοψηφία των καταναλωτών δήλωσε την πρόθεση να παραμείνουν ως πελάτες των ξενοδοχείων. Πιο αναλυτικά, ο Μ.Ο. των καταναλωτικών προθέσεων τους κυμάνθηκε στο 5,48, της πρόθεσης διατύπωσης θετικών σχολίων προς άλλους καταναλωτές κυμάνθηκε στο 5,44, ενώ υψηλότερο διακύμανση (6,01) εμφάνισαν στην πρόθεση να πληρώσουν περισσότερα χρήματα προκειμένου να λάβουν ποιοτικότερες υπηρεσίες. Επίσης αποκαλύφθηκαν υψηλές συσχετίσεις των κατευθύνσεων της ποιότητας υπηρεσιών με την επικοινωνιακή συμπεριφορά ($F = 462, p < 0.001$) προς τους άλλους καταναλωτές σε ποσοστό 93% και με την καταναλωτική πρόθεση ($F = 192.9, p < 0.001$) σε ποσοστό 85%, ενώ σε χαμηλότερο ποσοστό 21% υπήρξε συσχέτιση με την τιμολογιακή ανοχή ($F = 8.48, p < 0.001$) (Alexandris et al., 2002).

Έρευνες ποιότητας των υπηρεσιών στο χώρο του αθλητισμού

Στο χώρο των γυμναστηρίων-αθλητικών κέντρων. Ο μεγαλύτερος όγκος των ερευνών στον αθλητισμό αφορά κυρίως το χώρο των γυμναστηρίων, της υπαίθριας αναψυχής και τα δημοτικά αθλητικά προγράμματα. Μια πρωτοπόρα έρευνα των Chelladurai, Scott και Haywood-Farmer (1987) σε γυμναστήρια, προσπάθησε να καθορίσει και να περιγράψει τους κύριους άξονες των υπηρεσιών καθώς επίσης και τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα σε ομάδες (φύλο και οικογενειακή κατάσταση), που διαμορφώνουν τη διαδικασία επιλογής ενός γυμναστηρίου. Η κλίμακα η οποία δημιουργήθηκε για τις ανάγκες της έρευνας ήταν η κλίμακα χαρακτηριστικών γνωρισμάτων υπηρεσιών γυμναστηρίων (Scale of Attributes of Fitness Services - SAFS), η οποία περιελάμβανε πέντε παράγοντες: α) επαγγελματικές υπηρεσίες, β) υπηρεσίες καταναλωτή, γ) περιφερειακές υπηρεσίες, δ) προγράμματα και ε) εξοπλισμός και τις δευτερεύουσες υπηρεσίες, όπως αναψυκτήρια. Ο πιο σημαντικός παράγοντας βρέθηκε να είναι τα προγράμματα και ο εξοπλισμός, ενώ τελευταίος παράγοντας σε επίπεδο προτιμώμενης ποιότητας ήταν οι δευτερεύουσες υπηρεσίες.

Ακολούθησε ο ερευνητής Chang (1998), ο οποίος δημιούργησε μια νέα κλίμακα ποιότητας υπηρεσιών γυμναστηρίων (Scale of Quality in Fitness Services - SQFS), η οποία περιγράφει διεξοδικά μια διαδικασία τριών βημάτων: α) την εισαγωγή (κλίμα υπηρεσίας, δέσμευση της διοίκησης στην ποιότητα και το ίδιο το πρόγραμμα), β) τον ενδιάμεσο χώρο εισροής (επαφή με πελάτες, αλληλεπίδραση καθηκόντων, επαφή με το περιβάλλον-αγορά, επαφή με άλλους πελάτες, αποτυχία και ανάκαμψη της υπηρεσίας και γ) την εξαγωγή (ποιότητα των υπηρεσιών).

Οι ερευνητές Alexandris, Papadopoulos, Palialia και Vasiliadis (1999), κατασκεύασαν και χρησιμοποίησαν την «Κλίμακα Ικανοποίησης Πελατών» (Customer Satisfaction Scale). Το δείγμα της έρευνας ήταν 418 άτομα, μέλη πέντε ιδιωτικών και πέντε δημοσίων γυμναστηρίων της Θεσσαλονίκης. Από τα αποτελέσματα της έρευνας τους προέκυψαν έξι παράγοντες: α) υπηρεσίες και εγκαταστάσεις ($\alpha = .91$), β) προσωπικό ($\alpha = .88$), γ) χαλάρωση ($\alpha = .81$), δ) υγεία και φυσική κατάσταση ($\alpha = .68$), ε) κοινωνικότητα ($\alpha = .68$) και στ) διανοήση ($\alpha = .79$). Τέλος, ως προς το επίπεδο ικανοποίησης εντοπίστηκαν κύριες διαφορές ανάμεσα στα μέλη των ιδιωτικών και δημοσίων γυμναστηρίων αναφορικά με τις εγκαταστάσεις - προγράμματα, το προσωπικό, το επίπεδο εκπλήρωσης των διανοητικών αναγκών τους, καθώς και τις ανάγκες τους για υγεία - άσκηση, με τα μέλη των δημοσίων γυμναστηρίων να εμφανίζονται λιγότερο ικανοποιημένα.

Σε ιδιωτικό αθλητικό κέντρο της Αθήνας διερευνήθηκε το κατά πόσο οι δημογραφικοί παράγοντες (φύλο και ηλικία) διαφοροποιούν την αντιλαμβανόμενη ποιότητα σε επίπεδο στόχων των μελών, εγκαταστάσεων, προσωπικού και λειτουργίας του κέντρου. Τα αποτελέσματα έδειξαν κύρια διαφοροποίηση του φύλου, με τις γυναίκες να εμφανίζουν υψηλότερο επίπεδο ικανοποίησης αναφορικά με την ανταπόκριση στις ανάγκες - επιθυμίες τους, αλλά και σε επίπεδο εμπειρίας και τεχνογνωσίας. Ενώ, αντίστοιχα δεν εντοπίστηκαν διαφορές ως προς την ηλικία (Μαλλιιάκας, Τσίτσκαρη, Κώστα, Αλεξανδρή και Τζέτζης, 2008).

Σε έρευνα που διεξήχθη στην Ελλάδα (Papadimitriou & Karteroiotis, 2000) με συμμετέχοντες 487 μέλη προερχόμενα από δώδεκα διαφορετικά γυμναστήρια της Πάτρας, οι ερευνητές διαπίστωσαν αδυναμίες σε επίπεδο εργαλείου μέτρησης κυρίως για το μεγάλο αριθμό των παραγόντων, την ερμηνεία αυτών, αλλά και την εσωτερική συνοχής τους. Χρησιμοποιώντας παραγοντική ανάλυση πρότειναν ένα μοντέλο τεσσάρων παραγόντων: α) ποιότητα προσωπικού, β) επίπεδο ελκυστικότητας και λειτουργικότητας δραστηριότητας, γ) προσφορά και διάθεση προγραμμάτων και δ)

άλλες υπηρεσίες, το οποίο συμπεριλαμβάνει είκοσι τρεις ερωτήσεις και ονομάζεται Ποιότητα Υπηρεσιών Άσκησης και Αθλητισμού (Fitness and Sport Service Quality - FITSSQ).

Διερευνώντας την επίδραση της αντιλαμβανόμενης ποιότητας στο επίπεδο ικανοποίησης και αφοσίωσης στις υπηρεσίες στο χώρο των γυμναστηρίων, ο Alexandris (2002), έθεσε δυο ερωτήματα: α) το κατά πόσο μπορεί η ικανοποίηση των μελών των γυμναστηρίων να προβλεφθεί από τις διαστάσεις του εργαλείου μέτρησης SERVQUAL και β) ποιες διαστάσεις της ποιότητας υπηρεσιών σχετίζονται με την αφοσίωση των πελατών. 250 μέλη προερχόμενα από πέντε γυμναστήρια συμπλήρωσαν μια προσαρμοσμένη έκδοση του SERVQUAL, μια κλίμακα ικανοποίησης, καθώς επίσης και μια κλίμακα πρόθεσης συμπεριφοράς.

Από τα αποτελέσματα βρέθηκε ότι το μοντέλο SERVQUAL ερμηνεύει σε ποσοστό 64% της συνολικής διακύμανσης της ικανοποίησης των πελατών σε τέσσερις από τις πέντε διαστάσεις (αντιληπτικότητα, αξιοπιστία, ανταπόκρισιμότητα, κατανόηση) εμφανίζοντας μάλιστα υψηλή συσχέτιση με την πρόβλεψη του επιπέδου ικανοποίησης. Επιπρόσθετα, ο ερευνητής συμπεραίνει ότι για να επιτευχθεί επικοινωνιακή συμπεριφορά προς άλλους καταναλωτές και επίδραση στις καταναλωτικές προθέσεις, οι διευθυντές γυμναστηρίων θα πρέπει να εστιάσουν στα αντιλαμβανόμενα στοιχεία, στην αξιοπιστία (την ικανότητα να υλοποιούνται οι υπηρεσίες - δραστηριότητες σωστά), αλλά και στο επίπεδο ανταπόκρισης παρέχοντας άμεσες υπηρεσίες (Alexandris, 2002).

Αποτελέσματα έρευνας των Lagrosen και Lagrosen (2007), σε ινστιτούτα υγείας και γυμναστήρια στη Σουηδία κατατάσσει τους παράγοντες ποιότητας σε άμεσους (τεχνική υποδομή και συμπεριφορά αλληλοεπίδρασης, όπως π.χ. υπομονή, ευγενική εξυπηρέτηση) και έμμεσους (εγκαταστάσεις, εκπαίδευση προσωπικού, σύστημα αξιολόγησης, τεχνικές ενδυνάμωσης, κλίμα υπηρεσιών και ηγεσία). Όλοι αυτοί οι παράγοντες με διαφορετική συμβολή ο καθένας, εξίσου σημαντική, αποτελούν τους κύριους ρυθμιστές της ποιότητας σε ένα περιβάλλον γυμναστηρίου, του οποίους η διοίκηση οφείλει να λάβει υπόψη στο σχεδιασμό κατάλληλων προγραμμάτων, για την επιδίωξη της ικανοποίησης των μελών του.

Σε μια πιο πρόσφατη έρευνα των Alexandris και συν. (2004), αναφέρονται ενδείξεις, ότι στην περίπτωση των αθλημάτων, όπου η ενεργή συμμετοχή θεωρείται σημαντική διάσταση της κατανάλωσης, το αποτέλεσμα της ποιότητας αποτελεί καθοριστικό παράγοντα της ικανοποίησης του καταναλωτή, αλλά και των προθέσεων

συμπεριφοράς του. Ωστόσο η ικανοποίηση είναι πιθανόν σε ένα τέτοιο περιβάλλον, όπως αυτό του αθλητισμού να επηρεάζεται και από άλλους παράγοντες, που δεν σχετίζονται με την ποιότητα, όπως περιστασιακούς (καιρός) και προσωπικούς (προσδοκίες για διασκέδαση, ψυχαγωγία).

Επιπρόσθετα, οι ερευνητές Theodorakis και Kambitsis (1998), αναφέρουν ότι με τον κατάλληλο χειρισμό της απόδοσης ποιότητας των υπηρεσιών στο χώρο του αθλητισμού, η διεύθυνση του αθλητικού χώρου μπορεί να επηρεάσει τις μελλοντικές προθέσεις των καταναλωτών, όπως για παράδειγμα το βαθμό αφοσίωσης τους, τη θετική επικοινωνία με άλλους καταναλωτές και την πρόθεση να ξανά-αγοράσουν.

Σημαντικές επιδράσεις δημογραφικών παραγόντων στη διαμόρφωση της αντιλαμβανόμενης ποιότητας υπηρεσιών αναφέρουν οι Afthinos, Theodorakis και Nassis, (2005). Πιο συγκεκριμένα, τα αποτελέσματα της έρευνάς τους έδειξαν ότι το φύλο αποτελεί σημαντικό παράγοντα διατύπωσης προσδοκιών σχετικά με την ποιότητα υπηρεσιών, με τις γυναίκες να εμφανίζονται πιο απαιτητικές από τους άνδρες (προτίμηση αθλητικών κέντρων με περισσότερους διαθέσιμους χώρους, ευέλικτα προγράμματα, ποικιλία προγραμμάτων άσκησης, ευγενικό και ικανό προσωπικό). Τέλος, συμπέραναν ότι τα μέλη ιδιωτικών αθλητικών γυμναστηρίων εμφανίστηκαν περισσότερο απαιτητικά σε ότι αφορά τις προσδοκίες τους για ποιότητα των υπηρεσιών.

Οι ερευνητές Haggerty και Denomme (1991), εξέτασαν τη συμβολή επιλεγμένων παραγόντων (π.χ. προσωπικά χαρακτηριστικά, σημαντικότητα των προνομίων και την έμφαση του ίδιου του γυμναστηρίου στα προνόμια) στη δέσμευση προς τον οργανισμό των μελών ενός αθλητικού γυμναστηρίου ($n = 237$). Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνάς τους παράγοντες που σχετίζονταν με τη διοίκηση, όπως συχνότητα των συναντήσεων, αποτελεσματική χρήση του χρόνου και των δραστηριοτήτων, φιλική ατμόσφαιρα στα πλαίσια του γυμναστηρίου και επίπεδο ενθουσιασμού των εργαζομένων, αποτέλεσαν παράγοντες καθοριστικής σημασίας για τη δέσμευση των μελών.

Εξίσου καθοριστικής σημασίας παράγοντας φάνηκε ότι ήταν η εμφάνιση των διαθέσιμων υπηρεσιών ή προϊόντων (όπως ο χώρος των δραστηριοτήτων, ο εξοπλισμός, το προσωπικό) καθώς και οι διαδικασίες παροχής υπηρεσιών στον τομέα του αθλητισμού. Το παραπάνω συμπέρασμα αναφέρεται στο ότι οι παράγοντες αυτοί μπορούν να καθορίσουν το επίπεδο κατανάλωσης μιας υπηρεσίας-συμμετοχής σε μια

δραστηριότητα, αλλά και την ποιότητα της υπηρεσίας, όπως την αντιλαμβάνεται ο πελάτης -συμμετέχοντας (Bitner, 1992).

Οι ερευνητές Theodorakis, Kambitsis, Laios και Koustelios (2001), χρησιμοποίησαν το ερωτηματολόγιο SPORTSERV των Theodorakis και Kambitsis (1998), σε 173 θεατές ενός αγώνα επαγγελματικής καλαθοσφαίρισης στην Ελλάδα, στην προσπάθειά τους να διερευνήσουν την αντίληψη των θεατών σχετικά με την ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών. Η κλίμακα αποτελούμενη από 22 ερωτήσεις περιελάμβανε πέντε παράγοντες (προσβασιμότητα, αξιοπιστία, ανταποκρισιμότητα, υλικοτεχνική υποδομή και ασφάλεια) και η διακύμανση της εσωτερικής συνοχής του ήταν $\alpha = .62$ έως $.91$. Από τα αποτελέσματα της έρευνας αυτής την πιο υψηλή συσχέτιση ικανοποίησης και ποιότητας υπηρεσιών έδειξε να έχει η υλικοτεχνική υποδομή και η προσβασιμότητα.

Στο χώρο της υπαίθριας αναψυχής. Στο χώρο των δραστηριοτήτων υπαίθριας αναψυχής, οι ερευνητές Kouthouris και Alexandris (2005), σε δείγμα 287 συμμετεχόντων σε αντίστοιχα προγράμματα, διερεύνησαν την επίδραση τόσο της ποιότητας, όσο και της ικανοποίησης στις προθέσεις συμπεριφοράς. Για τους σκοπούς της έρευνας χρησιμοποιήθηκαν ερωτηματολόγια, τα οποία μοιράστηκαν σε δύο χρόνους: πριν (εξετάζοντας τις προσδοκίες σχετικά με την ποιότητα) και μετά την ολοκλήρωση της συμμετοχής τους στο πρόγραμμα (εξετάζοντας αντιλήψεις αναφορικά με την ποιότητα, ικανοποίηση και προθέσεις συμπεριφοράς - ΠΣ). Οι ερωτήσεις που αναφέρονταν στις ΠΣ ήταν οι εξής: θα προσπαθήσετε να συμμετάσχετε σε αντίστοιχο πρόγραμμα στους επόμενους 3 μήνες, είστε προθυμοί να συμμετάσχετε...., και είστε πεπεισμένοι ότι θα συμμετάσχετε.... Από τα αποτελέσματα της έρευνας τους βρέθηκε ότι η ικανοποίηση αποτελεί έναν σημαντικό παράγοντα πρόβλεψης των ΠΣ σε ποσοστό 36%, σε αντίθεση με την ποιότητα των υπηρεσιών που είχε πολύ μικρό ποσοστό πρόβλεψης της τάξεως του 2%, ενώ έδειξε να σχετίζεται σημαντικά μόνο με μια παράμετρο της ποιότητας και πιο συγκεκριμένα την ασφάλεια.

Συνοψίζοντας, αναφέρουν ότι ίσως η ικανοποίηση να σχετίζεται με συγκεκριμένες προσδοκίες των συμμετεχόντων από το πρόγραμμα, όπως ευχαρίστηση, διασκέδαση κ.α., που συναντιούνται στον ιδιαίτερο αυτό χώρο. Όπως επίσης προτείνουν την ενίσχυση της διερεύνησης και των παραμέτρων που σχετίζονται με το ιδιαίτερο περιβάλλον τέτοιων προγραμμάτων (όπως ο καιρός, η

καταλληλότητα της τοποθεσίας κ.α.) και που πιθανά να έχουν επίπτωση στο βαθμό ικανοποίησης και αντίληψης της ποιότητας της προσφερόμενης υπηρεσίας (Kouthouris & Alexandris, 2005).

Έρευνα που διεξήχθη σε ελληνικό χιονοδρομικό κέντρο (Alexandris, Kouthouris & Meligdis, 2006) έδειξε ότι ο παράγοντας τοποθεσία παίζει καθοριστικό ρόλο στην ικανοποίηση των πελατών – επισκεπτών, αλλά και στο επίπεδο αφοσίωσης τους. Το δείγμα αποτελούσαν 264 συμμετέχοντες ηλικίας 18-46 ετών, 55% άνδρες και 44% γυναίκες, δευτεροβάθμιας (36%) και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (27%). Η προσέγγιση του παράγοντα της τοποθεσίας ήταν δισήμαντη: α) από πλευράς ταύτισης με την τοποθεσία (όπως φυσικό περιβάλλον, κλίσεις βουνού) και β) από πλευράς λειτουργικότητας (όπως εγκαταστάσεις, κλίμα εξυπηρέτησης).

Οι ερευνητές Baker και Crompton (2000), διερεύνησαν τη συσχέτιση που έχουν οι προθέσεις συμπεριφοράς με το αν και κατά πόσο οι επισκέπτες σε ένα πρόγραμμα ή δραστηριότητα αναψυχής θα επιστρέψουν. Δείγμα της έρευνας τους αποτέλεσαν 141 επισκέπτες σε ετήσιο φεστιβάλ, ενώ κύριοι παράγοντες που μετρήθηκαν ήταν: η αντιλαμβανόμενη ποιότητα, η ικανοποίηση και οι προθέσεις συμπεριφοράς με δύο διαστάσεις: την αφοσίωση και την πρόθεση να πληρώσουν περισσότερα χρήματα. Από τα αποτελέσματά τους βρέθηκε ότι τόσο η ποιότητα (.41, $t = 6.37$, $p < .01$), όσο και η ικανοποίηση (.60, $t = 9.95$, $p < .01$), έχουν κύρια επίδραση στις προθέσεις συμπεριφοράς. Πιο συγκεκριμένα και στις δύο διαστάσεις βρέθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές, με πιο σημαντική την επίδραση στην πρόθεση αφοσίωσης, όσον αφορά τη συναισθηματική δέσμευση των επισκεπτών με το φεστιβάλ.

Ο ερευνητής Martin (1990), διερεύνησε το κατά πόσο οι συμπεριφορές που σχετίζονται με την πελατειακή σχέση σε κέντρα μπόουλινγκ διαμορφώνουν το επίπεδο ικανοποίησης του πελάτη. Σε πρώτο στάδιο έγινε καταγραφή συμπεριφορών μέσω παρακολούθησης εξήντα δύο περιπτώσεων πελατειακής συναναστροφής τόσο λεκτικών (όπως να ευχαριστεί τον πελάτη), όσο και μη λεκτικών (όπως να μασάει μαστίχα), με την πλειοψηφία τους να είναι μη-λεκτικές. Στη συνέχεια ζητήθηκε η αξιολόγηση αυτών των συμπεριφορών από πελάτες. Οι τρεις περισσότερο επιθυμητές από την πλευρά του πελάτη συμπεριφορές βρέθηκαν να είναι: α) η αμεσότητα στην παροχή υπηρεσίας (προτρεπτική διεκπεραίωση), β) η εξυπηρέτηση χωρίς καθυστερήσεις και γ) η πληρωμή της χρήσης του διαδρόμου μετά την ολοκλήρωση της υπηρεσίας. Τέλος, οι γυναίκες από την πλευρά των πελατών αντιλήφθηκαν τα

θετικά σχόλια και τις προσφορές σαν ενισχυτικές σημαντικές μεθόδους ικανοποίησης, σε μεγαλύτερο βαθμό από ότι οι άνδρες.

Η σπουδαιότητα της σχέσης και αλληλεπίδρασης πελάτη-επιχειρηματία και αντίστοιχα ασκούμενου-γυμναστή, στην περίπτωση της αθλητικής αναψυχής, έγκειται στο γεγονός ότι είναι καθοριστικός παράγοντας του κατά πόσο οι υπηρεσίες στο σύνολο τους παρέχονται σωστά (Ko & Pastore, 2004).

Στο χώρο των δημοτικών προγραμμάτων άθλησης και αναψυχής. Στον Καναδά (Crompton, MacKay & Fesenmaier, 1991) εφαρμόζοντας μια τροποποιημένη μορφή του εργαλείου μέτρησης SERVQUAL, για να καλύψουν τις ιδιαίτερες ανάγκες του τομέα της αναψυχής, οι ερευνητές δημιούργησαν την κλίμακα RECQUAL, η οποία αρχικά περιελάμβανε είκοσι πέντε ερωτήσεις και πέντε παράγοντες. Στη συνέχεια έκαναν παραγοντική ανάλυση, αποτέλεσμα της οποίας ήταν να μειωθούν οι παράγοντες σε τέσσερις, εξαιρώντας τον παράγοντα συναισθηματική κατανόηση (empathy), η οποία δεν είχε βαρύνουσα σημασία και εφαρμογή στο δημόσιο περιβάλλον. Οι υπόλοιποι τέσσερις παράγοντες ήταν η ασφάλεια, η αξιοπιστία, η ανταποκρισιμότητα και η εμφάνιση του χώρου, ενώ αντίστοιχα και οι ερωτήσεις μειώθηκαν σε αριθμό στις έντεκα με σκοπό να ανταποκρίνονται στο περιβάλλον του δημόσιου οργανισμού.

Ένα σύνολο ερευνητών (Hattie, Marsh, Neill & Richards, 1997; Neill & Richards, 1998), χρησιμοποίησαν τη μέθοδο της μετά-ανάλυσης σε δείγμα περίπου 12.000 συμμετεχόντων και κατέληξαν στους πιο σημαντικούς παράγοντες που επηρεάζουν την αποτελεσματικότητα ενός προγράμματος υπαίθριας αναψυχής. Ο σχεδιασμός του προγράμματος και η υλοποίησή του από τον εκάστοτε οργανισμό, εμφανίστηκε να επηρεάζει την αποτελεσματικότητα σε πολύ μεγάλο ποσοστό. Ένας άλλος παράγοντας αποτελεί η διάρκεια του προγράμματος, όπου εμφανίστηκαν τα μεγαλύτερα σε διάρκεια προγράμματα να ασκούν μεγαλύτερη επιρροή στο αποτέλεσμα. Η ηλικία έπαιξε καθοριστικό ρόλο, με τους ενήλικες να δείχνουν να έχουν μεγαλύτερη αντίληψη της αποτελεσματικότητας από ότι οι έφηβοι. Σε αυτό το σημείο, όμως πρέπει να ληφθεί υπόψη, ότι πολλά προγράμματα που απευθύνονται σε εφήβους είναι υποχρεωτικά, σε αντίθεση με τους ενήλικες που η συμμετοχή τους είναι ως επί το πλείστον εθελοντική.

Η ερευνήτρια McKenzie (2002), διερεύνησε τους παράγοντες που επηρεάζουν την αποτελεσματικότητα ενός προγράμματος παρεχόμενο από το μη κερδοσκοπικό

οργανισμό Outward Bound στον Καναδά, από την πλευρά των συμμετεχόντων. Σύμφωνα με μια ομαδοποίησή τους σε πέντε κατηγορίες, αναφέρει αυτούς που σχετίζονται με: α) την ποιότητα των δραστηριοτήτων, β) τις συγκεκριμένες δραστηριότητες, γ) το φυσικό περιβάλλον, δ) τους εκπαιδευτές και ε) με την ομάδα των συμμετεχόντων. Ως προς την επιρροή που ασκούν τα χαρακτηριστικά του δείγματος, όπως το φύλο, η ηλικία και η ιδιαιτερότητα του πληθυσμού αναφέρει πιο ευεργετικά αποτελέσματα στις γυναίκες. Ως προς την ηλικία, οι εκτιμήσεις τους διέφεραν στην αυτοπεποίθηση, στην παρακίνηση και στις διαπροσωπικές δεξιότητες. Γυναίκες ηλικίας άνω των 40 ετών λάμβαναν περισσότερη παρακίνηση και διαπροσωπικές δεξιότητες από ότι μαθήτριες 15-18 ετών. Επίσης σημαντική ήταν η επίδραση της προσωπικότητας του εκπαιδευτή, η οποία ήταν μεγαλύτερη σε γυναίκες άνω των 40 ετών.

Σε αντίστοιχη έρευνα των Howat, Murray και Crilley (1999) αποκαλύφθηκαν σημαντικές διαφορές ανάμεσα στην αντιλαμβανόμενη ποιότητα, στην ικανοποίηση, αλλά και στις μελλοντικές προθέσεις των καταναλωτών, βασισμένες στην εμπειρία των καταναλωτών και στην επίλυση τυχόν προβλημάτων που αντιμετώπισαν σε αθλητικά κέντρα. Πιο συγκεκριμένα, εκείνοι που έδιναν τις υψηλότερες αξιολογήσεις τόσο για την ποιότητα, όσο και για την ικανοποίηση από τις παρεχόμενες υπηρεσίες, δεν είχαν αντιμετωπίσει ποτέ πρόβλημα με αυτές. Σε αντίθεση χαμηλότερες αξιολογήσεις δόθηκαν από καταναλωτές που τα προβλήματά τους είχαν επιλυθεί με ικανοποιητικό τρόπο από τη διεύθυνση του αθλητικού κέντρου.

Ένα άλλο μοντέλο που χρησιμοποιείται για τη διερεύνηση της ποιότητας υπηρεσιών στο χώρο του αθλητισμού είναι αυτό της ποιοτικής αριστείας αθλητικών κέντρων (QUESC). Αποτελείται από τριάντα τρεις ερωτήσεις και περιλαμβάνει έντεκα διαστάσεις (περιβάλλον - εγκαταστάσεις, νοοτροπία προσωπικού, αξιοπιστία προσωπικού, διαθέσιμη πληροφόρηση, παρεχόμενα προγράμματα, προσωπικές εκτιμήσεις, κόστος, προνόμια, αίσθηση ασφάλειας, παρακίνηση και αίσθηση άνεσης). Ως κλίμακα μέτρησης είναι βασισμένη στην προσέγγιση που προσανατολίζεται στον πελάτη και έχει χρησιμοποιήσει δεδομένα από ιδιωτικούς και μη, αθλητικούς οργανισμούς στην Κορέα. Οι ερευνητές Kim και Kim (1995), ανέφεραν ότι στην εφαρμογή του σε 271 συμμετέχοντες σε έξι ιδιωτικά και δημόσια αθλητικά κέντρα στην Κορέα, οι παράγοντες ποιότητας που σχετίστηκαν υψηλότερα με την ικανοποίηση των μελών ήταν η καθαριότητα του χώρου, η ασφάλεια των ατομικών πραγμάτων, το βολικό πρόγραμμα, η εύκολη πρόσβαση στη δραστηριότητα, η

ετοιμότητα για χορήγηση πρώτων βοηθειών και η παροχή ασφαλούς εκπαίδευσης. Τέλος αναφέρουν, ότι στο σύνολό τους τα μέλη των αθλητικών κέντρων στην Κορέα δεν είναι ικανοποιημένα από το επίπεδο των παρεχόμενων υπηρεσιών (σε είκοσι τρεις από τις τριάντα τρεις συνολικά μεταβλητές ποιότητας).

Έρευνα ικανοποίησης συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άσκησης για όλους στην Αθήνα (Ρουσσέτη, Κουστέλιος, Κιουμουρτζόγλου & Διγγελίδης, 2005), έδειξε την έντονη δυσαρέσκεια των μελών για τον παράγοντα εγκαταστάσεις-υπηρεσίες, που όπως αναφέρουν οι ερευνητές πιθανόν να οφείλεται στην ύπαρξη ενός μόνο πλήρους εξοπλισμένου γυμναστηρίου. Οι υπόλοιποι χώροι ήταν μικρές αίθουσες που είχαν διαμορφωθεί για τις ανάγκες των προγραμμάτων, με ελλείψεις σε αποδυτήρια, χώρους υγιεινής και σύγχρονου αθλητικού εξοπλισμού. Επίσης ο ίδιος αυτός παράγοντας, συμπεριελάμβανε και την ανάγκη των αθλουμένων για ποικιλία προγραμμάτων. Την υψηλότερη ωστόσο ικανοποίηση την εξέφρασαν για το προσωπικό – γυμναστές των προγραμμάτων.

Σε έρευνα που διεξήχθη σε οχτώ δημοτικά αθλητικά κέντρα, το 63% των συμμετεχόντων (N= 2.063) δήλωσε πολύ υψηλό επίπεδο ικανοποίησης ως προς την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών και μόνο ένας στους δέκα δήλωσε ότι το επίπεδο των υπηρεσιών ήταν ανεπαρκές. Ποσοστό 57.4% δήλωσε ικανοποιημένο με την αξία των υπηρεσιών (σε επίπεδο κόστους συμμετοχής). Ένα παράδειγμα που αφορά την ικανοποίηση σε σχέση με το κόστος των υπηρεσιών, ίσως στο μικρότερο αθλητικό κέντρο, αποδεικνύει ότι η ικανοποίηση των μελών σχετίζεται περισσότερο με την ποιότητα των σχέσεων ανάμεσα στο προσωπικό και τα μέλη και λιγότερο με τον αριθμό των δραστηριοτήτων και των προγραμμάτων που παρέχει ο εκάστοτε φορέας. Επίσης αναφέρεται ότι εφόσον η ποιότητα περικλείει τόσο τις προσδοκίες όσο και τις εκτιμήσεις σε επίπεδο απόδοσης, είναι πιθανό τα χαμηλά ποσοστά αξιολόγησης της ποιότητας να είναι αποτέλεσμα των υψηλών προσδοκιών των μελών, καθιστώντας αναγκαία τη διερεύνηση και των δυο αυτών μεταβλητών (προσδοκίες-αντιλήψεις). Επίσης ο χρόνος των προγραμμάτων, η καλή κατάσταση και η διατήρηση του εξοπλισμού, αλλά και η καθαριότητα των χώρων καταγράφηκαν ως οι κύριες αδυναμίες ποιότητας (Wright, Duray & Goodale, 1992).

Τέλος, αναφορικά με το κόστος συμμετοχής στις υπηρεσίες- δραστηριότητες, τις οποίες διαθέτει ένα πάρκο αναψυχής, εθνική έρευνα των Bowker, Cordell και Johnson (1999), έδειξε ότι οι κάτοικοι ήταν στην πλειοψηφία τους διατεθειμένοι να πληρώσουν κάποιο χρηματικό αντίτιμο για τη συμμετοχή τους, με το 95% των

συμμετεχόντων να είναι διατεθειμένο να καταβάλλει συνδρομή για μία παρεχόμενη υπηρεσία ή να υπάρξει συνδυασμός μικρής χρηματικής επιβάρυνσης κατά τη χρήση των υπηρεσιών και της δημοτικής φορολογικής εισφοράς.

Κίνητρα συμμετοχής σε δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής

Υπάρχουν πρακτικοί λόγοι που ερμηνεύουν τη συμμετοχή του ατόμου σε αθλητικές δραστηριότητες, όπως η υιοθέτηση ενός πιο υγιεινού τρόπου ζωής, η διαβίου άσκηση, η προώθηση αξιόλογων υπηρεσιών προς όλους τους πολίτες με ταυτόχρονη επιδίωξη της αύξησης των ατόμων που θα συμμετέχουν ενεργά σε αθλητικές δραστηριότητες για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής τους. Τα οφέλη που αποκομίζει ο άνθρωπος από τη συμμετοχή του στον αθλητισμό, θεωρούνται καθολικής σημασίας, για αυτό το λόγο πρέπει κατά το σχεδιασμό προγραμμάτων άσκησης για όλους να λαμβάνονται υπόψη οι ανάγκες όλων των κοινωνικών ομάδων.

Έρευνα σχετική με τους λόγους συμμετοχής σε ενήλικες 65-74 ετών σχετικά με μονοπάτια υγείας έδειξε ότι η ίδια η άσκηση και η κοινωνική συναναστροφή αποτελούν τους κύριους παράγοντες συμμετοχής τους (Dawson, Boller, Foster & Hillsdon, 2006). Επιπρόσθετα, οι ερευνητές Milne και McDonald (1999), ανέφεραν ως πιο σημαντικούς παράγοντες παρακίνησης για άθληση γενικών πληθυσμών, τη σωματική άσκηση, την απώλεια βάρους, τη διαχείριση του άγχους και την εκμάθηση μιας δεξιότητας.

Ποιοτικά αποτελέσματα έρευνας σε γυμναστήρια και ινστιτούτα υγείας στη Σουηδία (Lagrosen & Lagrosen, 2007) παρουσίασαν τρεις μεγάλες κατηγορίες αναγκών, επιθυμιών-κινήτρων των μελών των γυμναστηρίων. Η πρώτη κατηγορία αναφερόταν στο επίπεδο αλλαγής των φυσιολογικών χαρακτηριστικών του ανθρώπινου σώματος, συμπεριλαμβάνοντας την εξωτερική εμφάνιση (όπως μείωση ποσοστού λίπους, γράμμωση μυών) και το επίπεδο φυσικής κατάστασης (όπως βελτίωση αντοχής, μυϊκής δύναμης, ανοσοποιητικού συστήματος). Η δεύτερη κατηγορία αναφερόταν στη νοητική-ψυχολογική αλλαγή, η οποία επιτυγχάνεται είτε μέσω της επιλογής συγκεκριμένων προγραμμάτων (όπως γιόγκα και πιλάτες) είτε διαμέσου των ψυχολογικών οφελών που αντιλαμβάνονται να αποκομίζουν τα άτομα από την άσκηση (όπως αρμονία, ευτυχία, χαλάρωση, αναπτέρωση και ψυχική ηρεμία). Τέλος η τρίτη κατηγορία αναφερόταν στην απόλαυση που επιδιώκουν οι συμμετέχοντες, η οποία περικλείει την κοινωνική συναναστροφή με άλλους συναθλούμενους και με το προσωπικό-γυμναστές, καθώς επίσης και ότι υπομένουν

ένα κλίμα σχετικής μη εξοικείωσης με την ίδια την άσκηση και τη σωματική κόπωση που απαιτεί, για να είναι σε θέση να έχουν μακροπρόθεσμα θετικά αποτελέσματα.

Σε έρευνες στον ελλαδικό χώρο οι κύριοι παράγοντες παρακίνησης για άθληση εμφανίστηκαν να είναι η διατήρηση της καλής υγείας σε ποσοστό (49%), ο έλεγχος του σωματικού βάρους (25%), η διατήρηση της φυσικής κατάστασης (24%) και η απομάκρυνση της έντασης (23%) (Zunft et al., 1999).

Στην Αγγλία αντίστοιχα οι Allender, Cowburn και Foster (2006), ανέφεραν τα οφέλη για την υγεία, ως τα πιο σημαντικά κίνητρα συμμετοχής για σωματική άσκηση, ενώ ακολούθησαν ο έλεγχος του σωματικού βάρους, η διασκέδαση-αναψυχή, η κοινωνική συναναστροφή και η αίσθηση υποστήριξης που νιώθουν. Όσον αφορά τους συμμετέχοντες παιδικής ηλικίας, αυτοί έδειξαν να απολαμβάνουν περισσότερο την άθληση, όταν δεν ένιωθαν την πίεση για συμμετοχή από την οικογένεια καθώς επίσης και όταν η υποστήριξη από την πλευρά των γονιών ήταν καθοριστικής σημασίας. Για τους εφήβους αντίστοιχα, η έρευνα έδειξε ότι η διατήρηση του βάρους και η καλή σωματική διάπλαση εμφανίστηκαν ως τα κύρια κίνητρα συμμετοχής τους, ενώ η οικογένεια και το σχολείο διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη συχνότητα ή στη συνέχιση της συμμετοχής σε αθλητικές δραστηριότητες. Οι ενήλικες με τη σειρά τους παρουσίασαν την υιοθέτηση ενός πιο υγιεινού τρόπου ζωής, την ανάγκη για επίτευξη, την ανάπτυξη δεξιοτήτων, την κοινωνική συναναστροφή αλλά και την ποιοτική αξιοποίηση του χρόνου τους μακριά από ευθύνες. Τέλος, οι ηλικιωμένοι ασκούσαν κυρίως για να μειώσουν τις σωματικές φθορές που επιφέρει η ηλικία και να διατηρήσουν μια καλή φυσική κατάσταση και δευτερευόντως για να εκπληρώσουν τις κοινωνικές τους ανάγκες για συναναστροφή με άλλους ανθρώπους.

Παράγοντες που επηρεάζουν το ποσοστό συμμετοχής σε δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής

Πληθώρα ερευνών έχουν δείξει ότι οι άνθρωποι ασκούνται σε μεγαλύτερο ποσοστό, όταν έχουν εύκολη πρόσβαση στους χώρους άθλησης, όπως σε πάρκα, γήπεδα, πεζοπορικά ή ποδηλατικά μονοπάτια και άλλα, τα οποία αποτελούν ευχάριστο περιβάλλον για αυτούς. Για παράδειγμα αναφέρεται ότι ο κατάλληλος σχεδιασμός, αλλά και η βελτίωση των χώρων άθλησης, μπορεί να συμβάλουν στην αύξηση της προσέλευσης των συμμετεχόντων σε ποσοστό 25% που να ασκούνται τουλάχιστον τρεις φορές την εβδομάδα (Centers for Disease Control και Prevention CDC, 2002). Επίσης ο παράγοντας της πρόσβασης σε ένα χώρο άθλησης μπορεί να

αυξήσει τη συμμετοχή σε ποσοστό 43% σε ασκούμενους 30 λεπτά ημερησίως (Giles-Corti και Donovan, 2002), ή αντίστοιχα η κοντινή ύπαρξη μονοπατιού για ποδήλατο αυξάνει την πιθανότητα συχνότερης χρήσης του (Troped, Saunders & Pate, 2001).

Ένας άλλος εξίσου σημαντικός παράγοντας που δείχνει να διαφοροποιεί το ποσοστό συμμετοχής στην άθληση είναι το επίπεδο ασφάλειας που νιώθουν οι συμμετέχοντες. Για παράδειγμα οι ερευνητές Powell, Martin και Chowdhury (2003), αναφέρουν ότι ένα ποσοστό 43% των ανθρώπων, που θεωρούσαν ασφαλές το μέρος όπου ασκούνταν και διένυαν μόλις δέκα λεπτά από το σπίτι τους για να φτάσουν εκεί, ανέφεραν ικανοποιητικά ποσοστά άσκησης σε σύγκριση με ποσοστό 27% των συμμετεχόντων που ανέφερε μειωμένα ποσοστά συμμετοχής εξαιτίας του γεγονότος ότι δεν ένιωθε το ίδιο επίπεδο ασφάλειας αναφορικά με το χώρο άθλησης. Η αίσθηση της ασφάλειας και η αποβολή του φόβου πιθανού εγκλήματος βρέθηκε να είναι πολύ ψηλά στις προσδοκίες των κατοίκων στα πλαίσια μιας προκαταρκτικής έρευνας (Glaser, 1994), για το σχεδιασμό των υπηρεσιών που θα παρέχονταν σε δέκα τέσσερα συνολικά δημοτικά πάρκα. Το 74% του συνόλου των συμμετεχόντων δήλωσε ότι επιθυμούσε επαρκή φωτισμό αλλά και εμφανή υπηρεσία φύλαξης των πάρκων, με τους μετανάστες και ιδιαίτερα τις γυναίκες να εκφράζουν εντονότερα την ανάγκη αυτή.

Ένας άλλος παράγοντας καθοριστικής σημασίας σε ποσοστό άθλησης και στην τελική επιλογή ενός προγράμματος δείχνει να είναι η τιμολογιακή πολιτική του εκάστοτε φορέα. Όπως αναφέρει ο ερευνητής McCarville (1996), το 65% των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα κολύμβησης θεωρεί την τιμή ως τον σημαντικότερο παράγοντα, ενώ το 70% βάση της τιμής επιλέγει τα προγράμματα άθλησης που θα συμμετάσχει. Τέλος, ρυθμιστικός παράγοντας της τιμολογιακής ανοχής των συμμετεχόντων δείχνει να είναι η πρότερη εμπειρία συμμετοχής σε άλλο πρόγραμμα, όσον αφορά στο κόστος συμμετοχής.

Διαφορές ανάμεσα σε συχνούς (≥ 3 φορές / μήνα) και μη (≤ 2 φορές / μήνα) επισκέπτες δημόσιου πάρκου παρουσιάστηκαν σε έρευνα των Eng και Niininen (2005), αναφορικά με τους παράγοντες που διαμορφώνουν το επίπεδο της δυσαρέσκεια τους. Κάποιοι από τους παράγοντες αυτούς για τους συχνούς επισκέπτες ήταν: α) η ανεπάρκεια των παιδικών χαρών, β) η μειωμένη αίσθηση ασφάλειας, γ) η μειωμένη ποιότητα βελτιωτικών παρεμβάσεων και τέλος, δ) ο περιορισμένος αριθμός των παρεχόμενων προγραμμάτων, σε σύγκριση με τους λιγότερο συχνούς επισκέπτες, οι οποίοι δήλωσαν δυσαρέσκεια για τους ίδιους παράγοντες, κατατάσσοντας όμως

την ανεπάρκεια των προγραμμάτων πρώτη στη λίστα των παραγόντων και τελευταία την αίσθηση ασφάλειας. Σε επίπεδο παραγόντων προτεραιοτήτων που θα παρότρυνε την πιο συχνή συμμετοχή, οι λιγότερο συχνοί επισκέπτες ανέφεραν την ανάγκη για καλύτερη πληροφόρηση σχετικά με τα παρεχόμενα προγράμματα, τη διαμόρφωση του χώρου σε επίπεδο πρασίνου ανάλογα με την εποχή, την αύξηση της ασφάλειας και τη βελτίωση των εγκαταστάσεων των αναψυκτηρίων και τέλος, τη διαμόρφωση ειδικών διαδρομών για τρέξιμο. Ενώ για τους συχνούς επισκέπτες, προτεραιότητα αποτέλεσε ο σχεδιασμός προγραμμάτων αναψυχής για παιδιά, η αύξηση της ασφάλειας, η ύπαρξη περισσότερου φωτισμού στο χώρο στάθμευσης, η καθαριότητα των χώρων, η πιο συστηματική κοινοποίηση των εκδηλώσεων αλλά και των παρεχόμενων προγραμμάτων και τέλος, η δημιουργική αξιοποίηση του χώρου με σεβασμό στο φυσικό περιβάλλον (Eng & Niininen, 2005).

Έρευνα στη Γερμανία (Wicker, Breuer & Pawlowski, 2009) έδειξε, ότι περισσότερες ευκαιρίες άθλησης είχαν οι άνδρες, νέοι σε ηλικία, Γερμανοί, σε σύγκριση με τις άλλες εθνικότητες κατοίκων, με υψηλό μορφωτικό επίπεδο και υψηλό εισόδημα, καθώς επίσης και αυτοί που αφιέρωναν λιγότερο χρόνο στη φροντίδα παιδιών ή συγγενών. Αναφέρεται επίσης, ότι η διάρθρωση των προσφερόμενων προγραμμάτων άθλησης επηρεάζουν άμεσα τις ηλικιακές ομάδες 30-35 ετών και τους άνω των 65 ετών.

Η ηλικία καθώς επίσης και το φύλο, έδειξαν να παίζουν καθοριστικό ρόλο και σε έρευνα που διεξήχθη στην Αγγλία (Ansari & Lovell, 2009), με τις γυναίκες ηλικίας 28-35 ετών, που δεν ασκούνται, να παρουσιάζουν υψηλότερες αναστολές σχετικά με: α) το περιβάλλον άθλησης (απόσταση, αίσθηση ντροπής, κόστος, έλλειψη ευέλικτου ωραρίου προγραμμάτων, μη άνεση με την αθλητική ενδυμασία και την ανεπάρκεια των χώρων άθλησης), β) τη δαπάνη (απαιτεί πολύ χρόνο από το χρόνο με την οικογένεια και τις υποχρεώσεις σε αυτήν, καθώς και από τον προσωπικό χρόνο), γ) τη φυσική προσπάθεια (είναι κουραστική, αίσθηση κόπωσης και υπέρβαση των δυνάμεων) και δ) την οικογενειακή αποθάρρυνση (από το σύζυγο και τα μέλη της οικογένειας). Τέλος, ο αριθμός των παιδιών έδειξε να επιδρά ανασταλτικά και στις νέες (20-27 ετών) και στις μεγαλύτερες (28-35 ετών) γυναίκες σε επίπεδο τριών παραγόντων εξαιρώντας την προσπάθεια.

Ανασταλτικοί παράγοντες συμμετοχής σε δραστηριότητες άθλησης και αναψυχής

Η αύξηση της συμμετοχής σε αθλητικές δραστηριότητες προϋποθέτει τη διερεύνηση των ανασταλτικών παραγόντων που την κωλύουν και την προσπάθεια μείωσης των παραγόντων αυτών. Ανασταλτικοί παράγοντες θα μπορούσαν να θεωρηθούν η έλλειψη ανάμειξης των πολιτών στη διαδικασία λήψης αποφάσεων κατά το σχεδιασμό των προγραμμάτων άθλησης, το κόστος συμμετοχής, η έλλειψη ανάθεσης ρόλων, η αδυναμία προσβασιμότητας λόγω απουσίας μεταφορικού μέσου, η μη κάλυψη ιδιαίτερων αναγκών, η έμφαση στον ανταγωνισμό περισσότερο από ότι στη διασκέδαση και τη συμμετοχή, η απουσία υπηρεσιών φροντίδας παιδιών και η έλλειψη εξοπλισμού.

Παράγοντες ανασταλτικοί είναι οι αιτίες, αντιλαμβανόμενες ή βιώσιμες, οι οποίες κωλύουν ή απαγορεύουν τη συμμετοχή του ατόμου σε μια αθλητική δραστηριότητα (Jackson & Dunn, 1991; Jackson, 1997). Μια διάκριση τέτοιων παραγόντων είναι οι *ενδο-προσωπικοί*, οι οποίοι περιλαμβάνουν αντιλήψεις που κατά κύριο λόγο εκφράζουν προτιμήσεις, οι *δια-προσωπικοί*, οι οποίοι είναι αποτέλεσμα των διαπροσωπικών σχέσεων, όπως για παράδειγμα η αναζήτηση ενός φίλου ή συνοδού για παρέα και οι *λειτουργικοί*, οι οποίοι παρεμβαίνουν ανάμεσα στις προτιμήσεις και τη συμμετοχή, όπως για παράδειγμα η μετακίνηση και το κατά πόσο είναι προσιτά τα παρεχόμενα προγράμματα (Crawford, Jackson & Godbey, 1991).

Ένας άλλος διαχωρισμός, που προτείνεται από τον Jackson (1997), είναι σε εσωτερικούς και εξωτερικούς παράγοντες. Οι πιο κοινοί εσωτερικοί ανασταλτικοί παράγοντες είναι οι προσωπικές δεξιότητες- ικανότητες, το μορφωτικό επίπεδο και η κατάσταση υγείας, ενώ οι εξωτερικοί περιλαμβάνουν την έλλειψη χρόνου, την οικονομική δυσχέρεια, την αδυναμία μετακίνησης και την έλλειψη επαρκών παρεχόμενων δραστηριοτήτων. Η κατηγοριοποίηση αυτή των παραγόντων εμπεριέχει μια διαδοχική αντιπαράθεση μεταξύ τους όσον αφορά την επίτευξη της συμμετοχής, αλλά και μια διαφορετική σημαντικότητα του κάθε παράγοντα. Οι ενδο-προσωπικοί είναι άμεσοι και πιο ισχυροί και οι λειτουργικοί εμφανίζονται να είναι πιο ακραίοι. Επίσης σύμφωνα πάλι με το μοντέλο των Crawford και συν. (1991), τα κοινωνικά προνόμια, όπως το εισόδημα και η μόρφωση, ασκούν μεγάλη επιρροή καθώς τα άτομα με υψηλό εισόδημα αλλά και επίπεδο μόρφωσης αντιλαμβάνονται και βιώνουν σε μικρότερο βαθμό αναστολές ενδο-προσωπικές και δια-προσωπικές.

Λειτουργικοί ανασταλτικοί παράγοντες. Οι Ravenscroft και Rogers (2003) συνέλεξαν, μέσω συνεντεύξεων, πληροφορίες αναφορικά με τους λειτουργικούς παράγοντες χρήσης ενός περιπατητικού μονοπατιού στην Αγγλία. Η πλειοψηφία των συμμετεχόντων ανέφερε δυσλειτουργίες, όπως τον μη επαρκή αριθμό διευκρινιστικών σημαδιών του μονοπατιού, την έλλειψη επαρκούς φωτισμού καθώς και την ακαταλληλότητα του εδάφους, για τις οποίες όμως έγινε αντιληπτό ότι δεν ήταν εφικτό να γίνουν και πολλές αλλαγές σε τέτοιους χώρους. Αντίστοιχα η αίσθηση προσωπικής ασφάλειας και ο αριθμός των επισκεπτών δείχνουν να παίζουν καθοριστικό ρόλο στην αντιλαμβανόμενη ικανοποίηση των χρηστών αλλά και στη συνέχιση επίσκεψης του μονοπατιού.

Αποτελέσματα σε έρευνα που πραγματοποιήθηκε σε Έλληνες φοιτητές (Drakou, Tzetzis & Mamantzi, 2008), δείχνουν ότι η έλλειψη προσβασιμότητας αποτελούσε τον κύριο αποτρεπτικό παράγοντα συμμετοχής τους σε προγράμματα άθλησης. Δεύτερος σημαντικός παράγοντας αναφέρθηκε η έλλειψη παρεχόμενων προγραμμάτων και ακολούθησε η έλλειψη παρέας για άθληση. Όπως αναφέρουν οι ερευνητές, τόσο η μετακίνηση, η οποία είναι δύσκολη σε μεγάλες πόλεις με την πλειοψηφία των φοιτητών να διαμένουν στο κέντρο των πόλεων και να μη διαθέτουν ιδιωτικό μέσο μεταφοράς, όσο και η χαμηλή ποιότητα και ο συνωστισμός που χαρακτηρίζει τα παρεχόμενα προγράμματα των δήμων, αποτρέπουν τους φοιτητές από την ένταξη της άσκησης στο τρόπο ζωής τους. Η έλλειψη παρέας, καθώς επίσης και η αίσθηση ασφάλειας, αλλά και τα προβλήματα υγείας, δείχνουν να μη περιορίζονται μόνο σε έφηβους και φοιτητές, αφού εκλαμβάνονται εξίσου ως κύριοι ανασταλτικοί παράγοντες και από ενήλικες 65-74 ετών (Dawson, Boller, Foster & Hillsdon, 2006).

Σύμφωνα με αποτελέσματα έρευνας σε μαζικά προγράμματα υπαίθριας αναψυχής (Δάντση, Μπαλάσκα & Αλεξανδρής, 2008) αναφέρθηκαν χαμηλά ποσοστά διατήρησης, που συνοδεύονται από ισχυρούς ενδο-προσωπικούς ανασταλτικούς παράγοντες συμμετοχής των πολιτών σε προγράμματα αναψυχής. Οι ερευνητές ανέφεραν ότι όσο χαμηλή προσήλωση διέθεταν οι συμμετέχοντες, τόσο εντονότερα βίωναν τους ατομικούς και ψυχολογικούς ανασταλτικούς παράγοντες, όπως τη μειωμένη φυσική κατάσταση, την έλλειψη ικανοτήτων και δεξιοτήτων, το φόβο για πιθανό τραυματισμό, τη χαμηλή αυτοεκτίμηση, τα προβλήματα υγείας ή την μη αποδοχή της συμμετοχής τους από το κοινωνικό περιβάλλον στο οποίο ζουν. Η

σημαντικότητα της διάστασης «έλλειψη χρόνου» ήταν αναμενόμενη, καθώς η ενασχόληση με υπαίθριες δραστηριότητες αναψυχής απαιτεί τη διάθεση αρκετού ελεύθερου χρόνου. Παράλληλα η έλλειψη παρέας αποτέλεσε ανασταλτικό παράγοντα συμμετοχής σε άτομα μεγαλύτερης ηλικίας και σε νέους, σε σχέση με άτομα μέσης ηλικίας.

Εξίσου σημαντικός ανασταλτικός παράγοντας αποτελεί το επίπεδο πληροφόρησης. Η παροχή δραστηριοτήτων άθλησης στα πλαίσια των δημοτικών αθλητικών οργανισμών δεν είναι αποτελεσματική χωρίς τη γνωστοποίηση τους μέσω της κατάλληλης προώθησης. Τόσο η συγκέντρωση καταγραφής των παραγόντων που διαμορφώνουν τη συμμετοχή, όσο και οι ανάλογες ενέργειες για το περιορισμό των καταγεγραμμένων και ενδεχόμενων ανασταλτικών παραγόντων αποτελούν μέρος κρατικής έρευνας στην Τασμανία, που διεξήχθη στα πλαίσια του ευρύτερου σχεδιασμού και οργάνωσης προγραμμάτων αθλητισμού και αναψυχής (McKenna, 2000). Στον ελλαδικό χώρο (Παπαδόπουλος, Θεοδωράκης & Αλεξανδρή, 2004), σε έρευνα που διεξήχθη σε ιδιωτικό γυμναστήριο με γυναίκες μέλη, βρέθηκε ότι η θετική προφορική επικοινωνία μεταξύ των μελών-πελατών σχετίζεται άμεσα με τρεις παράγοντες ποιότητας: την αξιοπιστία, το προσωπικό και την ανταπόκριση.

Έλλειψη χρόνου. Αρκετοί ερευνητές παρουσίασαν την έλλειψη χρόνου ως σημαντικό ανασταλτικό παράγοντα. Ο Putnam (2000) ανέφερε, ότι ο σύγχρονος άνθρωπος έχει λιγιστό χρόνο για αναψυχή, γιατί εργάζεται περισσότερες ώρες, μετακινείται περισσότερο και αφιερώνει αρκετό χρόνο στη φροντίδα των παιδιών. Οι Kay και Jackson (1991) επεσήμαναν την έλλειψη χρόνου για συμμετοχή σε αθλητικές δραστηριότητες σε ποσοστό 36%, ενώ οι Alexandris και Carroll (1997) ανέφεραν, ότι η έλλειψη χρόνου ήταν ο σημαντικότερος παράγοντας για την αναστολή της συμμετοχής. Παρόλα αυτά ο παράγοντας αυτός δεν επηρεάζει απαραίτητα το βαθμό συμμετοχής, όπως φαίνεται σε έρευνα των Shaw, Bonen και McCabe (1991), σύμφωνα με την οποία γυναίκες και άντρες που δήλωσαν περιορισμένο διαθέσιμο χρόνο εξαιτίας της εργασίας τους, εμφάνισαν υψηλότερη αθλητική συμμετοχή από εκείνους που δήλωσαν ότι διέθεταν περισσότερο χρόνο. Επιπρόσθετα οι Alexandris και Carroll (1997) βρήκαν σε έρευνά τους, ότι οι μαθητές της ομάδας που ανέφερε την υψηλότερη αθλητική συμμετοχή, αντιλαμβάνονταν έντονα την πίεση χρόνου.

Η ερευνήτρια Mhuirheartaigh (1999) σε έρευνά της που αφορούσε τη συμμετοχή των μαθητών δημοτικού σε διάφορα αθλήματα και σε φυσικές δραστηριότητες, ανέφερε ότι οι κυριότεροι λόγοι μη συμμετοχής που χαρακτηρίζουν αυτήν την ηλικία σε ποσοστό 24% είναι η έλλειψη χρόνου και ο όγκος εργασιών για το σπίτι. Επίσης διαπίστωσε ότι η πλειοψηφία των μαθητών δε χρησιμοποιούν ποδήλατο ή δεν περπατούν για την μεταφορά τους στο σχολείο αλλά προτιμούν το λεωφορείο ή το αυτοκίνητο.

Μια άλλη ομάδα ερευνητών αποτελούμενη από τους Thapa, Pennington-Gray και Holland (2002), σε δείγμα 2659 ατόμων, διερεύνησαν τους λόγους της μη συμμετοχής των επισκεπτών στην Φλόριντα σε πάρκα και δημόσιες εγκαταστάσεις. Η προσέγγιση του δείγματος έγινε μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου και η ηλικία τους κυμαινόταν από 25 έως 44 ετών, με το 57% να είναι γυναίκες, να έχουν πτυχίο κολεγίου σε ποσοστό 58,1% και ετήσιο εισόδημα \$75.000 σε ποσοστό 37,8%. Οι κύριοι λόγοι που εξέλαβαν ως ανασταλτικούς, ήταν η απασχόληση με άλλες δραστηριότητες, η έλλειψη χρόνου και η επιλογή άλλων δραστηριοτήτων αναψυχής κατά τον ελεύθερο τους χρόνο. Ενώ, την μικρότερη επίδραση στη συμμετοχή τους φάνηκαν να έχουν οι παράγοντες χρήματα, κατάλληλος εξοπλισμός και ενδιαφέρον από την οικογένεια.

Στο χώρο της αναψυχής διεξήχθη άλλη μια κρατική έρευνα (Johnson, Bowker & Cordell, 2001) στα πλαίσια της οποίας μελετήθηκαν δώδεκα ανασταλτικοί παράγοντες, όπως υγεία, κτιριακή υποδομή, κοινωνικό-οικονομική υπόσταση ανάμεσα σε συμμετέχοντες και μη, και ανάμεσα σε Αφρικανό-Αμερικάνους. Οι τελευταίοι δε σημείωσαν στατιστικά σημαντική διαφορά ως προς τους ανασταλτικούς παράγοντες που συναντούν σε σχέση με τον υπόλοιπο πληθυσμό αλλά εξέφρασαν μια ανησυχία σχετικά με την ασφάλεια τους, κάτι που είναι εύλογο στα πλαίσια της προσαρμογής τους σε ένα μεικτό φυλετικό περιβάλλον. Για τους ντόπιους κατοίκους, το μεγαλύτερο εμπόδιο ήταν η έλλειψη χρόνου και ακολούθησαν οι οικονομικοί λόγοι. Σε μικρότερη ακόμα κλίμακα εμφανίστηκε η ανεπάρκεια των εγκαταστάσεων και η αδυναμία εύρεσης συναθλούμενου να επηρεάζουν τη συμμετοχή. Τέλος, οι γυναίκες αντιλαμβάνονταν περισσότερους ανασταλτικούς παράγοντες σχετικά με θέματα προσωπικής ασφάλειας, έλλειψη διαθέσιμων εγκαταστάσεων, επαρκούς πληροφόρησης και οικονομικών πόρων.

Η έλλειψη χρόνου σημειώθηκε σαν κύριος ανασταλτικός παράγοντας και σε έρευνα στην Αμερική (Scott & Jackson, 1996), συνοδευόμενος από άλλες δραστηριότητες που απαιτούν χρόνο, όπως οι αυξημένες οικογενειακές υποχρεώσεις. Σημαντική διαφοροποίηση έδειξαν οι ηλικίες άνω των 50 ετών, που ανέφεραν: α) την έλλειψη παρέας και β) τη μειωμένη αίσθηση ασφάλειας στο χώρο του πάρκου, να δρουν περιοριστικά στη συμμετοχή τους. Παράλληλα οι γυναίκες παρουσίασαν σημαντική διαφοροποίηση ως προς τις οικογενειακές υποχρεώσεις, την έλλειψη ασφάλειας και παρέας, την απόσταση που πρέπει να διανύσουν καθώς επίσης και την απουσία μέσου μαζικής μεταφοράς.

Οικονομικοί παράγοντες. Στο χώρο της χιονοδρομίας οι Williams και Fidgeon (2000), προσέγγισαν τους μη-σκιέρ σε μια προσπάθεια εξάπλωσης της βιομηχανίας του σκι στον Καναδά. Η έρευνα διεξήχθη σε τέσσερις φάσεις: η πρώτη περιελάμβανε ανασκόπηση της υπάρχουσας βιβλιογραφίας, όσον αφορά τους ανασταλτικούς παράγοντες και τις συμπεριφορές. Στη δεύτερη φάση διενεργήθηκε ο προσδιορισμός του δείγματος, το οποίο αποτελούνταν από ενδιαφερόμενους αλλά όχι ενεργούς σκιέρ. Η τρίτη φάση περιελάμβανε 1400 τηλεφωνικές συνεντεύξεις. Και στην τέταρτη φάση πραγματοποιήθηκε η ανάλυση των δεδομένων, με κατηγοριοποίηση του δείγματος ανάλογα με τα κοινωνικό-δημογραφικά τους χαρακτηριστικά. Τα αποτελέσματα έδειξαν δύο στατιστικά σημαντικούς ανασταλτικούς παράγοντες: το φόβο και το κόστος της συμμετοχής. Η ηλικία του δείγματος κυμαινόταν από 18-44 ετών και το δείγμα αποτελούνταν ως επί το πλείστον από εργάτες, με χαμηλό επίπεδο μόρφωσης και εισοδήματος.

Άλλη μια έρευνα από την Alberta community development (2004) παρουσίασε μια ομάδα ανασταλτικών παραγόντων συμμετοχής σε δραστηριότητες αναψυχής. Πιο σημαντικός παράγοντας εμφανίστηκε ότι ήταν το κόστος του εξοπλισμού και ακολούθησαν οι εισφορές για την εγγραφή και τη συμμετοχή σε κάποιο πρόγραμμα. Επίσης σημαντικός ανασταλτικός παράγοντας αποτέλεσε η εργασιακή δέσμευση και ακολούθησε η οικογενειακή, περιορίζοντας το διαθέσιμο χρόνο για συμμετοχή. Παράλληλα αναφέρθηκε ότι οι μη-συμμετέχοντες είχαν τη τάση να δείχνουν χαμηλό ενδιαφέρον για συμμετοχή και μια έντονη αντίληψη αυτοπεριορισμού λόγω αναστολών. Η έλλειψη ενδιαφέροντος αλλά και ενημέρωσης συνέβαλαν εξίσου στη μη συμμετοχή.

Ενώ ο βαθμός της αντιλαμβανόμενης ικανοποίησης από τη συμμετοχή μπορεί να αυξήσει τη δέσμευση και τη συνέχιση μιας δραστηριότητας, ωστόσο τα κίνητρα, που ερμηνεύουν την ικανοποίηση, διαφέρουν ως προς την επίτευξη προσωπικών στόχων, τη βελτίωση της απόδοσης, της προόδου σε σχέση με τους άλλους ή στην αξιοποίηση του ελεύθερου χρόνου σε διαφορετικό περιβάλλον από εκείνο της εργασίας και του σπιτιού. Τέλος, το επίπεδο δεξιοτήτων και τα συναισθήματα που βιώνει κάποιος σε μια δραστηριότητα, καθώς και οι παράγοντες οι σχετικοί με τη λήψη αποφάσεων, είναι κάποιες φορές πιο σημαντικοί από ότι τα δημογραφικά στοιχεία (Alberta community development, 2004).

Οι Heberlin και Fredman (2002), εξέτασαν τη σχέση της παρακίνησης με τους ανασταλτικούς παράγοντες που σχετίζονται με την επίσκεψη στα βουνά της Σουηδίας, σε δείγμα 3506 κατοίκων επισκεπτών και μη. Τα αποτελέσματα της έρευνας αυτής κατέληξαν στο συμπέρασμα, ότι οι επισκέπτες ενώ δαπανούν χρόνο και σε άλλες δραστηριότητες δεν τους αποτρέπει από την επίσκεψή τους στο βουνό για ορειβασία και σκι, ενώ το κόστος επίσκεψης, καθώς και η έλλειψη παρέας έδειξαν ότι επηρεάζουν τη συχνότητα συμμετοχή τους ως κύριοι ανασταλτικοί παράγοντες.

Ψυχολογικοί-ατομικοί παράγοντες. Έχει διερευνηθεί ότι ο βαθμός φυσικής δραστηριότητας, στον οποίο εμπλέκονται τα άτομα, επηρεάζεται: α) από ψυχολογικούς – ατομικούς παράγοντες, όπως η υγεία, η ψυχολογική κατάσταση, οι παρεχόμενες ευκαιρίες για συμμετοχή και β) από υλικούς παράγοντες, όπως το εισόδημα, το βιοτικό επίπεδο και το επάγγελμα.

Οι Droomers, Schrijvers, Mheen και Marckenbach (1998) διερεύνησαν τη μη συμμετοχή σε αθλητικές δραστηριότητες σε συνάρτηση με το μορφωτικό επίπεδο, με τους ψυχολογικούς παράγοντες, τις έντονες καταστάσεις, τους τρόπους αντιμετώπισης και τους υλικούς παράγοντες. Το δείγμα αποτελούνταν από 2598 άτομα ηλικίας από 15-74 ετών. Μέσω ταχυδρομείου συλλέχθηκαν απαντήσεις σε τρεις ερωτήσεις που αναφέρονταν: η πρώτη στο χρόνο που αφιερώνουν για περπάτημα ή ποδήλατο στο δρόμο προς την εργασία τους, η δεύτερη στο χρόνο που αφιερώνουν για τις υπόλοιπες δραστηριότητες αναψυχής όπως κηπουρική, τρέξιμο, ποδήλατο και η τρίτη στο χρόνο που διέθεταν για οργανωμένα αθλήματα μέσα στην εβδομάδα. Όποιος απαντούσε αρνητικά και στις τρεις ερωτήσεις κατατάσσονταν στους μη συμμετέχοντες.

Στη συνέχεια μέσω συνεντεύξεων αντλήθηκαν πληροφορίες σχετικά με τους προσωπικούς παράγοντες, τους τρόπους αντιμετώπισης, καθώς και τις έντονες ψυχικά καταστάσεις, όπως αρνητικά γεγονότα της ζωής. Τέλος, μέσω ερωτηματολογίου αξιολογήθηκαν οι υλικοί παράγοντες. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι από την άποψη των ψυχολογικών παραγόντων, λόγοι όπως ο προσωπικός έλεγχος, η αντίληψη τοπικισμού και τα συναισθήματα κοινωνικής υποστήριξης, διαμορφώνουν τη συμμετοχή τους σε κάποια δραστηριότητα. Όσον αφορά τους τρόπους αντιμετώπισης, υψηλή επίδραση παρουσίασαν: α) η ενεργητική αντιμετώπιση του προβλήματος, β) η αισιόδοξη εκδοχή και γ) η καταπραϋντική. Το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο έδειξε να σχετίζεται με τη μη συμμετοχή. Επίσης τα οικονομικά προβλήματα, το βιοτικό επίπεδο αλλά και η επαγγελματική κατάσταση συνδέονταν άμεσα με τη μη δραστηριοποίηση (Droomers, Schrijvers, Mheen & Marckenbach, 1998).

Το μορφωτικό επίπεδο. Όπως υποστηρίζει ο ερευνητής Skille (2005a) Νορβηγοί έφηβοι με υψηλό μορφωτικό επίπεδο εμφανίζουν περισσότερα ποσοστά συμμετοχής στην άθληση την παρεχόμενη από δημοτικό φορέα, σε σχέση με τα άτομα χαμηλότερου μορφωτικού επιπέδου, ενώ το οικονομικό υπόβαθρο εμφανίστηκε ασθενέστερος ανασταλτικός παράγοντας άθλησης. Παρόμοια συμπεράσματα παρουσιάστηκαν σε έρευνα στην Αμερική, σύμφωνα με τα οποία οι μειονοτικές ομάδες, γυναίκες, άνεργοι αλλά και ομάδες χαμηλού μορφωτικού επιπέδου βίωναν πιο έντονα ως ανασταλτικούς παράγοντες άθλησης κυρίως το επίπεδο προσωπικής ασφάλειας (Green, Bowker, Johnson, Cordell & Wang, 2007; Jun, Kyle & Mowen, 2008).

Ειδικοί πληθυσμοί. Η πλειοψηφία της υπάρχουσας ερευνητικής βιβλιογραφίας εστιάζει στους ανασταλτικούς παράγοντες του γενικού πληθυσμού, δείχνοντας λιγότερο ερευνητικό ενδιαφέρον στους ανθρώπους με κινητικές ιδιαιτερότητες, στις φυλετικές -εθνικές μειονότητες ή στους μετανάστες.

Η ερευνήτρια (Stodolska, 1998) διερεύνησε τους ανασταλτικούς παράγοντες που αντιμετωπίζουν οι Πολωνοί μετανάστες στον Καναδά. Το δείγμα της έρευνας αποτέλεσαν 236 Πολωνοί (156 άντρες και 80 γυναίκες), ηλικίας από 24 μέχρι 66 ετών (Μ.Ο= 42 ετών) με μέσο όρο διαμονής στον Καναδά τα εννέα χρόνια. Από την ομαδοποίηση προέκυψαν πέντε κατηγορίες ανασταλτικών παραγόντων. Η πρώτη με παράγοντες που σχετίζονταν με τη μετανάστευση και περιελάμβανε δυο υψηλά

εμφανιζόμενες μεταβλητές, τη μη οικειότητα ανάμεσα σε μη Πολωνούς και τη μη εξοικείωση με τη γλώσσα. Η δεύτερη σχετίζονταν με παγκόσμιας εμβέλειας παράγοντες, με σημαντικότερους να εμφανίζονται η έλλειψη χρημάτων, χρόνου αλλά και η ύπαρξη κούρασης μετά την εργασία. Η τρίτη κατηγορία είχε σχέση με την εργασία, με αντιπροσωπευτικούς παράγοντες τις ακατάλληλες βιοτικές συνθήκες, την έλλειψη συγκεκριμένου ωραρίου και την απουσία περισσότερων διαλειμμάτων και αδειών από τη δουλειά. Η τέταρτη σχετίζονταν με την κοινωνική απομόνωση, με σημαντικότερα εμπόδια την έλλειψη ενημέρωσης, όσον αφορά στα θέματα συμμετοχής και την αδυναμία εύρεσης συναθλούμενου. Τέλος, η πέμπτη κατηγορία περιελάμβανε προσωπικούς λόγους με κύρια χαρακτηριστικά την έλλειψη κατάλληλων δεξιοτήτων και την απουσία φυσικών ικανοτήτων.

Οι μελετητές Thompson, Lime, Gartner και Sames (1995) διερεύνησαν τη διαφορετικότητα των ανασταλτικών παραγόντων ανάμεσα στο γενικό πληθυσμό και τις ακόλουθες φυλετικές ομάδες: Αφρικανούς, Ισπανούς και Ασιάτες κατοίκους της Αμερικής. Ο πιο συχνά εμφανιζόμενος παράγοντας ήταν η έλλειψη ελεύθερου χρόνου για όλες τις εθνικότητες, ακολούθησαν η έλλειψη χρημάτων, η μετακίνηση καθώς επίσης και ο συνωστισμός στους χώρους αναψυχής. Επίσης δευτερεύοντες ανασταλτικοί παράγοντες ήταν η αίσθηση της προσωπικής ανασφάλειας, η διαμονή σε αγροτικές περιοχές απομακρυσμένες από τις αστικές, η περιορισμένη ύπαρξη εγκαταστάσεων αναψυχής καθώς και η απουσία σχετικής ενημέρωσης.

III. ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ

Δείγμα

Στην έρευνα συμμετείχαν 259 άτομα και των δύο φύλων (57 άνδρες και 202 γυναίκες) όλων των ηλικιακών κατηγοριών (18 έως 60 ετών), με την κατηγορία 46-55 ετών να αποτελεί το μεγαλύτερο ποσοστό (24,7%) των συμμετεχόντων. Από το σύνολο των συμμετεχόντων οι 161 (62,2%) συμμετείχαν σε προγράμματα του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξανδρούπολης, ενώ οι 98 (37,8%) δεν συμμετείχαν σε κανένα δημοτικό πρόγραμμα αλλά ήταν κάτοικοι της Αλεξανδρούπολης. Ως προς την επαγγελματική τους κατάσταση οι 76 (29,3%) ήταν δημόσιοι υπάλληλοι, οι 58 (22,4%) ασχολούνταν με οικιακά, οι 31 (12%) ήταν ιδιωτικοί υπάλληλοι, οι 30 (11,6%) συνταξιούχοι, οι 21 (8,1) ελεύθεροι επαγγελματίες, 16 (6,2%) φοιτητές, 14 (5,4%) άνεργοι και μόνο 6 (2,3%) ήταν αγρότες. Αναφορικά με το μορφωτικό επίπεδο, η πλειοψηφία (n =76) ήταν απόφοιτοι λυκείου, 49 (18,9%) είχαν πανεπιστημιακή και 43 (16,6%) τεχνολογική μόρφωση, 46 (17,8%) ήταν απόφοιτοι γυμνασίου, 35 (13,5%) δημοτικού και 10 (3,9%) είχαν μεταπτυχιακές σπουδές.

Από το σύνολο των ερωτηθέντων το 26,3% (n = 68) ήταν ανύπαντροι και το 73,7% (n = 191) παντρεμένοι. Η πλειοψηφία των παντρεμένων είχαν δυο παιδιά (46,3%), ένα παιδί (10,4%), τρία παιδιά (9,7%) και πολύτεκνοι (1,9%), ενώ το 31,7% των παντρεμένων δεν είχαν παιδιά. Τέλος, ως προς την οικονομική τους κατάσταση η πλειοψηφία (35,9%) των συμμετεχόντων στην έρευνα είχε μηνιαίο εισόδημα ύψους 800-1200€, ένα ποσοστό 19,7% ανήκε στην κλίμακα 1250-2000, 15,4% στην κλίμακα 400-700€, το 12% δεν είχε εισόδημα, ένα 10.4% είχε μεγαλύτερο από 2000€ και ένα 6,2% είχε μικρότερο από 400€.

Η επιλογή του δείγματος που αφορούσε τους συμμετέχοντες στα δημοτικά προγράμματα αποτελεί ολόκληρο τον πληθυσμό, ενώ για τους μη συμμετέχοντες η επιλογή του δείγματος έγινε μέσω της μεθόδου της τυχαίας δειγματοληψίας. Ο αρχικός αριθμός των ερωτηματολογίων που μοιράστηκε ήταν 300, αλλά εξαιτίας παραγόντων, όπως η μη συχνή συμμετοχή ή η διακοπή κάποιων ατόμων που

συμμετείχαν στα δημοτικά προγράμματα 41 (13,7%) ερωτηματολόγια δεν επιστράφηκαν.

Μέσα συλλογής δεδομένων

Η συλλογή των δεδομένων έγινε με ερωτηματολόγιο που κατασκευάστηκε από τους ερευνητές Μιχαλοπούλου, Αργυροπούλου, Κώστα, Τζέτζη και Ντούλου (1998). Το πρώτο μέρος του ερωτηματολογίου αποτελούνταν από δημογραφικές ερωτήσεις που αφορούσαν: α) το φύλο, την ηλικία, το μορφωτικό επίπεδο, την οικογενειακή κατάσταση και το μηνιαίο εισόδημα. Στην περίπτωση των συμμετεχόντων στα δημοτικά προγράμματα επίσης συμπεριλάμβανε την εβδομαδιαία συχνότητα άσκησης και τα χρόνια ενασχόλησης. β) γενικά χαρακτηριστικά προτιμήσεων άθλησης, όπως ο μήνας, η ώρα, η ημέρα της εβδομάδας, ο χρόνος προσέγγισης και η χιλιομετρική απόσταση των αθλητικών εγκαταστάσεων, το μέσο μετακίνησης, η πηγή πληροφόρησης, η συντροφικότητα, η αντιλαμβανόμενη από τους πολίτες κύρια κατεύθυνση δράσης του δήμου, η πρόθεση καταβολής μηνιαίας συνδρομής και η συμμετοχή άλλων δημοτών στα δημοτικά προγράμματα άθλησης.

Το δεύτερο μέρος του ερωτηματολογίου περιελάμβανε: α) 10 διατυπώσεις σχετικές με πιθανούς ανασταλτικούς παράγοντες άθλησης, όπως έλλειψη πληροφόρησης και ακαταλληλότητα των προγραμμάτων, όπου οι συμμετέχοντες σημείωναν εκείνους τους λόγους που απέτρεπαν είτε την πρόθεση τους για άθληση είτε την επιθυμία τους για συχνότερη συμμετοχή. Β) 7 διατυπώσεις σχετικές με τους κυριότερους λόγους επιλογής ή και μελλοντικής πρόθεσης συμμετοχής στα δημοτικά προγράμματα άθλησης, όπως δωρεάν προγράμματα και ποιότητα προγραμμάτων. Γ) 12 διατυπώσεις που αφορούσαν μόνο τους συμμετέχοντες στα δημοτικά προγράμματα και αναφέρονταν στα παρεχόμενα ή μη προγράμματα που θα επέλεγαν οι ίδιοι ή τα παιδιά τους να συμμετάσχουν, όπως άσκηση ενηλίκων (κολύμβηση) και άσκηση παιδιών. Η διαβάθμιση των απαντήσεων ήταν σε 4-βάθμια κλίμακα τύπου Likert (1=πάντα, 2=μερικές φορές, 3=καθόλου, 4=δεν υπάρχει). Δ) 11 ερωτήσεις σχετικά με τις υπηρεσίες που θα επιθυμούσαν να χρησιμοποιήσουν ή και χρησιμοποιούν, όπως όργανα με βάρη και ατομικά αθλήματα.

Τέλος, το τρίτο μέρος του ερωτηματολογίου περιελάμβανε: α) 6 διατυπώσεις διερεύνησης των σημαντικότερων λόγων προτροπής για άσκηση, όπως η διατήρηση, βελτίωση της υγείας και της φυσικής κατάστασης, όπου η διαβάθμιση των απαντήσεων ήταν σε 7-βάθμια κλίμακα τύπου Likert, με διακύμανση από το

1=καθόλου σημαντικό έως το 7 πολύ σημαντικό. Β) 19 διατυπώσεις διερεύνησης των σημαντικότερων λόγων-παραγόντων επιλογής συμμετοχής σε ένα πρόγραμμα άθλησης-δημοτικό γυμναστήριο, όπου η διαβάθμιση των απαντήσεων ήταν σε 7-βάθμια κλίμακα τύπου Likert, με διακύμανση από το 1=καθόλου σημαντικό έως το 7 πολύ σημαντικό.

Δομική εγκυρότητα ερωτηματολογίου

Η εξέταση της δομικής εγκυρότητας της ερώτησης 20 (που αποτελούνταν από 19 υποερωτήματα) που αφορούσε τους σημαντικότερους παράγοντες επιλογής συμμετοχής σε ένα πρόγραμμα άθλησης, έγινε μέσω της διερευνητικής παραγοντικής ανάλυσης και με τη βοήθεια του στατιστικού πακέτου SPSS. Η διερευνητική παραγοντική ανάλυση έγινε με τη μέθοδο της ανάλυσης σε κύριες συνιστώσες (principal components analysis) και στη συνέχεια ακολούθησε η ορθογώνια (varimax) περιστροφή των αξόνων. Ο αριθμός των παραγόντων καθορίστηκε με το κριτήριο ότι οι ιδιοτιμές έπρεπε να είναι μεγαλύτερες του 1.00. Η μικρότερη φόρτιση που χρησιμοποιήθηκε για να διαμοιραστούν οι ερωτήσεις στους παράγοντες ήταν 0.40. Η παραγοντική ανάλυση αποκάλυψε 5 παράγοντες που παρουσιάζονται στον Πίνακα 1. Τα αποτελέσματα φαίνεται ότι επιβεβαιώνουν τη δομική εγκυρότητα του ερωτηματολογίου της Μιχαλοπούλου και συν. (1998).

Πίνακας 1. Αποτελέσματα από την παραγοντική ανάλυση των δεδομένων στο ερωτηματολόγιο της κλίμακας των υπηρεσιών, το οποίο περιείχε τους πέντε παράγοντες.

ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ	ΜΕΤΑΒΛΗΤΕΣ				
	1	2	3	4	5
11) Στο δημοτικό γυμναστήριο πραγματοποιούν ότι υπόσχονται.	.73				
12) Το προσωπικό ανταποκρίνεται στα παράπονα των μελών.	.82				
13) Το προσωπικό ενδιαφέρεται για την πρόοδο των μελών.	.83				
14) Το προσωπικό διατηρεί καλό αρχείο πελατών	.69				
15) Τα προσφερόμενα προγράμματα ανανεώνονται τακτικά	.82				
16) Υπάρχει ποιότητα στον εξοπλισμό	.63				
17) Υπάρχει ποιότητα στον οργανισμό	.83				

18) Οι δραστηριότητες αρχίζουν και τελειώνουν στην ώρα τους	.48				
19) Διαχειρίζονται καταστάσεις άμεσης ανάγκης και πληροφορούν	.67				
9) Κοινωνικότητα, γνωριμίες	.72				
10) Ενημέρωση από το προσωπικό για προβλήματα/αλλαγές	.63				
3) Ευγένεια προσωπικού	.53				
4) Ποικιλία προγραμμάτων και οργάνων	.71				
5) Βολικό ωράριο	.79				
8) Τοποθεσία δημοτικού γυμναστηρίου	.57				
1) Εμφάνιση και λειτουργικότητα χώρου	.70				
2) Καθαριότητα χώρων-αποδυτηρίων	.83				
6) Έλλειψη συνωστισμού στα όργανα/προγράμματα	.78				
7) Γνώσεις προσωπικού	.51				
Ιδιοτιμή (Eigenvalue)	6.04	2.61	1.56	1.05	1.05
Ποσοστό Διακύμανσης (Pct of Var)	31.8	13.8	8.20	5.53	5.51
Ποσοστό Ερμηνείας (Cum Pct)			31.8		

Η αξιοπιστία όλων των ερωτήσεων ελέγχθηκε υπολογίζοντας το Cronbach α . Το συνολικό α της κλίμακας ήταν $\alpha=.8364$.

Διαδικασία συλλογής δεδομένων

Οι συμμετέχοντες στα δημοτικά προγράμματα προσεγγίστηκαν στους χώρους των αθλητικών εγκαταστάσεων, ενώ οι μη συμμετέχοντες σε ένα πάρκο αναψυχής και στην νομαρχία του δήμου Αλεξανδρούπολης. Η συμπλήρωση των ερωτηματολογίων έγινε αμέσως μετά τη λήξη της δραστηριότητας και το παρέδιδαν στον υπεύθυνο γυμναστή του προγράμματος, ο οποίος είχε ενημερωθεί για το σκοπό της έρευνας, δίνοντας τις απαραίτητες πληροφορίες και ενημερώνοντας τους συμμετέχοντες, ότι η συμμετοχή τους στην έρευνα ήταν εθελοντική, ανώνυμη και εμπιστευτική.

Σε ορισμένες περιπτώσεις κατά τις οποίες τα άτομα δεν μπορούσαν να συμπληρώσουν μόνα τους το ερωτηματολόγιο, κυρίως άτομα τρίτης ηλικίας, οι ερωτήσεις γινόταν προφορικά και η συμπλήρωση γινόταν από το γυμναστή του

τιμήματος, προς διευκόλυνσή τους. Παρόμοια, οι μη συμμετέχοντες στα προγράμματα, συμπλήρωσαν το ερωτηματολόγιο επί τόπου στο χώρο στον οποίο βρισκόταν (πάρκο αναψυχής και στη νομαρχία Αλεξανδρούπολης) παρουσία της ερευνήτριας.

Σχεδιασμός της έρευνας

Ανεξάρτητες μεταβλητές της έρευνας ήταν δημογραφικοί παράγοντες, όπως το φύλο, η ηλικία και η οικογενειακή κατάσταση, ενώ εξαρτημένες μεταβλητές ήταν: α) οι 6 διατυπώσεις - διερεύνησης των σημαντικότερων λόγων προτροπής για άσκηση και β) οι παράγοντες διερεύνησης των σημαντικότερων λόγων - παραγόντων επιλογής συμμετοχής σε ένα πρόγραμμα άθλησης .

Στατιστική ανάλυση

Για τη στατιστική ανάλυση χρησιμοποιήθηκε το στατιστικό πακέτο SPSS. Η Περιγραφική Στατιστική έδωσε τις τάσεις του δείγματος και καθόρισε το προφίλ των συμμετεχόντων και μη σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής, ενώ στη συνέχεια ακολούθησαν στατιστικές μέθοδοι Ανάλυσης Διακύμανσης για Ανεξάρτητες μετρήσεις ως προς ένα παράγοντα (Independent-Samples T Test) και Ανάλυσης Διακύμανσης ως προς ένα παράγοντα (One Way ANOVA) διερεύνησης τυχόν στατιστικά σημαντικών διαφορών ανάμεσα στους δημογραφικούς παράγοντες και τις διακυμάνσεις των εξαρτημένων μεταβλητών. Ενώ για τον εντοπισμό των διαφορών ανάμεσα στις ομάδες της ανεξάρτητης μεταβλητής, χρησιμοποιήθηκαν τεστ πολλαπλών συγκρίσεων (post hoc test). Τέλος, για την ομαλότερη διεξαγωγή των αποτελεσμάτων, δημιουργήθηκαν 5 καινούργιοι παράγοντες με τη στατιστική μέθοδο compute, όπως αυτοί προέκυψαν από την παραγοντική ανάλυση της 20^{ης} ερώτησης που αφορούσε τις 19 στον αριθμό διατυπώσεις - διερεύνησης των σημαντικότερων λόγων επιλογής συμμετοχής σε ένα πρόγραμμα άθλησης. Οι ερωτήσεις - διατυπώσεις κατηγοριοποιήθηκαν σε 5 παράγοντες: (1) λειτουργικότητα , (2) άλλες υπηρεσίες, (3) διαθεσιμότητα και παροχή προγραμμάτων, (4) χώρος και (5) ποιότητα των εκπαιδευτών. Η κατηγοριοποίηση αυτή δεν ήταν γνωστή στους συμμετέχοντες.

IV. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Ο σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν να διερευνήσει το προφίλ των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και τους παράγοντες εκείνους που σχετίζονται με την προτροπή για άθληση αλλά και με την επιλογή ενός προγράμματος άθλησης. Όσον αφορά τους μη συμμετέχοντες, η έρευνα είχε σκοπό τη διερεύνηση των γενικών χαρακτηριστικών πρόθεσης για άθληση αλλά και τους παράγοντες εκείνους που σχετίζονται με τις προθέσεις μελλοντικής επιλογής ενός προγράμματος άθλησης και αναψυχής.

Το δείγμα της έρευνας χωρίστηκε σε συμμετέχοντες στα προγράμματα του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξανδρούπολης και σε μη συμμετέχοντες σε αυτά. Ο διαχωρισμός αυτός έγινε με σκοπό τη διερεύνηση των λόγων και των παραγόντων συμμετοχής σε σχέση με τα δημογραφικά χαρακτηριστικά όσον αφορά τους συμμετέχοντες στα προγράμματα, για τυχόν βελτιωτικές κινήσεις με απώτερο στόχο τη διατήρησή τους σε αυτά. Όσον αφορά τους μη συμμετέχοντες στα προγράμματα, ο διαχωρισμός του δείγματος έγινε με στόχο τη διερεύνηση των λόγων και των παραγόντων συμμετοχής σε σχέση με τα δημογραφικά χαρακτηριστικά, με απώτερο σκοπό την αποκάλυψη των προθέσεων συμμετοχής για τη δημιουργία κατάλληλων και ελκυστικών προγραμμάτων για τους μη συμμετέχοντες σε κάποιο πρόγραμμα άθλησης.

Δημογραφικό προφίλ των συμμετεχόντων

Σε αυτή την κατηγορία ανήκουν οι συμμετέχοντες στην έρευνα, οι οποίοι δήλωσαν ενεργή συμμετοχή-ενασχόληση σε έτη στα δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής ($n = 161$), αποτελώντας το ποσοστό 62,2% του συνολικού δείγματος της έρευνας. Στο σύνολό τους ήταν 15 άνδρες και 146 γυναίκες, ηλικίας που κυμαινόταν από 18 έως 60 ετών, με τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις να αναφέρονται στην ηλικιακή κατηγορία 46-55 ετών (34,2%), στην κατηγορία 36-45 ετών (26,7%) και στην κατηγορία άνω των 56 ετών (23%). Στον πίνακα που

ακολουθεί παρουσιάζεται αναλυτικά η κατανομή των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα στις ηλικιακές κατηγορίες.

Πίνακας 2. Ηλικιακές κατηγορίες των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Ηλικιακές κατηγορίες	Αριθμός (n) Συμμετεχόντων	Ποσοστό
18-25 ετών	10	6,2%
26-35 ετών	16	9,9%
36-45 ετών	43	26,7%
46-55 ετών	55	34,2%
56 ετών και άνω	37	23%

Ως προς την οικογενειακή τους κατάσταση η πλειοψηφία των συμμετεχόντων (n= 141) ήταν παντρεμένοι, με το 59% αυτών να έχουν δύο παιδιά, ενώ το 12,4% ήταν ανύπαντροι. Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζεται αναλυτικά η κατανομή των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα στις κατηγορίες οικογενειακής κατάστασης.

Πίνακας 3. Οικογενειακή κατάσταση των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα

Οικογενειακή κατάσταση	Αριθμός (n) Συμμετεχόντων	Ποσοστό
Ανύπαντροι	20	12,4 %
Παντρεμένοι χωρίς παιδιά	28	17,4%
Με 1 παιδί	11	6,8%
Με 2 παιδιά	95	59%
Με 3 παιδιά	23	14,3%
Περισσότερα από 3 παιδιά	4	2,5%

Αναφορικά με το μορφωτικό τους επίπεδο η πλειοψηφία (n=70) ήταν απόφοιτοι Δημοτικού-Γυμνασίου, ακολουθούσαν οι απόφοιτοι Πανεπιστημίου (n=49) και οι απόφοιτοι Λυκείου (n=42). Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζεται αναλυτικά η κατανομή του μορφωτικού επιπέδου των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Πίνακας 4. Μορφωτικό επίπεδο των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Μορφωτικό επίπεδο	Αριθμός (n) Συμμετεχόντων	Ποσοστό
Απόφοιτοι Δημοτικού-Γυμνασίου	70	43,5%
Απόφοιτοι Λυκείου	42	26,1%

Απόφοιτοι Πανεπιστημίου
(ΑΕΙ-ΤΕΙ)

49

30,4%

Όσον αφορά την επαγγελματική κατάσταση των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα αυτή περιελάμβανε 3 κατηγορίες: τους δημοσίους υπαλλήλους, τους ιδιωτικούς υπαλλήλους και τις λοιπές κατηγορίες. Τα μεγαλύτερα ποσοστά (46%) παρατηρήθηκαν στις λοιπές κατηγορίες (οικιακά, αγρότες, φοιτητές, άνεργοι), στους δημοσίους υπαλλήλους (39,1,7%), η οποία συμπεριλάμβανε και τους συνταξιούχους και τέλος στους ιδιωτικούς υπαλλήλους μαζί με τους ελεύθερους επαγγελματίες (14,9%). Στον πίνακα που ακολουθεί φαίνεται η διάρθρωση της επαγγελματικής κατάστασης των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Πίνακας 5. Επαγγελματική κατάσταση των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Επαγγελματική κατάσταση	Αριθμός (n) Συμμετεχόντων	Ποσοστό
Δημόσιοι Υπάλληλοι	63	39,1%
Ιδιωτικοί Υπάλληλοι	24	14,9%
Λοιπές κατηγορίες	74	46%

Ως προς το μηνιαίο εισόδημα η πλειοψηφία των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα ανήκαν στην κατηγορία των 751-1200€ (n=55), ακολούθησε η κατηγορία άνω των 1200€ (n=47) και η κατηγορία των έως 400€ (n=30). Στον πίνακα που ακολουθεί φαίνεται η διάρθρωση του μηνιαίου εισοδήματος των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Πίνακας 6. Μηνιαίο εισόδημα των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Μηνιαίο εισόδημα	Αριθμός (n) Συμμετεχόντων	Ποσοστό
< 400 €	30	18,6%
401-750€	29	18%
751-1200€	55	34,2%
>1200€	47	29,2%

Γενικά χαρακτηριστικά συμμετοχής των συμμετεχόντων

Από τους συμμετέχοντες στα δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής η πλειοψηφία (n = 105), δηλαδή ποσοστό 65,2%, έμενε σε απόσταση 1χμ. από τις δημοτικές εγκαταστάσεις, ποσοστό 18,6% (n = 30) σε απόσταση 3χμ και ποσοστό 16,1% (n = 26) σε απόσταση 2χμ. Ο χρόνος που δαπανούσαν για μετακίνηση προς τις δημοτικές εγκαταστάσεις κυμαίνονταν από 5 έως 20 λεπτά, με ποσοστό 62,1% των συμμετεχόντων (n = 100) να χρειάζεται 5 λεπτά, ποσοστό 20,5% (n = 33) 15 λεπτά και ποσοστό 17,4% (n = 28) 10 λεπτά. Αξίζει να σημειωθεί ότι η πλειοψηφία των συμμετεχόντων (60%) περπατούσαν για να φτάσουν στις δημοτικές εγκαταστάσεις, ένα ποσοστό 38,1% χρησιμοποιούσε αυτοκίνητο και μόλις το 1,9% χρησιμοποιούσε αστική συγκοινωνία σαν μέσο μετακίνησης.

Ως προς τα χρόνια συμμετοχή τους στα δημοτικά προγράμματα το μεγαλύτερο ποσοστό (39,8%) ήταν ενεργά μέλη για 1-2 χρόνια, για πάνω από 6 χρόνια (31,1%) και για 3-5 χρόνια (29,2%). Η εβδομαδιαία συχνότητα συμμετοχής τους ήταν σε ποσοστό 49,7% πάνω από 3 φορές/εβδομάδα, σε ποσοστό 42,2% 3 φορές/εβδομάδα και σε ποσοστό 8,1% 1-2 φορές/εβδομάδα. Οι πιο συχνοί μήνες άθλησης για τους συμμετέχοντες σε δημοτικά προγράμματα εμφανίστηκαν να είναι ο Απρίλιος (96,3%), ο Μάιος (96,3%) και ο Μάρτιος (95,7%). Επίσης, οι πιο συχνές ημέρες άθλησης εμφανίστηκαν να είναι η Δευτέρα σε ποσοστό 91,9%, η Τετάρτη σε ποσοστό 88,8% και η Παρασκευή σε ποσοστό 83,2%. Αντίστοιχα, η πιο δημοφιλής ώρα άθλησης εμφανίστηκε να είναι 8-12 το πρωί (47,2%), 6-9 το βράδυ (26,7%) και 3-6 το απόγευμα (23,6%).

Επίσης, η πλειοψηφία των συμμετεχόντων (50,3%) συνήθως ασκούσαν με έναν φίλο, είτε μόνοι τους (38,5%), είτε με τον/την σύντροφό τους (3,1%). Στην ερώτηση αν ήταν διατεθειμένοι να πληρώσουν συνδρομή για την αναβάθμιση των δημοτικών προγραμμάτων, στην πλειοψηφία τους (59,6%) δεν ήταν διατεθειμένοι να πληρώσουν, ένα ποσοστό 31,1% ήταν διατεθειμένοι να πληρώσουν μέχρι 10€ και ένα μικρότερο ποσοστό 6,8% θα πλήρωνε μέχρι και 15€. Εξίσου στην πλειοψηφία τους (85,7%) ήταν θετικοί στο να συμμετέχουν στα δημοτικά προγράμματα και δημότες άλλων δήμων. Τέλος, ως προς την αντιλαμβανόμενη στρατηγική του δήμου, η πλειοψηφία των συμμετεχόντων (82,6%) θεώρησε ότι είναι κύρια προσανατολισμένη στην άθληση για όλους, ένα ποσοστό 12,4% ότι είναι προσανατολισμένη στις αθλητικές υποδομές - εγκαταστάσεις και μόνο το 5%

θεώρησε ότι η κύρια κατεύθυνση δράσης του αθλητικού οργανισμού αφορά τον αγωνιστικό αθλητισμό.

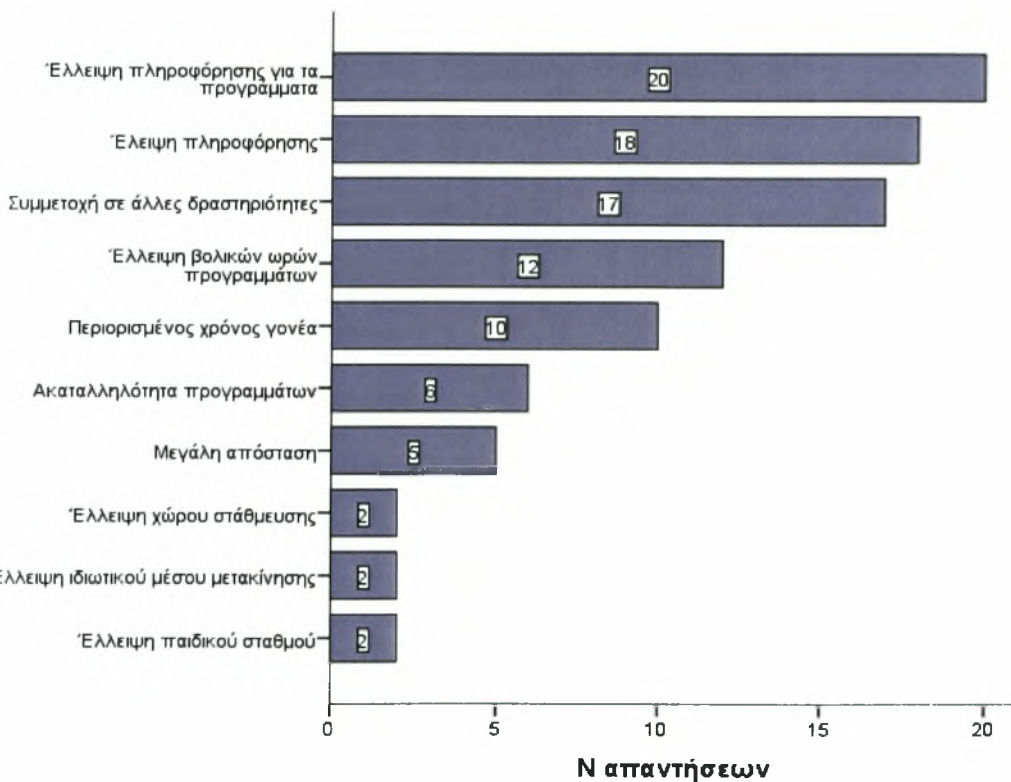
Πίνακας 7. Συνοπτικός πίνακας γενικών χαρακτηριστικών άθλησης των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Γενικά χαρακτηριστικά συμμετοχής	Συχνότερες Απαντήσεις	Αριθμός (n) Συμμετεχόντων	Ποσοστό
Μήνας	Απρίλιος	155	96,3%
	Μάιος	155	96,3%
	Μάρτιος	154	95,7%
	Φεβρουάριος	151	93,8%
Φορές/ εβδομάδα	≥3	80	49,7%
	3	68	42,2%
	≤2	13	8,1%
Ημέρες	Δευτέρα	148	91,9%
	Τετάρτη	143	88,8%
	Παρασκευή	134	83,2%
Απόσταση	1 χμ.	105	65,2%
	2 χμ.	26	16,1%
	3 χμ	30	18,6%
Μεταφορικό μέσο	Πόδια	96	60%
	Αυτοκίνητο	61	38,1%
	Συγκοινωνία	3	1,9%
Χρόνος μετακίνησης	5 λεπτά	100	62,1%
	10 λεπτά	28	17,4%
	15 λεπτά	33	20,5%
Ώρες	8-12 π.μ.	76	47,2%
	3-6 μ.μ.	38	23,6%
	6-9 μ.μ.	43	26,7%
Συντροφικότητα	Με φίλο	81	50,3%
	Μόνος/η	62	38,5%
	Με σύζυγο	13	8,1%
Χρηματική συνδρομή	Όχι	96	59,6%
	≥ 10€	50	31,1%
	≥ 15€	11	6,8%
	Περισσότερο από 15€	4	2,5%
Συμμετοχή δημοτών άλλων δήμων	Ναι	138	85,7%
	Ναι αν πλήρωναν	11	6,8%
	Όχι ακόμη και αν πλήρωναν	12	7,5%

Κυριότεροι ανασταλτικοί παράγοντες συχνότερης συμμετοχής

Από τους συμμετέχοντες ένα ποσοστό 37,3% (n = 60) δήλωσε ότι ήταν διατεθειμένο να πηγαίνει περισσότερες φορές στα παρεχόμενα προγράμματα του δήμου,

αναφέροντας τους κυριότερους ανασταλτικούς παράγοντες που το αποτρέπουν. Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η έλλειψη πληροφόρησης γενικά (11,2%) αλλά και συγκεκριμένα για τα παρεχόμενα δημοτικά προγράμματα (12,4%) στο σύνολό της αποτελεί τον κυριότερο ανασταλτικό παράγοντα σε ποσοστό 23,6%, ακολούθησε η συμμετοχή σε άλλες δραστηριότητες (10,6%) και η έλλειψη βολικού ωραρίου (7,5%). Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι το 60,9% των συμμετεχόντων είχε πληροφορηθεί για την ύπαρξη των δημοτικών προγραμμάτων από φίλο (n = 98), από προσωπική γνωριμία με το προσωπικό που εργάζεται στα δημοτικά προγράμματα (n = 33) και μόνο 9 άτομα είχαν πληροφορηθεί την ύπαρξη προγραμμάτων από ενημερωτικό έντυπο του δήμου. Το σχήμα που ακολουθεί παρουσιάζει τη συχνότητα των απαντήσεων των συμμετεχόντων, αναφορικά με τους κυριότερους ανασταλτικούς παράγοντες συχνότερης συμμετοχής στα δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής.

Σχήμα 1. Συχνότητα απαντήσεων των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα αναφορικά με τους κυριότερους ανασταλτικούς λόγους συχνότερης συμμετοχής.

Κυριότεροι λόγοι επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής

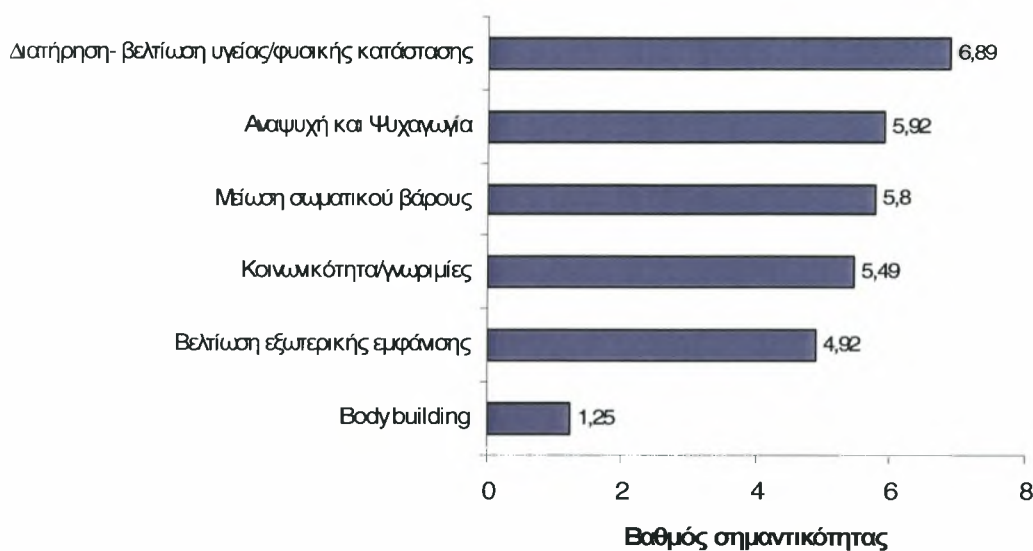
Οι συχνότεροι λόγοι που ανέφεραν οι συμμετέχοντες σχετικά με την επιλογή ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης και αναψυχής, εμφανίστηκαν να είναι τα δωρεάν προγράμματα σε ποσοστό 72%, η ποιότητα των προγραμμάτων (25,5%) και το βολικό ωράριο λειτουργίας των προγραμμάτων (24,2%). Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι η πλειοψηφία των συμμετεχόντων στην ερώτηση αν ήταν διατεθειμένοι να πληρώσουν μηνιαία συνδρομή για την καλύτερη παροχή υπηρεσιών στα προγράμματα άθλησης και αναψυχής του δήμου, απάντησε αρνητικά σε ποσοστό 59,6% (n = 96), μόνο 50 άτομα (31,1%) θα πλήρωναν έως και 10€ συνδρομή και μόλις 11 άτομα (6,8%) έως και 15€. Το ακόλουθο σχήμα παρουσιάζει την συχνότητα των απαντήσεων των συμμετεχόντων, που αφορούν τους κυριότερους λόγους επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης και αναψυχής.

Σχήμα 2. Συχνότητα απαντήσεων των συμμετεχόντων αναφορικά με τους κυριότερους λόγους επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής.

Κυριότεροι λόγοι προτροπής για συμμετοχή σε προγράμματα άθλησης-αναψυχής

Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι σύμφωνα με την ερώτηση του ερωτηματολογίου: ποιος πιστεύετε ότι είναι ο πιο σπουδαίος λόγος που σας προτρέπει να ασκηθείτε, οι συμμετέχοντες στα δημοτικά προγράμματα κατέταξαν ως πιο σημαντικό τη διατήρηση-βελτίωση της υγείας και της φυσικής τους κατάστασης (Μ.Ο. = $6,89 \pm ,42$). Σε επίπεδο σημαντικότητας ακολουθούν οι παράγοντες της αναψυχής-ψυχαγωγίας (Μ.Ο. = $5,92 \pm 1,42$) και της μείωσης του σωματικού βάρους (Μ.Ο. = $5,80 \pm 1,31$). Το σχήμα που ακολουθεί παρουσιάζει τους Μ.Ο. των απαντήσεων των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα, που αφορούν τους κυριότερους λόγους προτροπής για άσκηση.

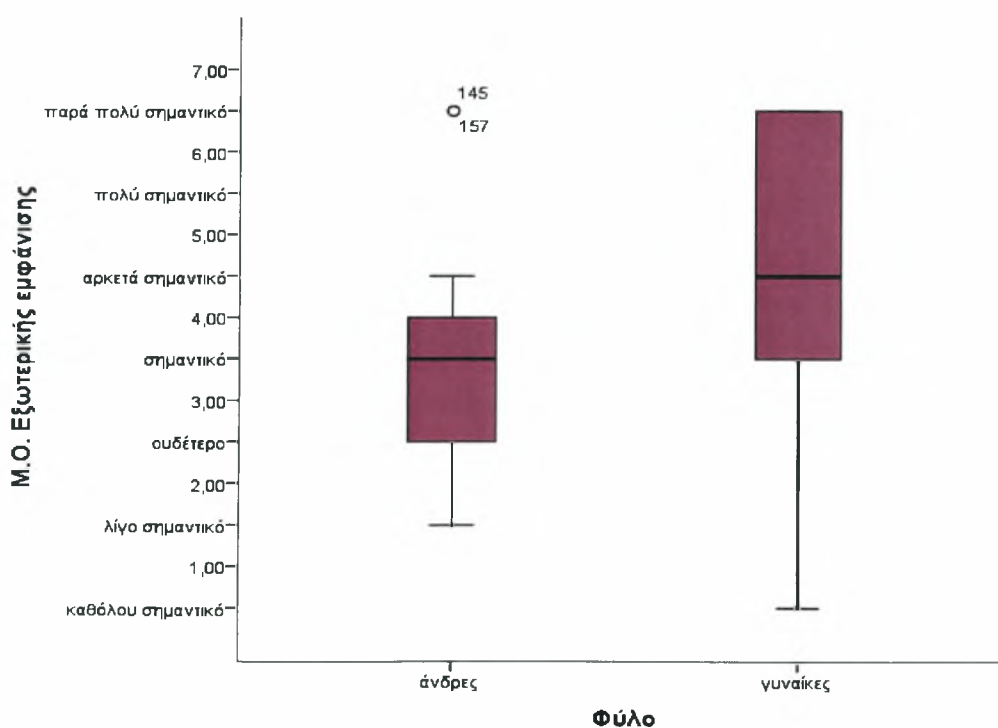
Σχήμα 3. Μ.Ο. των απαντήσεων των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα αναφορικά με τους κυριότερους λόγους προτροπής για άθληση.

Διερεύνηση διαφορών του βαθμού σημαντικότητας των λόγων προτροπής για άθληση ως προς τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Όσον αφορά τη πρώτη υπόθεση της έρευνας, ότι δηλαδή οι ανεξάρτητες μεταβλητές (φύλο, ηλικία, μορφωτικό επίπεδο, επαγγελματική κατάσταση, οικογενειακή κατάσταση, μηνιαίο εισόδημα, χρόνια συμμετοχής, εβδομαδιαία συχνότητα άθλησης,) έχουν επίδραση στη διαβάθμιση σημαντικότητας των κινήτρων άσκησης, έγιναν στατιστικές αναλύσεις διακύμανσης για Ανεξάρτητες μετρήσεις ως

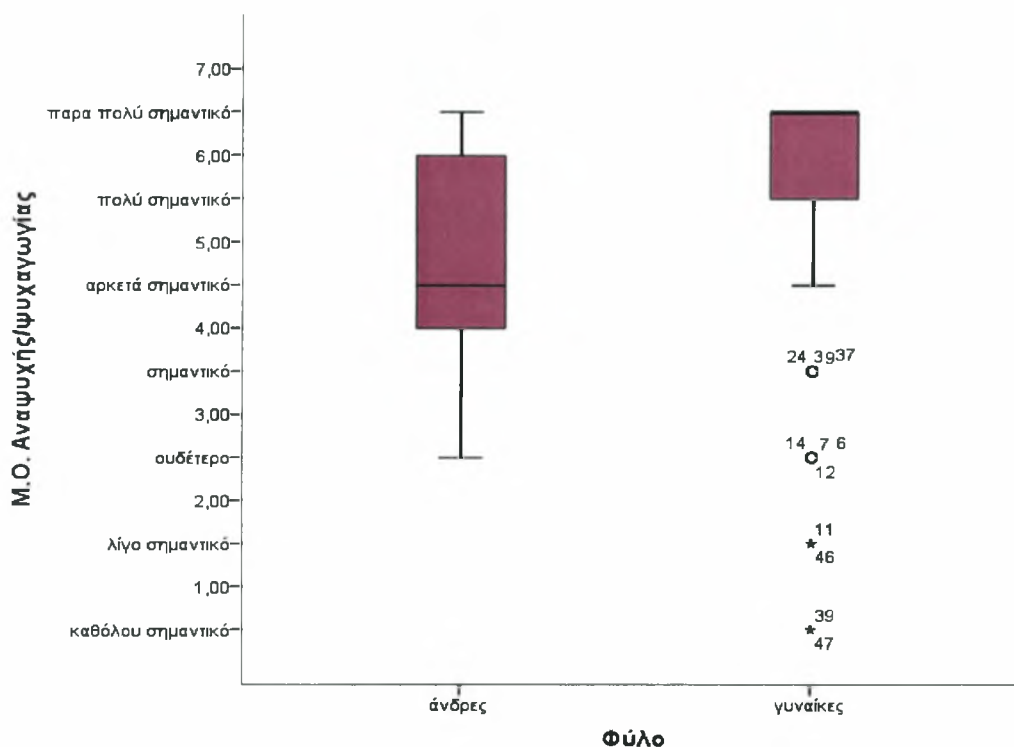
προς ένα παράγοντα (Independent-Samples T Test), και ανάλυση διακύμανσης ως προς ένα παράγοντα (One Way ANOVA), για την κάθε μια ανεξάρτητη μεταβλητή χωριστά.

Με τη χρησιμοποίηση της στατιστικής ανάλυσης διακύμανσης για ανεξάρτητες μετρήσεις ως προς το φύλο διαπιστώθηκε ύπαρξη στατιστικά σημαντικών διαφορών ανάμεσα στους άνδρες και στις γυναίκες σε δυο από τους έξι (6) κύριους λόγους-κίνητρα προτροπής σε άθληση. Ο πρώτος παράγοντας ήταν η βελτίωση της εξωτερικής εμφάνισης ($t_{(159)} = 1,992, p = .048 < 0.05$), με τις γυναίκες να εμφανίζουν υψηλότερο μέσο όρο διακύμανσης ($M.O. = 5.0068, T.A. = 1.76$) από τους άνδρες ($M.O. = 4.0667, T.A. = 1.49$) όσον αφορά το κίνητρο για άθληση βελτίωση της εξωτερικής εμφάνισης. Στο γράφημα που ακολουθεί απεικονίζεται η διαφορά των $M.O.$ ανάμεσα στους άνδρες και στις γυναίκες στο κίνητρο για άθληση βελτίωση της εξωτερικής εμφάνισης.

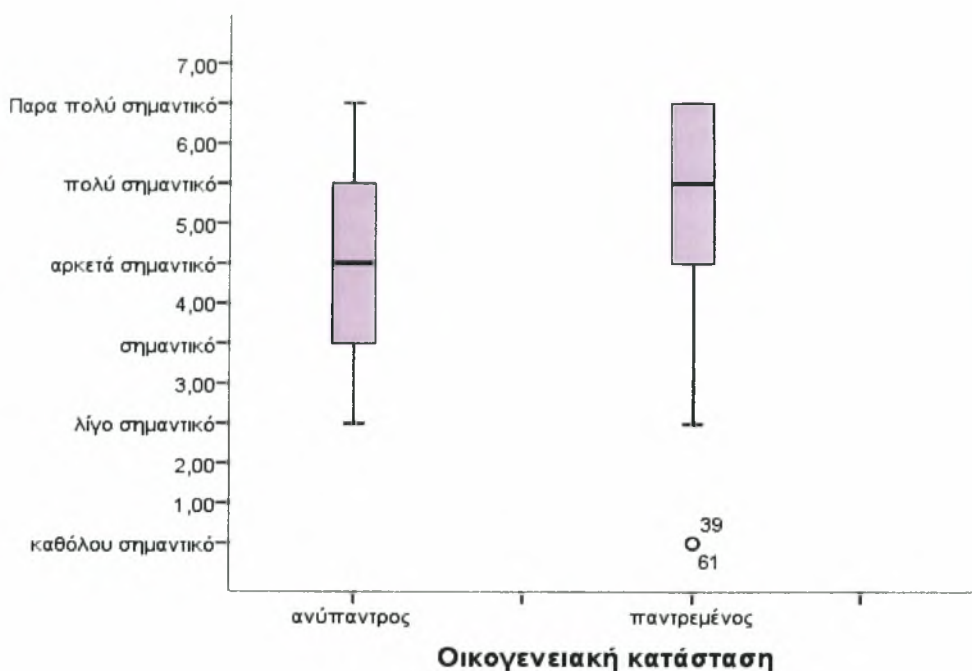
Σχήμα 4. Η επίδραση του φύλου των συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση βελτίωση της εξωτερικής εμφάνισης.

Ο δεύτερος παράγοντας επίδρασης του φύλου ήταν η αναψυχή-ψυχαγωγία ($t_{(159)} = 2,084, p = .039 < 0.05$), με τις γυναίκες να εμφανίζουν υψηλότερο μέσο όρο διακύμανσης ($M.O. = 5.9932, T.A. = 1.41$) από τους άνδρες ($M.O. = 5.2000, T.A. = 1.37$) στο κίνητρο για άθληση αναψυχή-ψυχαγωγία. Στο γράφημα που ακολουθεί απεικονίζεται η διαφορά των $M.O.$ ανάμεσα στους άνδρες και στις γυναίκες στο κίνητρο για άθληση αναψυχή-ψυχαγωγία.

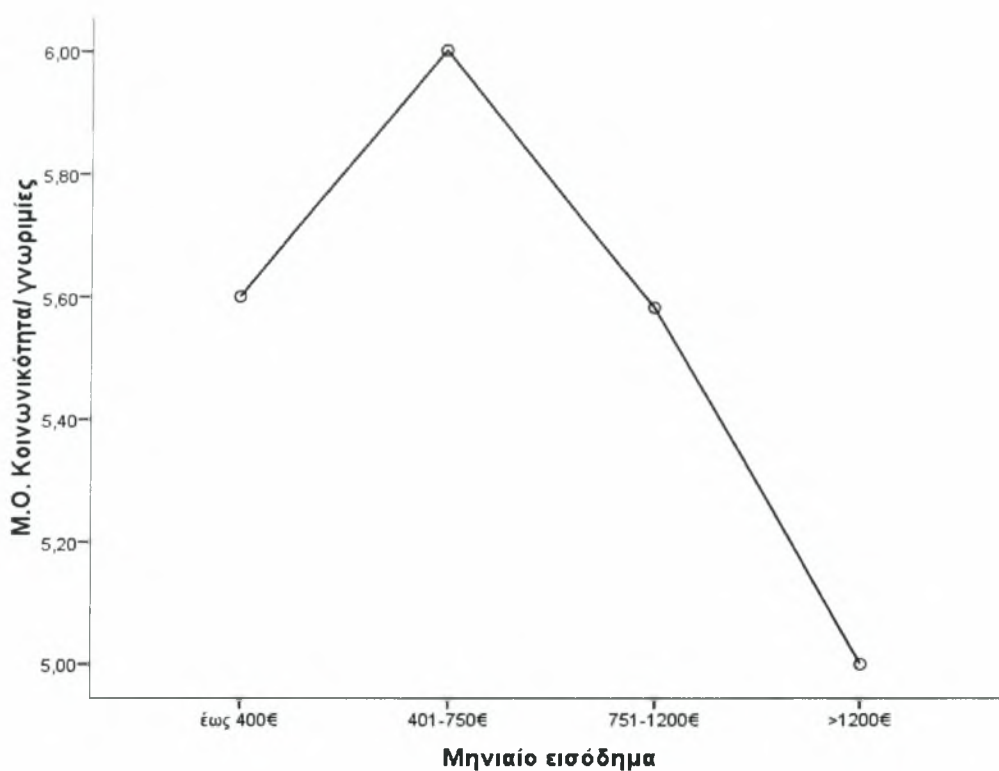
Σχήμα 5. Η επίδραση του φύλου των συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση αναψυχή-ψυχαγωγία.

Επίσης διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά ($t_{(159)} = 2,972, p = .003 < 0.05$) ανάμεσα στους παντρεμένους και ανύπαντρους, με τους παντρεμένους να εμφανίζουν υψηλότερο μέσο όρο διακύμανσης ($M.O. = 5.9078, T.A. = 1.26$) από τους ανύπαντρους ($M.O. = 5.000, T.A. = 1.38$) στο κίνητρο για άθληση μείωση σωματικού βάρους. Στο γράφημα που ακολουθεί απεικονίζεται η διαφορά των $M.O.$ ανάμεσα σε παντρεμένους και ανύπαντρους στο κίνητρο για άθληση μείωση σωματικού βάρους.

Σχήμα 6. Η επίδραση της οικογενειακής κατάστασης των συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση μείωση σωματικού βάρους.

Αναλύσεις διακύμανσης ως προς ένα παράγοντα (One Way ANOVA) εντόπισαν κύρια επίδραση του μηνιαίου εισοδήματος στο κίνητρο για άθληση κοινωνικότητα-γνωριμίες ($F_{(3,157)} = 2,776$ $p = .043 < .05$). Για τον εντοπισμό των στατιστικά σημαντικών διαφορών εφαρμόστηκε το τεστ πολλαπλών συγκρίσεων LSD και διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά ανάμεσα σε εκείνους που ανήκουν στην κατηγορία εισοδήματος πάνω από 1200€/ μήνα ($M.O. = 5.0000$, $T.A. = 1.64$) σε σχέση με την κατηγορία των 401-750€ ($M.O. = 6.0000$, $T.A. = 1.22$). Πιο αναλυτικά, όσοι ανήκαν στην κατηγορία εισοδήματος πάνω από 1200€/ μήνα, εμφάνισαν σημαντικά χαμηλότερη προτροπή για άθληση όσον αφορά το κίνητρο κοινωνικότητα-γνωριμίες. Στο γράφημα που ακολουθεί απεικονίζεται η επίδραση του μηνιαίου εισοδήματος των συμμετεχόντων στη διακύμανση στο κίνητρο για άθληση του κινήτρου άσκησης για κοινωνικότητα-γνωριμίες.

Σχήμα 7. Η επίδραση του μηνιαίου εισοδήματος των συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση κοινωνικότητα-γνωριμίες.

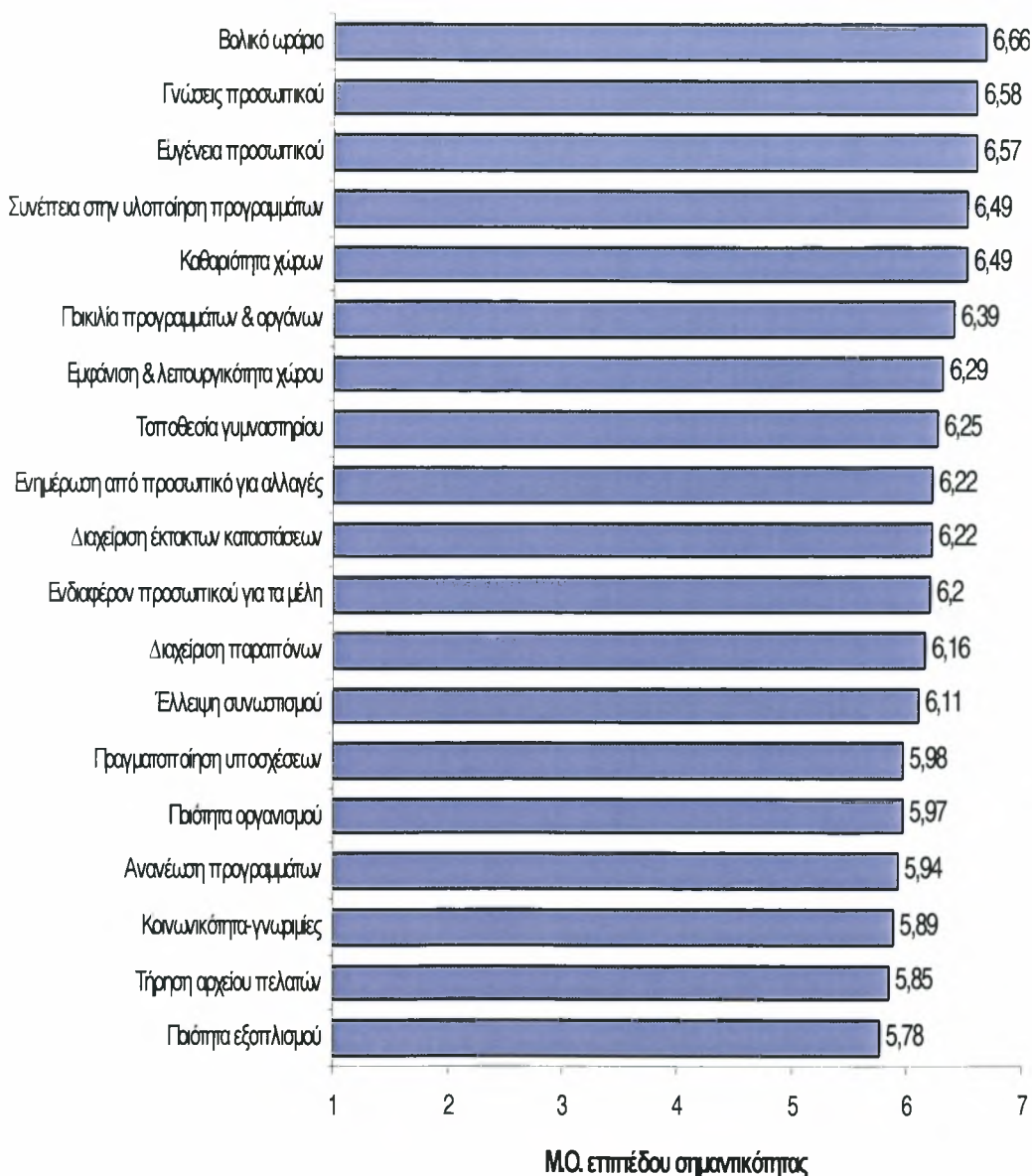
Τέλος, δε διαπιστώθηκε καμία επίδραση των υπόλοιπων ανεξάρτητων μεταβλητών όπως ηλικία, μορφωτικό επίπεδο, επαγγελματική κατάσταση, χρόνια ενασχόλησης, εισόδημα και συχνότητα άθλησης, στα κίνητρα άθλησης των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής.

Κυριότεροι παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής

Οι απαντήσεις των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα μέσα από ανάλυση συχνοτήτων έδειξαν ότι οι συμμετέχοντες θεώρησαν πολύ σημαντικό παράγοντα επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος το βολικό ωράριο των προγραμμάτων ($M.O. = 6,66 \pm ,70$), τις γνώσεις ($M.O. = 6,58 \pm ,93$) και την ευγένεια του προσωπικού ($M.O. = 6,57 \pm ,89$) τη συνέπεια κατά την παροχή των προγραμμάτων και την καθαριότητα του χώρου ($M.O. = 6,49 \pm 1,03$). Ενώ οι λιγότερο σημαντικοί παράγοντες εμφανίστηκαν ότι ήταν η τήρηση αρχείων πελατών ($M.O. = 5,85 \pm 1,47$) και η ποιότητα του εξοπλισμού ($M.O. = 5,78 \pm 1,64$). Το σχήμα

που ακολουθεί παρουσιάζει τους Μ.Ο. των απαντήσεων των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα, που αφορούν τους σημαντικότερους παράγοντες επιλογής ενός προγράμματος άθλησης.

Παράγοντες Επιλογής Προγράμματος Άθλησης

Σχήμα 8. Μ.Ο. απαντήσεων των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα αναφορικά με τους σημαντικότερους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής

Για την ομαλότερη διεξαγωγή των αποτελεσμάτων έγινε ομαδοποίηση των ερωτήσεων ικανοποίησης σχετικά με τους παράγοντες επιλογής ενός προγράμματος

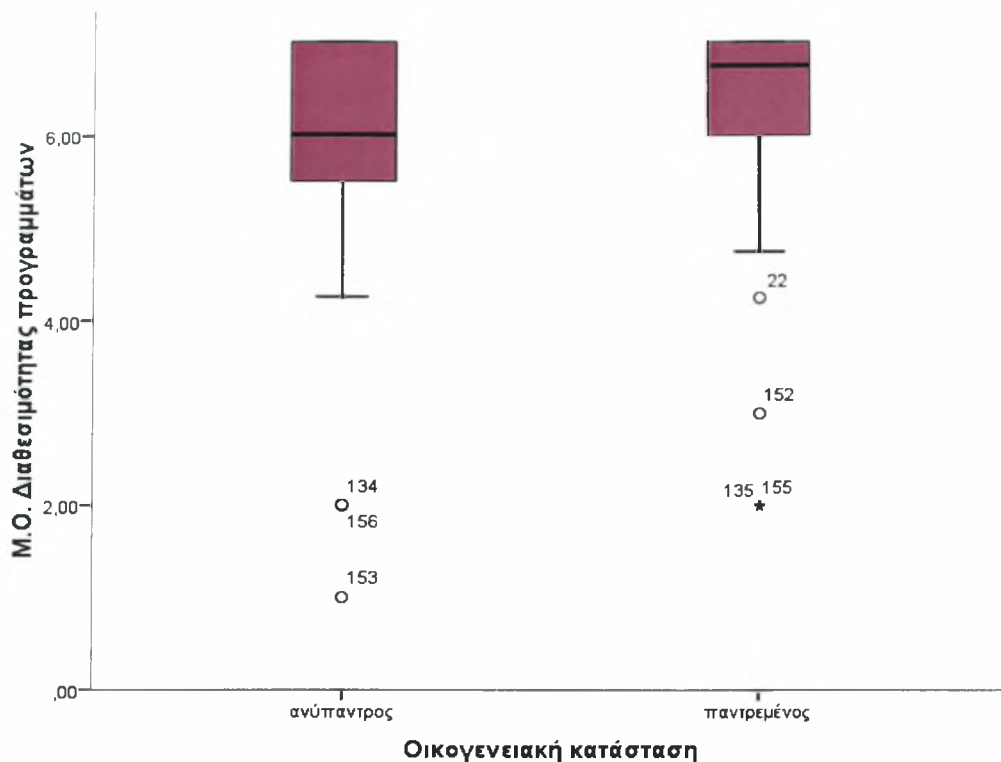
σε πέντε (5) παράγοντες, όπως αυτοί προέκυψαν από την παραγοντική ανάλυση: (1) λειτουργικότητα, (2) άλλες υπηρεσίες, (3) διαθεσιμότητα και παροχή προγραμμάτων, (4) χώρος και (5) ποιότητα των εκπαιδευτών. Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται συνοπτικά οι μέσοι όροι και οι τυπικές αποκλίσεις των 5 παραγόντων επιλογής ενός προγράμματος .

Πίνακας 8. Μ.Ο. και Τ.Α. των 5 παραγόντων επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής.

Παράγοντες	N	Μ.Ο.	Τ.Α.
1. Λειτουργικότητα	161	6,0576	1,10
2. Άλλες υπηρεσίες	161	6,0629	1,13
3. Διαθεσιμότητα προγραμμάτων	161	6,2873	1,12
4. Εγκαταστάσεις	161	6,3651	1,05
5. Εκπαιδευτές	161	6,3292	,99

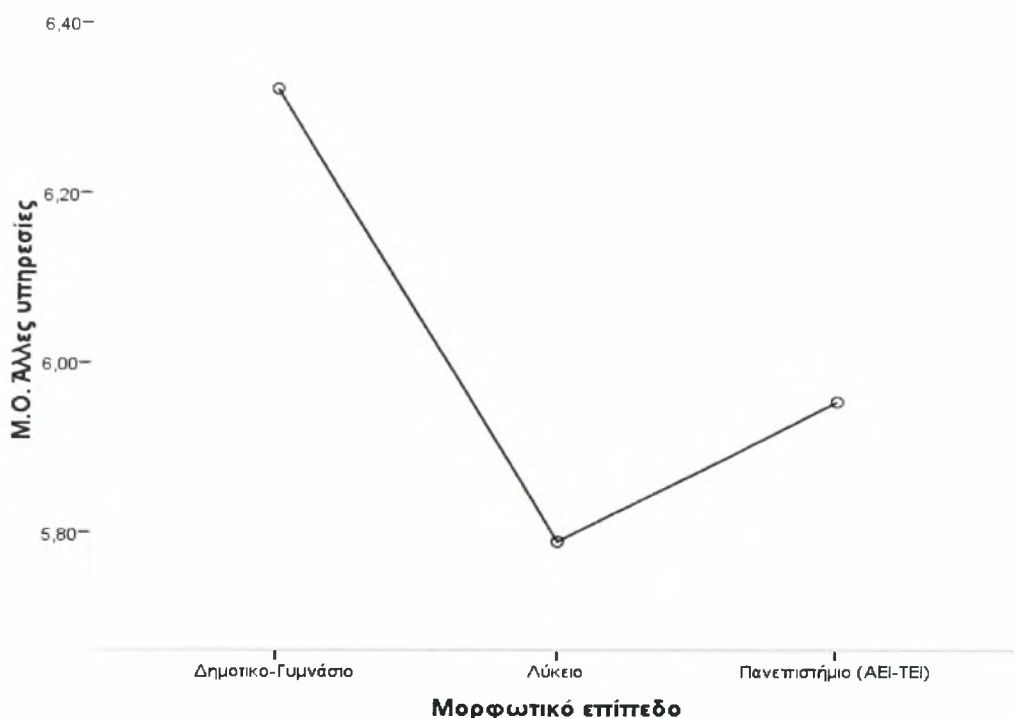
Διερεύνηση διαφορών του βαθμού σημαντικότητας των παραγόντων επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης ως προς τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Με τη χρησιμοποίηση της στατιστικής ανάλυσης διακύμανσης για ανεξάρτητες μετρήσεις ως προς το φύλο δε διαπιστώθηκε ύπαρξη στατιστικά σημαντικών διαφορών ανάμεσα στους άνδρες και στις γυναίκες σε κανέναν από τους πέντε (5) παράγοντες επιλογής ενός προγράμματος άσκησης. Διαπιστώθηκαν όμως στατιστικά σημαντικές διαφορές ανάμεσα στους παντρεμένους και ανύπαντρους στον παράγοντα διαθεσιμότητα προγραμμάτων ($t_{(159)} = 3,350, p = .049 < 0.05$), με τους παντρεμένους να εμφανίζουν υψηλότερο μέσο όρο διακύμανσης ($M.O. = 6.3954, T.A. = .94$) από τους ανύπαντρους ($M.O. = 5.5250, T.A. = 1.83$). Στο γράφημα που ακολουθεί απεικονίζεται η διαφορά των Μ.Ο. ανάμεσα σε παντρεμένους και ανύπαντρους στο παράγοντα διαθεσιμότητα προγραμμάτων.

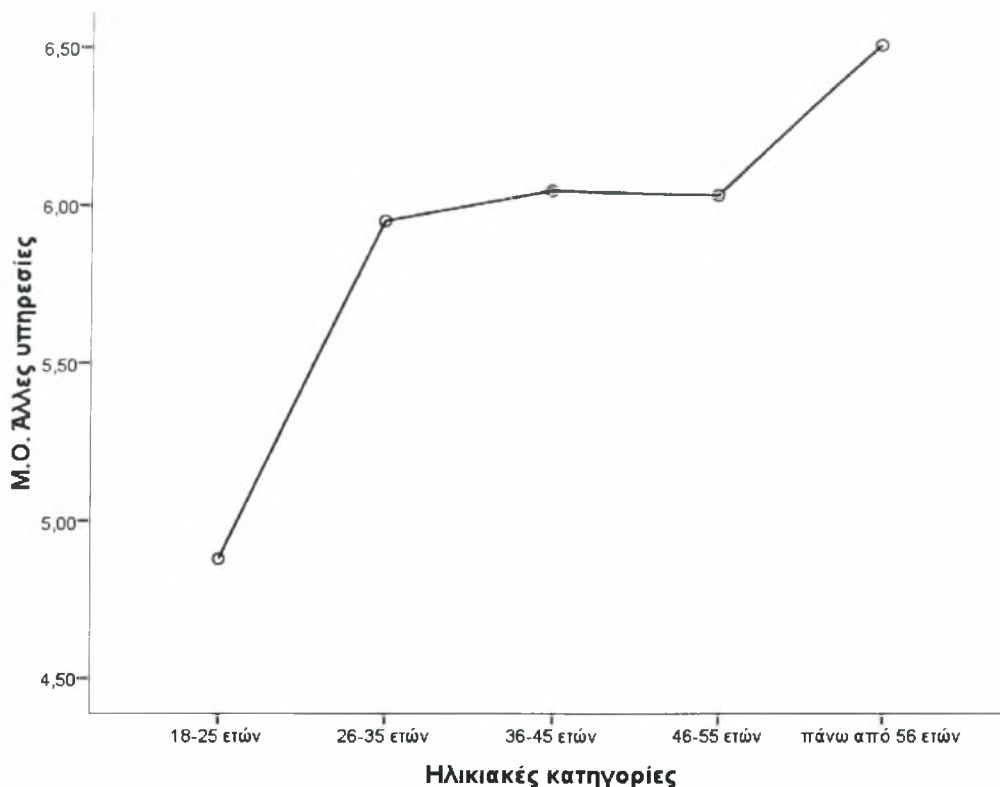
Σχήμα 9. Η επίδραση της οικογενειακής κατάστασης των συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα διαθεσιμότητα προγραμμάτων.

Αναλύσεις διακύμανσης ως προς ένα παράγοντα (One Way ANOVA) διαπίστωσαν κύρια επίδραση του μορφωτικού επιπέδου στον παράγοντα άλλες υπηρεσίες ($F_{(2,158)} = 3,547, p = .031 < .05$). Για τον εντοπισμό των στατιστικά σημαντικών διαφορών εφαρμόστηκε το τεστ πολλαπλών συγκρίσεων LSD και διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά ανάμεσα στους αποφοίτους Λυκείου ($M.O. = 5.7794, T.A. = 1.35$) και στους αποφοίτους Δημοτικού-Γυμνασίου ($M.O. = 6.3214, T.A. = 1.06$), με τους αποφοίτους Λυκείου να θεωρούν λιγότερο σημαντικό τον παράγοντα άλλες υπηρεσίες στην επιλογή ενός προγράμματος άθλησης, ενώ δεν εντοπίστηκαν άλλες επιδράσεις στους υπόλοιπους παράγοντες επιλογής ενός προγράμματος άθλησης. Στο σχήμα που ακολουθεί απεικονίζεται η επίδραση του μορφωτικού επιπέδου στη διακύμανση σημαντικότητας του παράγοντα άλλες υπηρεσίες.

Σχήμα 10. Η επίδραση του μορφωτικού επιπέδου των συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα άλλες υπηρεσίες.

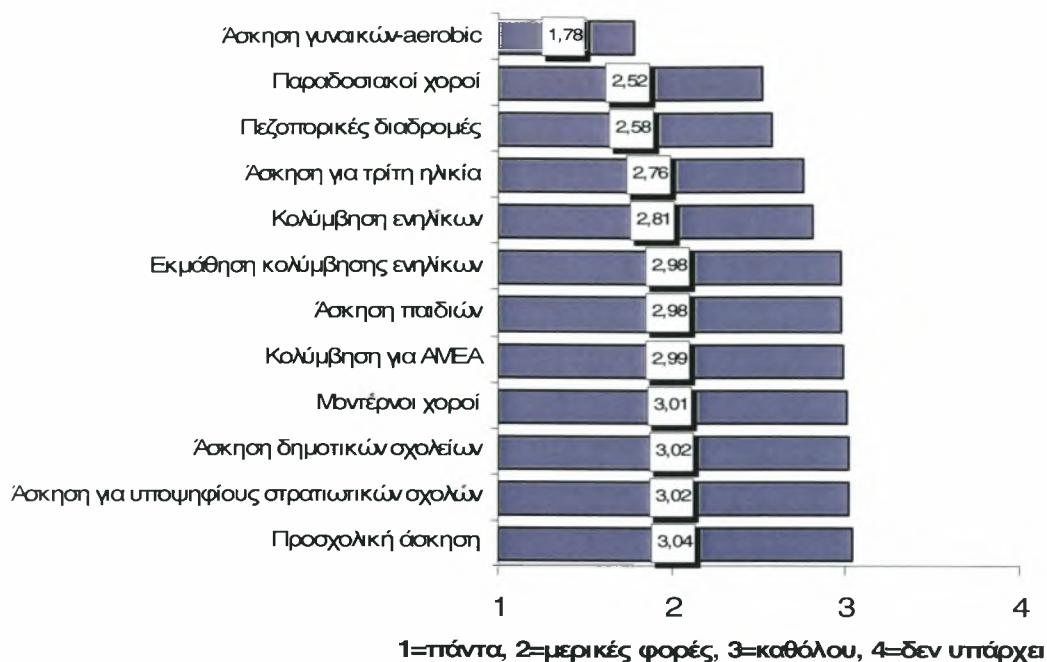
Ως προς τον παράγοντα ηλικία εντοπίστηκε κύρια επίδραση μόνο στον παράγοντα άλλες υπηρεσίες ($F_{(4,156)} = 4,523$, $p = 002 < .05$). Για τον εντοπισμό των στατιστικά σημαντικών διαφορών εφαρμόστηκε το τεστ πολλαπλών συγκρίσεων LSD και διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά ανάμεσα στην ηλικιακή κατηγορία των 18-25 ετών ($M.O. = 4.8789$, $T.A. = 1.04$) και στις ηλικιακές κατηγορίες των 26-35 ετών ($M.O. = 5.9474$, $T.A. = 1.26$), των 36-45 ετών ($M.O. = 6.0453$, $T.A. = .09$), των 46-55 ετών ($M.O. = 6.0316$, $T.A. = 1.24$) και άνω των 56 ετών ($M.O. = 6.5000$, $T.A. = .88$), με την ηλικιακή κατηγορία 18-25 ετών να έχει τη χαμηλότερη εκτίμηση σημαντικότητας για τον παράγοντα επιλογής άλλες υπηρεσίες. Στο γράφημα που ακολουθεί απεικονίζεται η επίδραση της ηλικίας στη διακύμανση του παράγοντα άλλες υπηρεσίες.

Σχήμα 11. Η επίδραση της ηλικίας των συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα άλλες υπηρεσίες.

Συχνότητα συμμετοχής στα προγράμματα του δήμου των συμμετεχόντων και των παιδιών τους σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής.

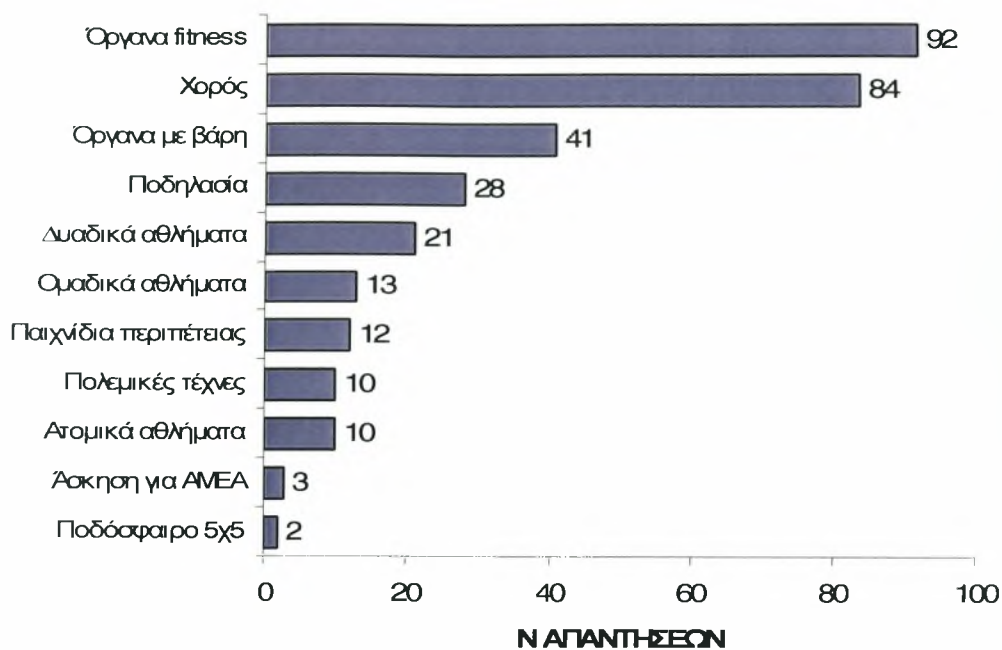
Το πιο δημοφιλές πρόγραμμα για τους συμμετέχοντες φάνηκε ότι ήταν η άσκηση γυναικών σε ποσοστό 51,6%, οι παραδοσιακοί χοροί (18%) και οι πεζοπορικές διαδρομές (13,7%), ενώ τα προγράμματα με τη χαμηλότερη προσέλευση ήταν η άσκηση παιδιών ($n = 2$), η άσκηση για υποψηφίους στρατιωτικών σχολών ($n = 2$), η άσκηση δημοτικών σχολείων ($n = 2$) και η κολύμβηση για τα άτομα με ειδικές ανάγκες ($n = 3$). Τέλος, όπως ανέφεραν οι ερωτώμενοι δεν υπήρχαν τα προγράμματα εκμάθησης κολύμβησης και ώρες κολύμβησης ενηλίκων, καθώς και τμήματα για μοντέρνους χορούς ($n = 21$), προσχολική άσκηση ($n = 6$) άσκηση για υποψηφίους στρατιωτικών σχολών και άσκηση δημοτικών σχολείων ($n = 10$). Τα στοιχεία αυτά δίνουν πολύτιμες πληροφορίες για μελλοντικό σχεδιασμό προγραμμάτων που να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των δημοτών, οι οποίοι εξέφρασαν κάποιες ειδικές προτιμήσεις και διαπίστωσαν απουσία σημαντικών προγραμμάτων. Στο σχήμα που ακολουθεί απεικονίζονται οι προτιμήσεις των υπηρεσιών με το μέσο όρο της συχνότητας συμμετοχής των συμμετεχόντων στα δημοτικά προγράμματα.

Σχήμα 12. Μ.Ο. των απαντήσεων των συμμετεχόντων αναφορικά με τη συχνότητα συμμετοχής στις αθλητικές υπηρεσίες του δήμου.

Προτιμήσεις αναφορικά με το είδος των αθλητικών δραστηριοτήτων των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής.

Από το σύνολο των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής, η πλειοψηφία (50,1%) έδειξε μια προτίμηση για υπηρεσίες που σχετίζονται με όργανα βελτίωσης της φυσικής κατάστασης όπως ποδήλατο, διάδρομος βάρδιας, ένα ποσοστό 52,2 % προτίμησε το χορό και το 25,5% των συμμετεχόντων προτίμησαν όργανα με βάρη. Στο σχήμα 6 απεικονίζονται οι προτιμήσεις των υπηρεσιών με τη σειρά κατάταξης που ανέφεραν οι συμμετέχοντες σε δημοτικά προγράμματα.

Σχήμα 13. Προτιμήσεις αναφορικά με το είδος των αθλητικών δραστηριοτήτων των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής

Η κύρια κατεύθυνση δράσης του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξ/πούλης κατά τους συμμετέχοντες

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα η πιο σημαντική κατεύθυνση δράσης του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξ/πούλης για το 82,6% των συμμετεχόντων στα προγράμματα ήταν τα προγράμματα άθλησης για όλους (n=133). Το 12,4% δήλωσε ως σημαντικότερη κατεύθυνση δράσης τις αθλητικές υποδομές-κατασκευή εγκαταστάσεων (n=20) και μόνο το 5% δήλωσε ως κύρια κατεύθυνση δράσης του αθλητικού οργανισμού την υποστήριξη του αγωνιστικού αθλητισμού και των αθλητικών συλλόγων (n=8).

Δημογραφικό προφίλ των μη συμμετεχόντων

Σε αυτή την κατηγορία ανήκουν οι μη συμμετέχοντες στην έρευνα, οι οποίοι δήλωσαν μηδενική συμμετοχή σε έτη στα δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής (n = 98), αποτελώντας ποσοστό 37,8% του συνολικού δείγματος της έρευνας. Στο σύνολο τους ήταν 42 άνδρες και 56 γυναίκες, ηλικίας που κυμαινόταν από 18 έως 60 ετών, με τις μεγαλύτερες συγκεντρώσεις να αναφέρονται στην ηλικιακή κατηγορία 36-45 ετών (35,7%), στην κατηγορία 26-35 ετών (27,6%) και στην κατηγορία 18-25

ετών (22,4%). Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζεται αναλυτικά η κατανομή των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα στις ηλικιακές κατηγορίες.

Πίνακας 9. Ηλικιακές κατηγορίες των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Ηλικιακές κατηγορίες	Αριθμός (n) συμμετεχόντων	Ποσοστό
18-25 ετών	22	22,4%
26-35 ετών	27	27,6%
36-45 ετών	35	35,7%
46-55 ετών	10	10,2%
56 ετών και άνω	4	4,1%

Ως προς την οικογενειακή τους κατάσταση η πλειοψηφία των συμμετεχόντων (n= 50) ήταν παντρεμένοι, με το 25,5% αυτών να έχουν δύο παιδιά, ενώ το 49% ήταν ανύπαντροι. Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζεται αναλυτικά η κατανομή των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα στις κατηγορίες οικογενειακής κατάστασης.

Πίνακας 10. Οικογενειακή κατάσταση των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Οικογενειακή κατάσταση	Αριθμός (n) συμμετεχόντων	Ποσοστό
Ανύπαντροι	48	49%
Παντρεμένοι χωρίς παιδιά	54	55,1%
Με 1 παιδί	16	16,3%
Με 2 παιδιά	25	25,5%
Με 3 παιδιά	2	2%
Περισσότερα από 3 παιδιά	1	1%

Αναφορικά με το μορφωτικό τους επίπεδο η πλειοψηφία (n=45) ήταν απόφοιτοι Πανεπιστημίου (ΑΕΙ=23) και (ΤΕΙ=22), ακολουθούσαν οι απόφοιτοι Λυκείου (n=34) και οι απόφοιτοι Δημοτικού-Γυμνασίου (n=11). Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζεται αναλυτικά η κατανομή του μορφωτικού επιπέδου των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Πίνακας 11. Μορφωτικό επίπεδο των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Μορφωτικό επίπεδο	Αριθμός (n) συμμετεχόντων	Ποσοστό
Απόφοιτοι Δημοτικού-	11	11,2%

Γυμνασίου		
Απόφοιτοι Λυκείου	34	34,7%
Απόφοιτοι Πανεπιστημίου (ΑΕΙ-ΤΕΙ)	45	45,9%
Μεταπτυχιακές σπουδές	8	8,2%

Όσον αφορά την επαγγελματική κατάσταση των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα αυτή κατηγοριοποιήθηκε σε 3 κατηγορίες περιλαμβάνοντας: 1) τους δημοσίους υπαλλήλους και τους συνταξιούχους (n = 41), 2) τους ιδιωτικούς υπαλλήλους και τους ελεύθερους επαγγελματίες (n = 17) και 3) τις λοιπές κατηγορίες συμπεριλαμβάνοντας τα οικιακά, τους φοιτητές, τους άνεργους και τους αγρότες (n = 35). Στον πίνακα που ακολουθεί φαίνεται η διάθρωση της επαγγελματικής κατάστασης των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Πίνακας 12. Επαγγελματική κατάσταση των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Επαγγελματική κατάσταση	Αριθμός (n) συμμετεχόντων	Ποσοστό
Δημόσιοι Υπάλληλοι- συνταξιούχοι	41	41,8%
Ιδιωτικοί Υπάλληλοι-ελεύθερους επαγγελματίες	17	17,3%
Λοιπές κατηγορίες (φοιτητές-άνεργοι-οικιακά- -αγρότες)	35	35,6%

Τέλος, ως προς το μηνιαίο εισόδημα η πλειοψηφία των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα ανήκαν στην κατηγορία των 751-1200€ (n=38), ακολουθούσε η κατηγορία των >1200€ (n=31) και η κατηγορία λιγότερα από 400€ (n=17). Στον πίνακα που ακολουθεί φαίνεται η διάρθρωση του μηνιαίου εισοδήματος των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Πίνακας 13. Μηνιαίο εισόδημα των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Μηνιαίο εισόδημα	Αριθμός (n) συμμετεχόντων	Ποσοστό
< 400 €	17	17,5%
401-750€	11	11,3%
751-1200€	38	39,2%
>1200€	31	32%

Προτιμήσεις συμμετοχής των μη συμμετεχόντων

Μέσα από αναλύσεις συχνοτήτων διερευνήθηκαν οι μελλοντικές προτιμήσεις-προθέσεις των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής, με σκοπό να συγκεντρωθούν χρήσιμες πληροφορίες που επηρεάζουν τη μελλοντική αθλητική ενασχόληση των δημοτών. Ως προς το μήνα συμμετοχής η πλειοψηφία του δείγματος των μη συμμετεχόντων ανέφερε ότι προτιμά το Μάρτιο και τον Απρίλιο σε ποσοστό 71,4% και το Μάιο σε ποσοστό 67,3%, ενώ οι πιο επιθυμητές ημέρες για άθληση εμφανίστηκαν να είναι η Τετάρτη και η Παρασκευή (70,4%) και ακολούθησε η Δευτέρα (64,3%). Προτίθενται να αθληθούν 3 φορές την εβδομάδα σε ποσοστό 57,1%, με την παρέα ενός φίλου (65,3%), είτε μόνοι (25,5%) είτε με τον/τη σύζυγο (5,1%). Διαμένουν σε απόσταση κατά μέσο όρο 2χμ. σε ποσοστό 42,7% και θα μετακινούνται στις δημοτικές εγκαταστάσεις με το αυτοκίνητο (55,8%) αλλά και με τα πόδια (40%). Ο υπολογίσιμος χρόνος προσέγγισης των εγκαταστάσεων θα προτιμούσαν να είναι τα 10 λεπτά σε ποσοστό 44,8%, ενώ οι απογευματινές ώρες 6-9 φαίνονται να είναι οι περισσότερο επιθυμητές για άθληση (48%).

Στο ενδεχόμενο να πλήρωναν συνδρομή για τη βελτίωση των παρεχόμενων δημοτικών προγραμμάτων το 41,8% των ερωτηθέντων ήταν σε θέση να συμβάλουν μέχρι και 10€. Παράλληλα φάνηκε να συμφωνούν σε ποσοστό 78,6% να συμμετέχουν στα προγράμματα και δημότες άλλων δήμων και κοινοτήτων. Τέλος, εκτίμησαν στην πλειοψηφία τους (49,5%), ότι η πιο σημαντική κατεύθυνση δράσης του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξ/πολης είναι τα προγράμματα άθλησης για όλους. Στον πίνακα που ακολουθεί παρουσιάζονται συνοπτικά τα γενικά χαρακτηριστικά της συμμετοχής που σχετίζονται με τις προτιμήσεις για άθληση των μη συμμετεχόντων.

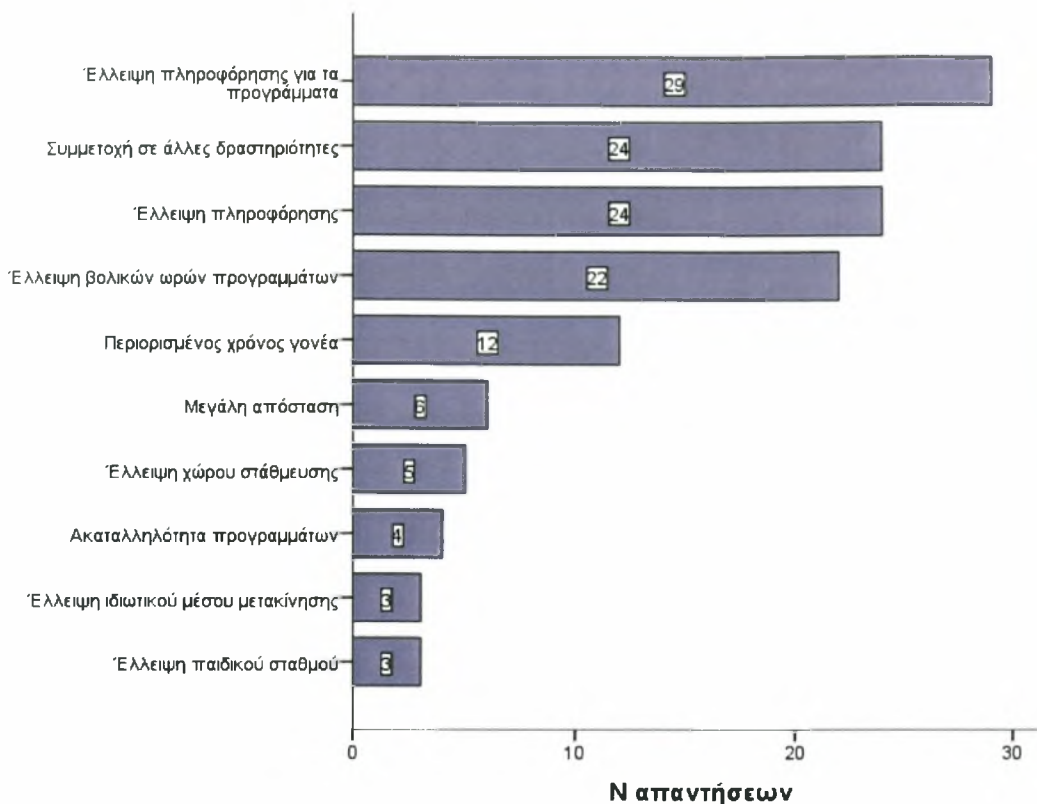
Πίνακας 14. Συνοπτικός πίνακας προτιμήσεων μελλοντικής άθλησης των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Μελλοντικές προτιμήσεις άθλησης	Συχνότερες απαντήσεις	Αριθμός (n) συμμετεχόντων	Ποσοστό
Μήνας	Μάρτιος & Απρίλιος	70	71,4%
	Μάιος	66	67,3%
Φορές/ εβδομάδα	3	56	57,1%
	≥ 3	26	26,5%

	≤2	16	16,3%
Ημέρες	Τετάρτη	69	70,4%
	Δευτέρα & Παρασκευή	63	64,3%
Απόσταση	2 χμ.	41	42,7%
	1 χμ.	33	34,4%
	3 χμ	22	22,9%
Μεταφορικό μέσο	Αυτοκίνητο	53	55,8%
	Πόδια	38	40%
	Συγκοινωνία	4	4,2%
Χρόνος μετακίνησης	10 λεπτά	43	44,8%
	5 λεπτά	26	27,1%
	15 λεπτά	12	12,5%
Ώρες	6-9 μ.μ.	47	48%
	12-3 μ.μ.	29	29,6%
	8-12 π.μ.	12	12,2%
Συντροφικότητα	Με φίλο	64	65,3%
	Μόνος/η	25	25,5%
Χρηματική συνδρομή	Με τον/την σύντροφο	5	5,1%
	≥ 10€	41	41,8%
	όχι	28	28,6%
Δημότες άλλων δήμων	≥ 15€	22	22,4%
	Ναι	77	78,6%
	Ναι αν πλήρωναν	16	16,3%
	Όχι και αν πλήρωναν	5	5,1%

Κυριότεροι ανασταλτικοί παράγοντες άθλησης των μη συμμετεχόντων

Από τα αποτελέσματα φάνηκε ότι η έλλειψη πληροφόρησης γενικά (24,5%) αλλά και όσον αφορά τα παρεχόμενα δημοτικά προγράμματα (29,6%) αποτέλεσε τον κυριότερο ανασταλτικό παράγοντα σε ποσοστό 54,1%, ακολούθησε η συμμετοχή σε άλλες δραστηριότητες (24,5%) η έλλειψη βολικού ωραρίου (22,4%) και η έλλειψη διαθέσιμου χρόνου από τους γονείς (12,2%). Στο σημείο αυτό αξίζει να σημειωθεί ότι η πλειοψηφία των συμμετεχόντων 53,2% (n = 50) δεν είχε πληροφορηθεί για την ύπαρξη των δημοτικών προγραμμάτων, ένα ποσοστό 26,6% πληροφορήθηκε από φίλο (n = 25), ενώ ποσοστό 6,4% (n = 6) ενημερώθηκε από υπάλληλο που εργάζεται στα δημοτικά προγράμματα. Το σχήμα που ακολουθεί παρουσιάζει τη συχνότητα των απαντήσεων των μη συμμετεχόντων, που αφορούν τους κυριότερους ανασταλτικούς παράγοντες άθλησης σε δημοτικά προγράμματα.

Σχήμα 14. Συχνότητα απαντήσεων των μη συμμετεχόντων αναφορικά με τους κυριότερους ανασταλτικούς παράγοντες άθλησης.

Κυριότεροι λόγοι μελλοντικής επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής

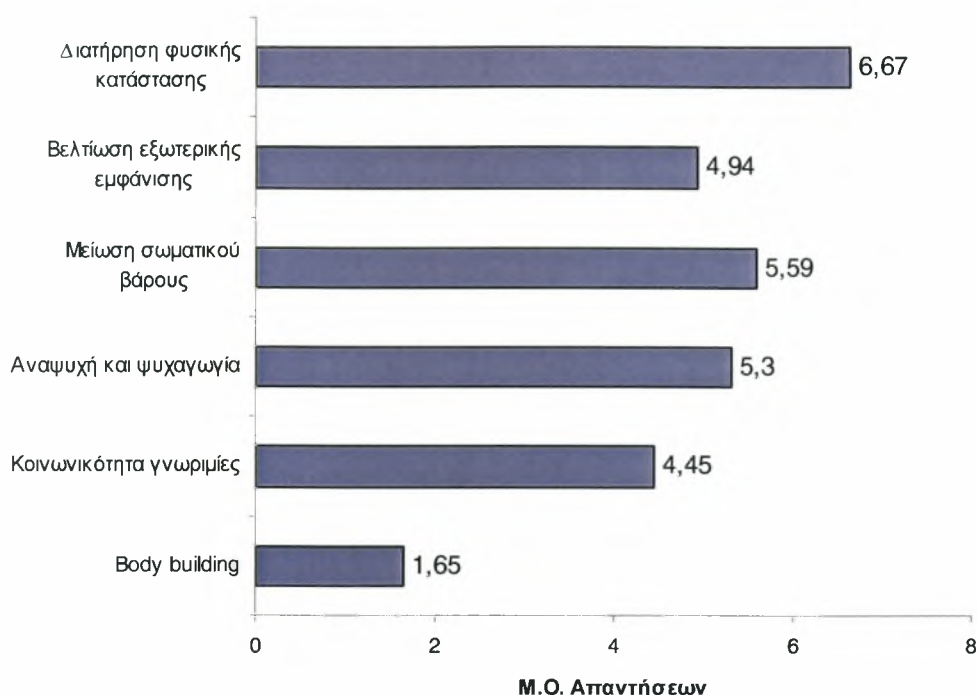
Αναφορικά με την ερώτηση του ερωτηματολογίου: για ποιούς λόγους θα επιλέγατε εσείς ή το παιδί σας να συμμετέχει στα προγράμματα άθλησης και αναψυχής του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξανδρούπολης: το μεγαλύτερο ποσοστό του δείγματος 39,8% ανέφερε τα δωρεάν προγράμματα, το 27,6% την ποικιλία των προγραμμάτων και το 26,5% την ποιότητα των προγραμμάτων. Το σχήμα που ακολουθεί παρουσιάζει τη συχνότητα των απαντήσεων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα που αφορούν τους κυριότερους λόγους μελλοντικής συμμετοχής σε προγράμματα άθλησης και αναψυχής.

Σχήμα 15. Συχνότητα απαντήσεων των μη συμμετεχόντων αναφορικά με τους κυριότερους λόγους μελλοντικής επιλογής σε δημοτικά προγράμματα.

Κυριότεροι λόγοι προτροπής για μελλοντική συμμετοχή σε προγράμματα άθλησης-αναψυχής

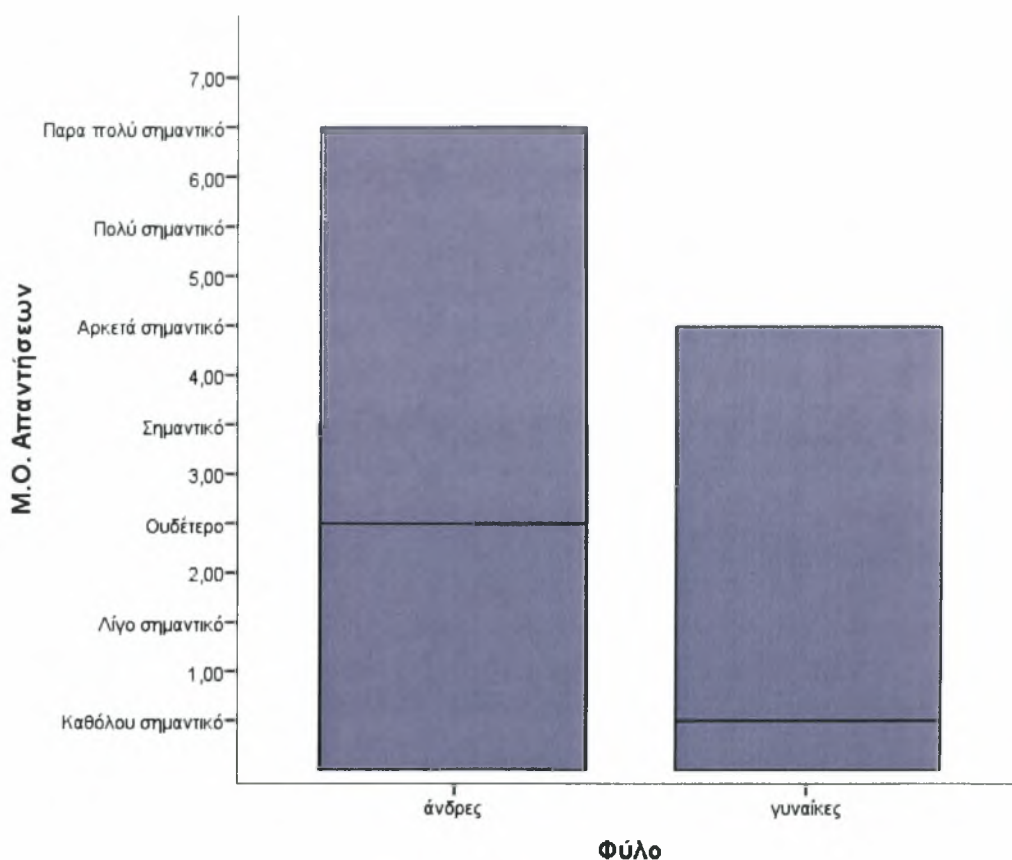
Τα αποτελέσματα έδειξαν ότι σύμφωνα με την: ποιος πιστεύετε ότι είναι ο πιο σπουδαίος λόγος που σας προτρέπει να ασκηθείτε, οι μη συμμετέχοντες σε δημοτικά προγράμματα θεώρησαν ως πιο σημαντικό τη διατήρηση-βελτίωση της υγείας και της φυσικής τους κατάστασης (M.O. = $6.67 \pm .07$). Σε επίπεδο σημαντικότητας ακολούθησαν οι παράγοντες της μείωσης του σωματικού βάρους (M.O. = 5.59 ± 1.57) και της αναψυχής-ψυχαγωγίας (M.O. = 5.30 ± 1.40). Το σχήμα που ακολουθεί παρουσιάζει τους M.O. των απαντήσεων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα που αφορούν τους κυριότερους λόγους προτροπής για άθληση.

Σχήμα 16. M.O. των απαντήσεων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα αναφορικά με τους κυριότερους λόγους προτροπής για άθληση.

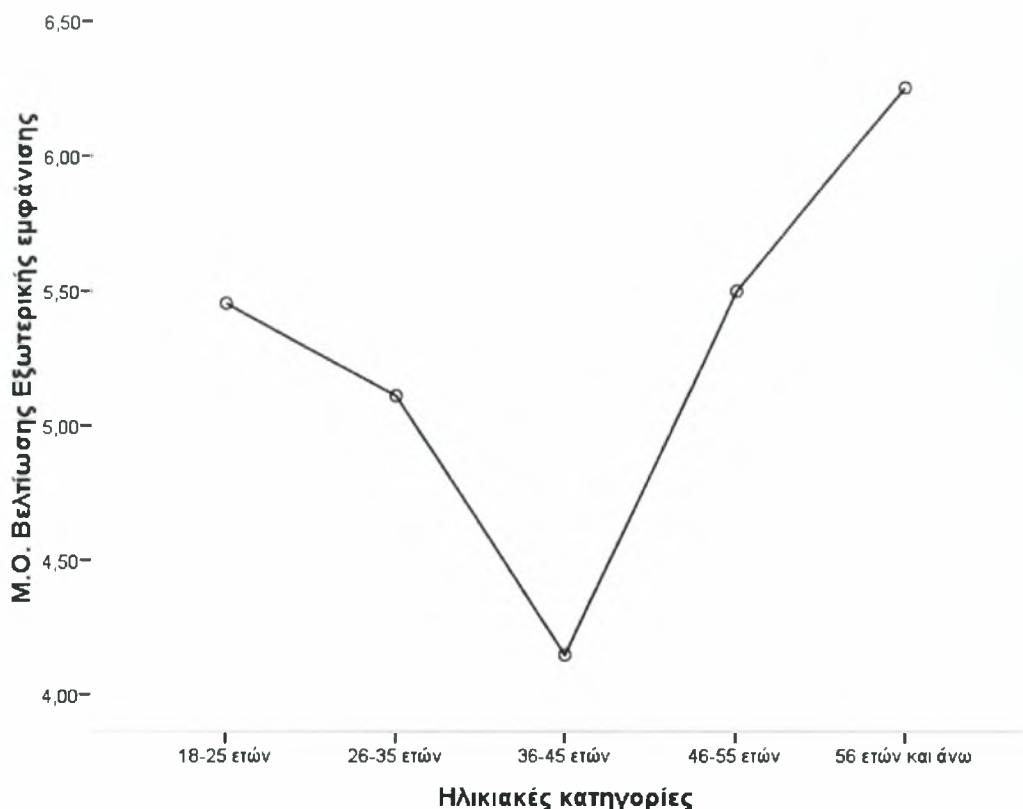
Διερεύνηση διαφορών του βαθμού σημαντικότητας των λόγων προτροπής για άθληση ως προς τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Με τη χρησιμοποίηση της στατιστικής ανάλυσης διακύμανσης για ανεξάρτητες μετρήσεις ως προς το φύλο διαπιστώθηκε ότι διαφέρουν στατιστικά σημαντικά ($t_{(159)} = 3,350, p = .006 < .05$) οι M.O. των ανδρών και γυναικών, με τους άνδρες (M.O. = 2.143, T.A. = 1.83) να θεωρούν πιο σημαντικό κίνητρο για άθληση τη μυϊκή γράμμωση (body building) σε σχέση με τις γυναίκες (M.O. = 1.286, T.A. = .78). Στις υπόλοιπες ερωτήσεις πρόθεσης για μελλοντική άθληση δε διαπιστώθηκαν στατιστικά σημαντικές διαφορές ως προς το φύλο ούτε ως προς την οικογενειακή κατάσταση των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα. Στο γράφημα που ακολουθεί παρουσιάζονται οι M.O. ανδρών και γυναικών μη συμμετεχόντων αναφορικά με το κίνητρο για άθληση μυϊκή γράμμωση (body building).

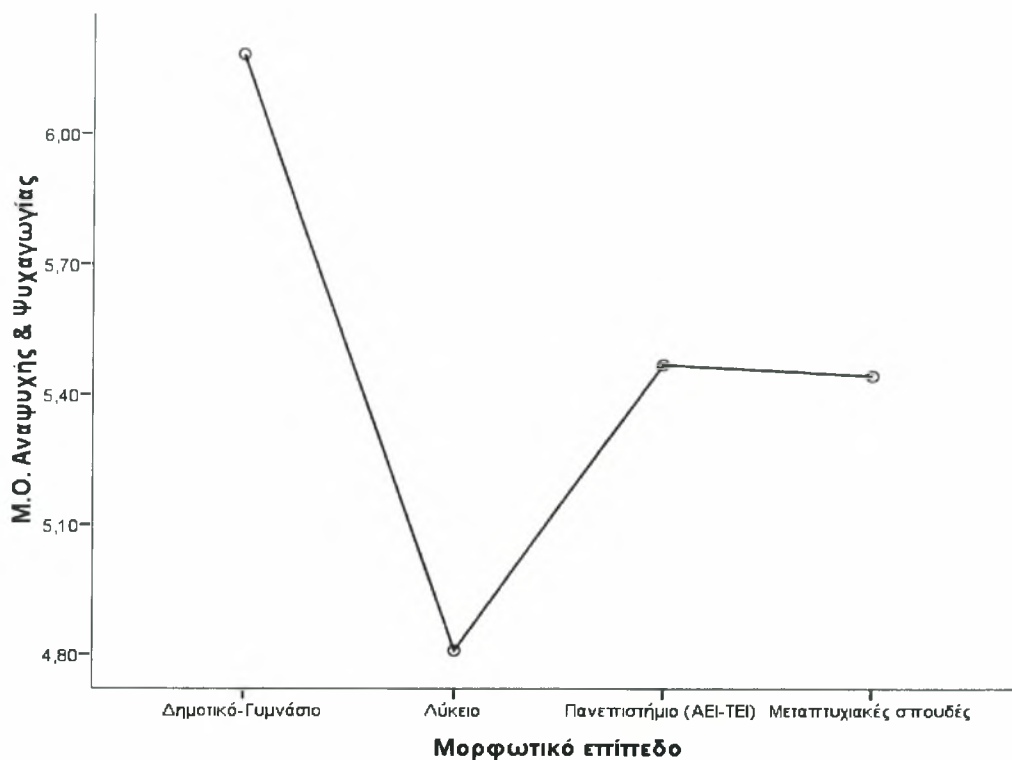
Σχήμα 17. Η επίδραση του φύλου των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση μυϊκή γράμμωση (body building)

Ως προς τον παράγοντα ηλικία εντοπίστηκε κύρια επίδραση στο κίνητρο για άθληση που αφορούσε τη βελτίωση της εξωτερικής εμφάνισης ($F_{(4,92)} = 3,081, p = .020 < .05$). Για τον εντοπισμό των στατιστικά σημαντικών διαφορών εφαρμόστηκε το τεστ πολλαπλών συγκρίσεων LSD και διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά ανάμεσα στην ηλικιακή κατηγορία των 36-45 ετών ($M.O. = 4.14, T.A. = 2$) και στις ηλικιακές κατηγορίες 18-25 ετών ($M.O. = 5.45, T.A. = 1.84$), 26-35 ετών ($M.O. = 5.11, T.A. = 1.48$), 46-55 ετών ($M.O. = 5.50, T.A. = 1.35$) και άνω των 56 ετών ($M.O. = 6.25, T.A. = 1.5$), με την ηλικιακή κατηγορία 36-45 ετών να εμφανίζει τη χαμηλότερη πρόθεση για μελλοντική συμμετοχή σε προγράμματα άθλησης με κίνητρο τη βελτίωση της εξωτερικής εμφάνισης. Στο γράφημα που ακολουθεί παρουσιάζεται η επίδραση της ηλικίας των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του κινήτρου για άθληση βελτίωση της εξωτερικής εμφάνισης.

Σχήμα 18. Η επίδραση της ηλικίας των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση βελτίωση της εξωτερικής εμφάνισης.

Ως προς τον παράγοντα μορφωτικό επίπεδο εντοπίστηκε κύρια επίδραση του στην πρόθεση συμμετοχής που αφορούσε την αναψυχή και ψυχαγωγία ($F_{(3,94)}=2,882$, $p = .040 < .05$). Για τον εντοπισμό των στατιστικά σημαντικών διαφορών εφαρμόστηκε το τεστ πολλαπλών συγκρίσεων LSD και διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά ανάμεσα στους αποφοίτους Λυκείου ($M.O. = 4.85$, $T.A. = 1.13$) και τους αποφοίτους Δημοτικού-Γυμνασίου ($M.O. = 6.18$, $T.A. = 1.40$), με τους αποφοίτους λυκείου να έχουν τη χαμηλότερη πρόθεση για μελλοντική συμμετοχή σε προγράμματα άθλησης για λόγους αναψυχής και ψυχαγωγίας. Στο γράφημα που ακολουθεί παρουσιάζεται η επίδραση του μορφωτικού επιπέδου των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του κινήτρου για άθληση αναψυχή και ψυχαγωγία.

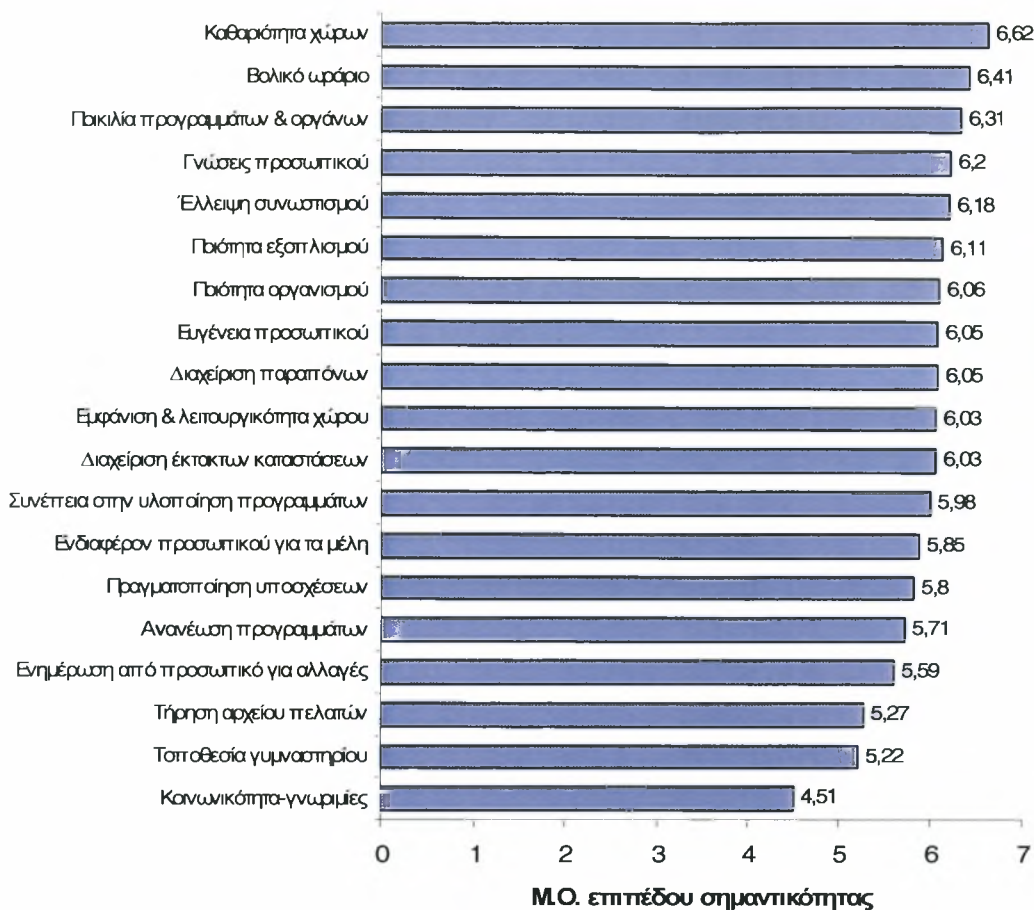
Σχήμα 19. Η επίδραση του μορφωτικού επιπέδου των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του λόγου προτροπής για άθληση αναψυχή-ψυχαγωγία.

Ωστόσο για τους παράγοντες μηνιαίο εισόδημα και επαγγελματική κατάσταση δε βρέθηκε καμία κύρια επίδραση στους λόγους προτροπής για άσκηση των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Σημαντικότεροι παράγοντες μελλοντικής επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής

Οι απαντήσεις των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα μέσω της ανάλυσης συχνοτήτων έδειξαν ότι θεωρούν πολύ σημαντικό παράγοντα επιλογής ενός δημοτικού αθλητικού προγράμματος την καθαριότητα των χώρων ($M.O. = 6.62 \pm .82$), το βολικό ωράριο ($M.O. = 6.41 \pm .99$) καθώς επίσης και την ποικιλία των παρεχόμενων προγραμμάτων ($M.O. = 6.31 \pm .83$). Σε αντίθεση θεώρησαν ως λιγότερο σημαντικούς τους παράγοντες, όπως η τοποθεσία ($M.O. = 5.22 \pm 1.70$) και οι κοινωνικές γνωριμίες ($M.O. = 4.51 \pm 1.88$). Το σχήμα που ακολουθεί παρουσιάζει τους M.O. των απαντήσεων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα που αφορούν τους σημαντικότερους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης.

Παράγοντες Επιλογής Προγράμματος Άθλησης

Σχήμα 20. Μ.Ο. των απαντήσεων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα που αναφορικά με τους σημαντικότερους παράγοντες μελλοντικής επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής

Διερεύνηση διαφορών του βαθμού σημαντικότητας των παραγόντων μελλοντικής επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης ως προς τα δημογραφικά χαρακτηριστικά των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα.

Όσον αφορά τη πρώτη υπόθεση της έρευνας, ότι δηλαδή οι ανεξάρτητες μεταβλητές (φύλο, ηλικία, μορφωτικό επίπεδο, οικογενειακή κατάσταση, μηνιαίο εισόδημα αλλά και ο δαπανούμενος χρόνος, η απόσταση και το μέσο μετακίνησης στις δημοτικές εγκαταστάσεις) έχουν επίδραση στη διαβάθμιση σημαντικότητας των παραγόντων επιλογής ενός προγράμματος άθλησης έγιναν στατιστικές αναλύσεις διακύμανσης για Ανεξάρτητες μετρήσεις ως προς ένα παράγοντα (Independent-

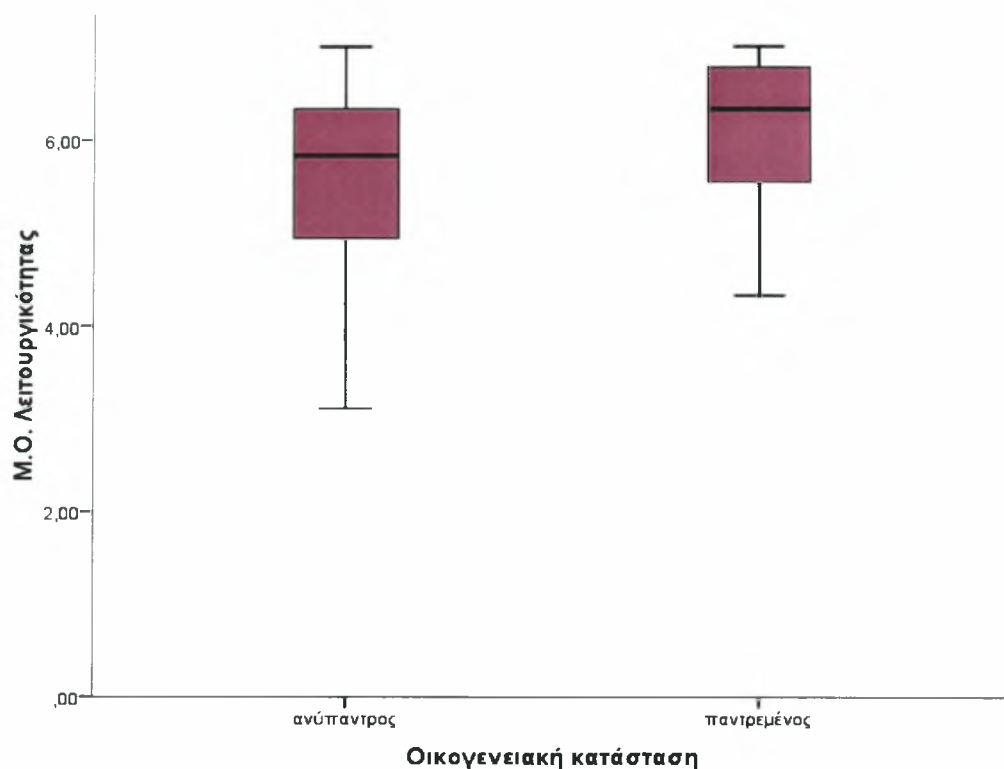
Samples T Test), και ανάλυση διακύμανσης ως προς ένα παράγοντα (One Way ANOVA), για την κάθε μια ανεξάρτητη χωριστά.

Για την ομαλότερη διεξαγωγή των αποτελεσμάτων έγινε ομαδοποίηση των ερωτήσεων σχετικά με τους παράγοντες επιλογής ενός προγράμματος σε πέντε (5) παράγοντες, όπως αυτοί προέκυψαν από την παραγοντική ανάλυση: (1) λειτουργικότητα, (2) άλλες υπηρεσίες, (3) διαθεσιμότητα και παροχή προγραμμάτων, (4) χώρος και (5) ποιότητα των εκπαιδευτών. Στον πίνακα που ακολουθεί, παρουσιάζονται συνοπτικά οι μέσοι όροι και οι τυπικές αποκλίσεις των 5 παραγόντων επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης.

Πίνακας 15. Μ.Ο. και Τ.Α. των 5 παραγόντων μελλοντικής επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής.

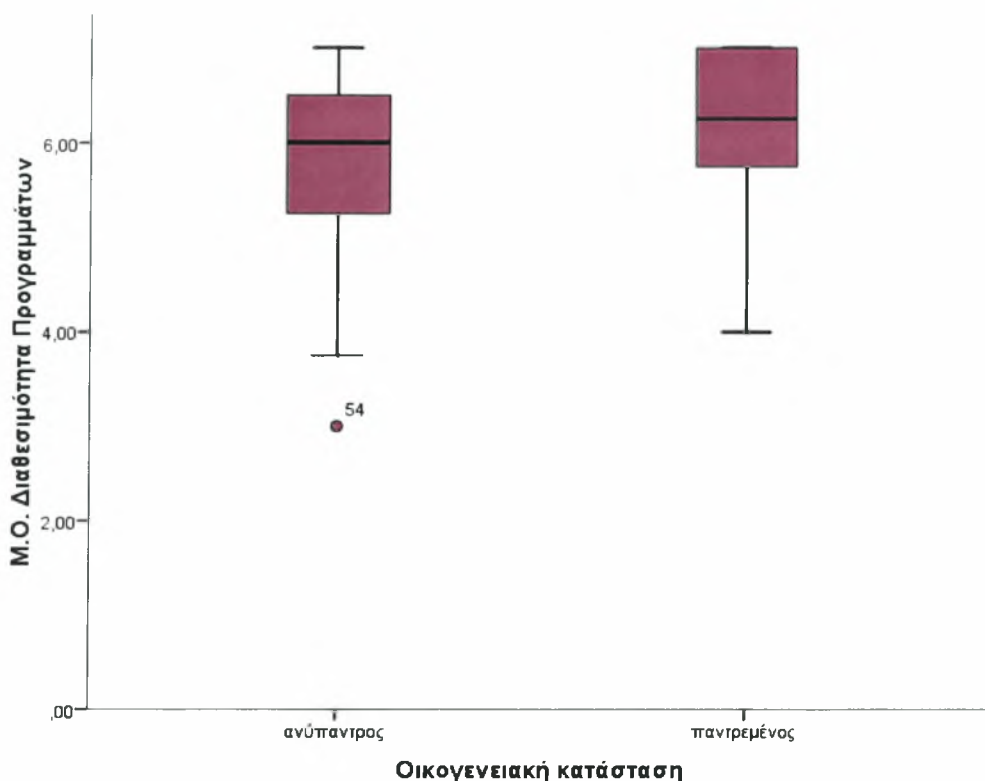
Παράγοντες	N	Μ.Ο.	Τ.Α.
1.Λειτουργικότητα	97	5,8730	,92
2.Άλλες υπηρεσίες	97	5,0464	1,31
3.Διαθεσιμότητα προγραμμάτων	97	5,9974	,87
4.Εγκαταστάσεις	98	6,3247	,91
5.Εκπαιδευτές	97	6,1907	,91

Με τη χρήση της στατιστικής ανάλυσης διακύμανσης για ανεξάρτητες μετρήσεις ως προς το φύλο δε διαπιστώθηκε ύπαρξη στατιστικά σημαντικών διαφορών σε κανέναν από τους πέντε (5) παράγοντες επιλογής ενός προγράμματος άθλησης. Ενώ ως προς την οικογενειακή κατάσταση διαπιστώθηκε ότι διαφέρουν στατιστικά σημαντικά μόνο σε 2 παράγοντες: (α) λειτουργικότητα ($t_{(96)} = 2,931, p = .004 < .05$), με τους παντρεμένους ($M.O. = 6.1311, T.A. = .82$) να θεωρούν τον παράγοντα λειτουργικότητα σημαντικότερο σε σχέση με τους ανύπαντρους ($M.O. = 5.6042, T.A. = .96$) και (β) διαθεσιμότητα προγραμμάτων ($t_{(95)} = 2,372, p = .020 < .05$), με τους παντρεμένους ($M.O. = 6.1990, T.A. = .76$) να θεωρούν τον παράγοντα διαθεσιμότητα των προγραμμάτων σημαντικότερο παράγοντα επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης σε σχέση με τους ανύπαντρους ($M.O. = 5.7917, T.A. = .92$). Στο γράφημα που ακολουθεί παρουσιάζονται οι Μ.Ο. των παντρεμένων και ανύπαντρων μη συμμετεχόντων αναφορικά με το επίπεδο σημαντικότητας επιλογής του παράγοντα λειτουργικότητα.

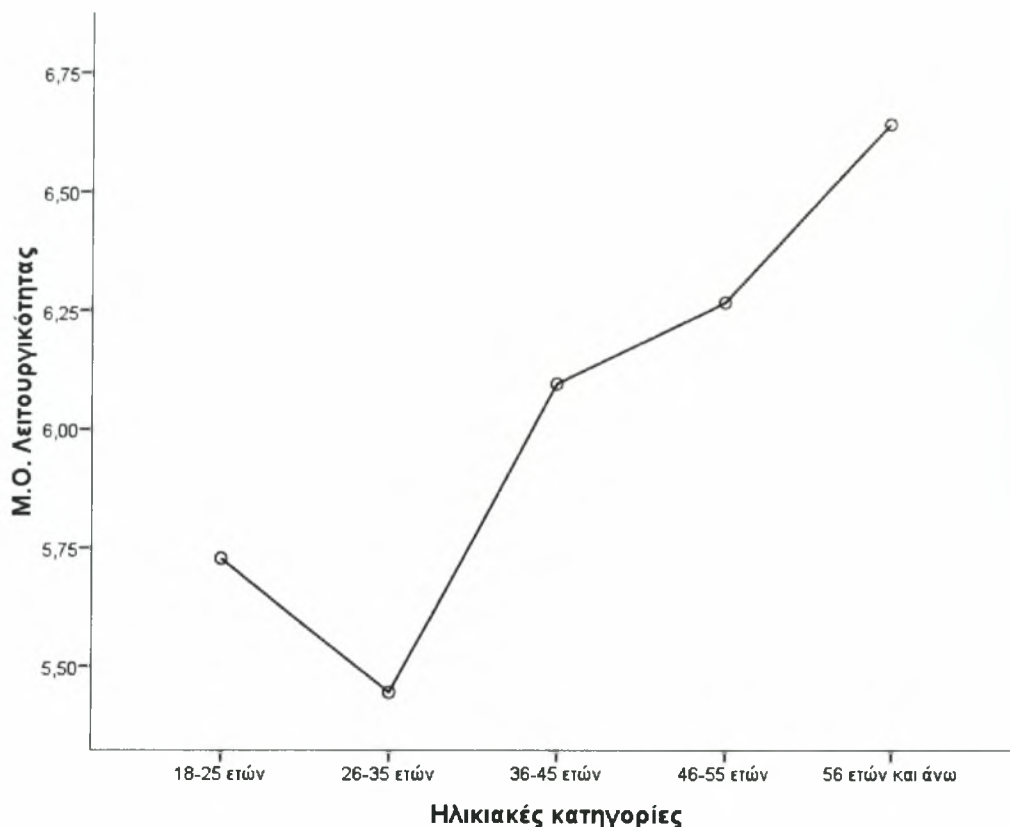
Σχήμα 21. Η επίδραση της οικογενειακής κατάστασης των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα λειτουργικότητα.

Στο γράφημα που ακολουθεί παρουσιάζονται οι Μ.Ο. των παντρεμένων και ανύπαντρων μη συμμετεχόντων αναφορικά με το επίπεδο σημαντικότητας επιλογής του παράγοντα διαθεσιμότητα προγραμμάτων.

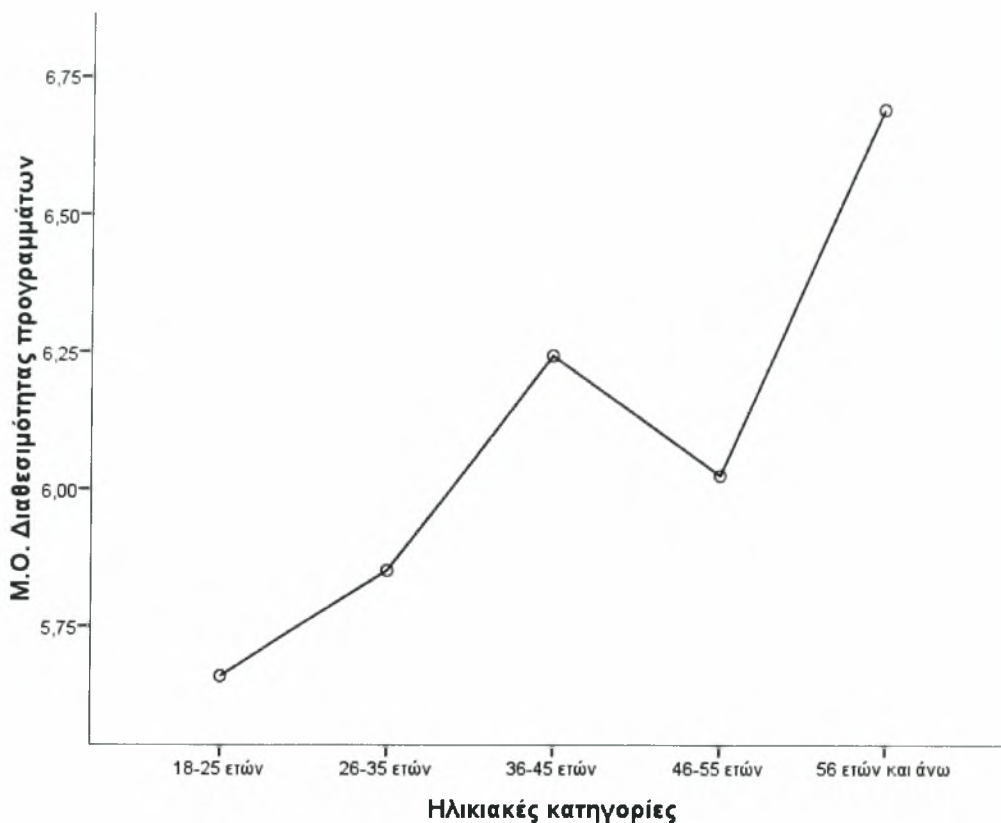
Σχήμα 22. Η επίδραση της οικογενειακής κατάστασης των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα διαθεσιμότητα προγραμμάτων.

Με αναλύσεις διακύμανσης ως προς ένα παράγοντα εντοπίστηκε κύρια επίδραση της ηλικίας σε 2 παράγοντες: (α) λειτουργικότητα ($F_{(4,93)} = 3,583, p = .009 < .05$) και (β) διαθεσιμότητα προγραμμάτων ($F_{(4,92)} = 2,498, p = .048 < .05$). Για τον εντοπισμό των στατιστικά σημαντικών διαφορών εφαρμόστηκε το τεστ πολλαπλών συγκρίσεων LSD και διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά ανάμεσα στην ηλικιακή κατηγορία των 26-35 ετών ($M.O. = 5.4444, T.A. = .86$) με τις ηλικιακές κατηγορίες 36-45 ετών ($M.O. = 6.0952, T.A. = .90$), 46-55 ετών ($M.O. = 6.2667, T.A. = .66$) και άνω των 56 ετών ($M.O. = 6.6389, T.A. = .72$), με την ηλικιακή κατηγορία 26-35 ετών να θεωρεί ως λιγότερο σημαντικό τον παράγοντα λειτουργικότητα στην επιλογή ενός δημοτικού αθλητικού προγράμματος. Στο γράφημα που ακολουθεί παρουσιάζεται η επίδραση της ηλικίας στη διακύμανση της σημαντικότητας επιλογής του παράγοντα λειτουργικότητα.

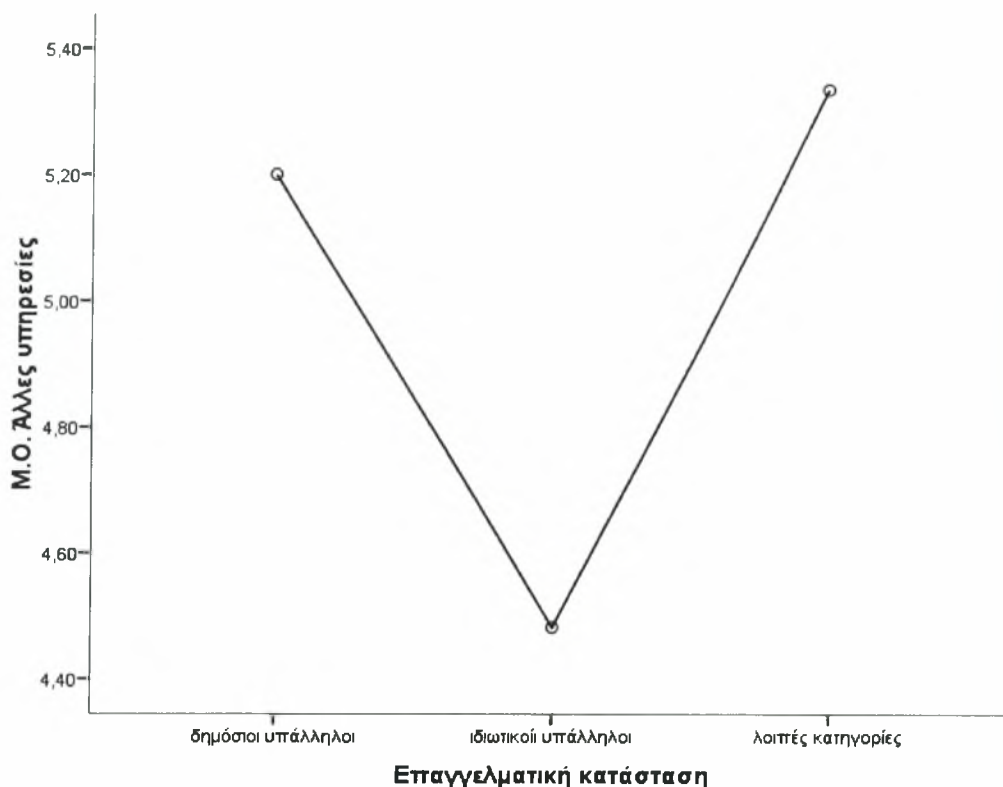
Σχήμα 23. Η επίδραση της ηλικίας των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα λειτουργικότητα.

Αντίστοιχα για τον παράγοντα διαθεσιμότητα προγραμμάτων εφαρμόστηκε το τεστ πολλαπλών συγκρίσεων LSD και διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά ανάμεσα στην ηλικιακή κατηγορία των 18-25 ετών ($M.O. = 5.6591$, $T.A. = 1.06$) με τις ηλικιακές κατηγορίες 36-45 ετών ($M.O. = 6.2426$, $T.A. = .79$) και άνω των 56 ετών ($M.O. = 6.6875$, $T.A. = .63$), με την ηλικιακή κατηγορία των 18-25 ετών να θεωρεί ως λιγότερο σημαντικό τον παράγοντα διαθεσιμότητα των προγραμμάτων στην επιλογή ενός δημοτικού αθλητικού προγράμματος. Στο γράφημα που ακολουθεί παρουσιάζεται η επίδραση της ηλικίας στη διακύμανση της σημαντικότητας επιλογής του παράγοντα διαθεσιμότητα προγραμμάτων.

Σχήμα 24. Η επίδραση της ηλικίας των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα διαθεσιμότητα προγραμμάτων.

Επίσης εντοπίστηκε κύρια επίδραση της επαγγελματικής κατάστασης στον παράγοντα άλλες υπηρεσίες ($F_{(2,89)} = 3,620, p = .031 < .05$). Για τον εντοπισμό των στατιστικά σημαντικών διαφορών εφαρμόστηκε το τεστ πολλαπλών συγκρίσεων LSD και διαπιστώθηκε στατιστικά σημαντική διαφορά ανάμεσα στην κατηγορία των ιδιωτικών υπαλλήλων ($M.O. = 4.4821, T.A. = 1.17$) με τις κατηγορίες των δημοσίων υπαλλήλων ($M.O. = 5.2000, T.A. = 1.29$) και τις λοιπές κατηγορίες ($M.O. = 5.3333, T.A. = 1.35$), με τη κατηγορία των ιδιωτικών υπαλλήλων να θεωρεί ως λιγότερο σημαντικό τον παράγοντα άλλες υπηρεσίες στην επιλογή ενός δημοτικού αθλητικού προγράμματος. Στο γράφημα που ακολουθεί παρουσιάζεται η επίδραση της επαγγελματικής κατάστασης στη διακύμανση της σημαντικότητας επιλογής του παράγοντα άλλες υπηρεσίες.

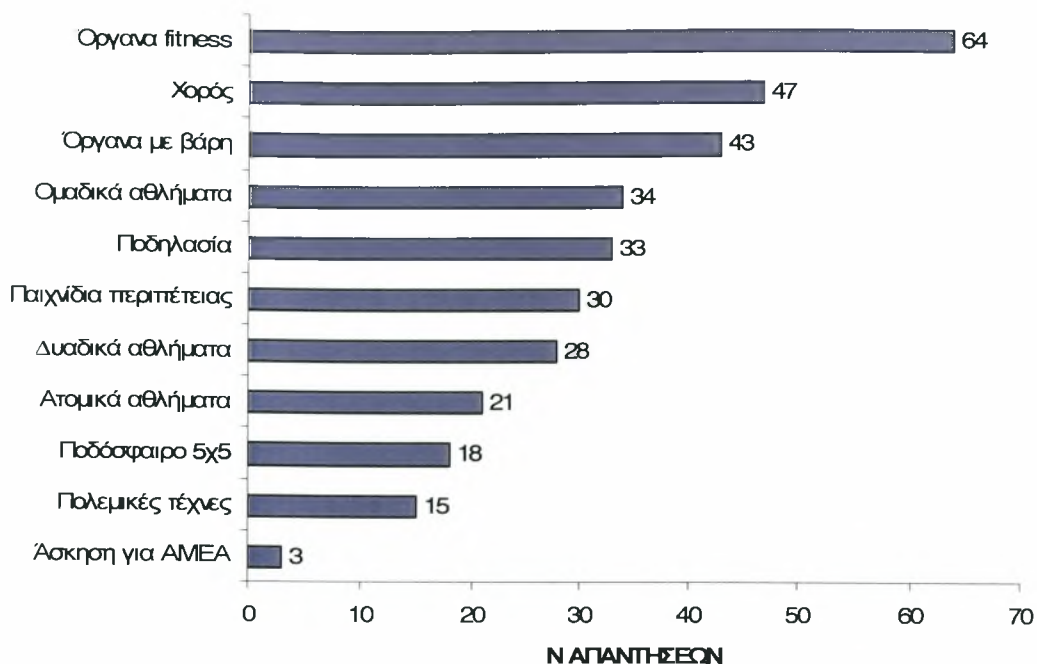

Σχήμα 25. Η επίδραση της επαγγελματικής κατάστασης των μη συμμετεχόντων στη διακύμανση του παράγοντα άλλες υπηρεσίες.

Οι δημογραφικοί παράγοντες μηνιαίο εισόδημα και μορφωτικό επίπεδο δε βρέθηκε να έχουν καμία κύρια επίδραση στη διακύμανση του βαθμού σημαντικότητας των παραγόντων μελλοντικής επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης στους μη συμμετέχοντες.

Προτιμήσεις αναφορικά με το είδος των αθλητικών δραστηριοτήτων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής

Τέλος, μέρος των αποτελεσμάτων που αφορούσαν τους μη συμμετέχοντες σε δημοτικά προγράμματα άθλησης και αναψυχής αναφερόταν στη σειρά προτίμησης υπηρεσιών-προγραμμάτων που θα επιθυμούσαν να χρησιμοποιήσουν στο μέλλον. Μεγάλη ($n = 64$) προτίμηση φάνηκε να έχουν για τα όργανα fitness, όπως ποδήλατο, διάδρομος βάδισης και άλλα όργανα βελτίωσης της φυσικής κατάστασης σε ποσοστό 65,3%, ενώ ένα 48% ($n = 47$) προτίμησε το χορό ως δραστηριότητα και ένα 43,9% ($n = 43$) θα επέλεγε προγράμματα που συμπεριλαμβάνουν όργανα με βάρη. Στο σχήμα που ακολουθεί φαίνονται οι προτιμήσεις των μελλοντικών επιλογών που αφορούν το είδος των προγραμμάτων των μη συμμετεχόντων.

Σχήμα 26. Προτιμήσεις αναφορικά με το είδος των αθλητικών δραστηριοτήτων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής.

Η κύρια κατεύθυνση δράσης του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξανδρούπολης κατά τους μη συμμετέχοντες

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας η πιο σημαντική κατεύθυνση δράσης του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξ/πολης για το 49,5% των μη συμμετεχόντων στα προγράμματα ήταν τα προγράμματα άθλησης για όλους (n=45). Το 35,2% δήλωσε ως σημαντικότερη κατεύθυνση δράσης τις αθλητικές υποδομές-κατασκευή εγκαταστάσεων (n=32) και μόνο το 15,4% δήλωσε ως κύρια κατεύθυνση δράσης του αθλητικού οργανισμού την υποστήριξη του αγωνιστικού αθλητισμού και των αθλητικών συλλόγων (n=14).

V. ΣΥΖΗΤΗΣΗ

Σκοπός της παρούσας έρευνας ήταν η διερεύνηση και αξιολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών του αθλητικού οργανισμού του δήμου Αλεξανδρούπολης με στόχο την καταγραφή πιθανόν ελλείψεων στην παροχή των προγραμμάτων και την εξεύρεση πιθανών λύσεων για τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών που θα συντελούσε στη διατήρηση των πολιτών στα προγράμματα αλλά και στη δημιουργία νέων προγραμμάτων με στόχο την κάλυψη όσο το δυνατόν περισσότερων αναγκών για άθληση και αναψυχή των πολιτών του δήμου Αλεξανδρούπολης. Για το σκοπό της έρευνας το δείγμα χωρίστηκε σε δύο κατηγορίες α) στους συμμετέχοντες στα προγράμματα και β) στους μη συμμετέχοντες σε κάποιο δημοτικό πρόγραμμα άθλησης και αναψυχής. Ο στόχος της κατηγοριοποίησης αυτής ήταν η αποκάλυψη των παραγόντων εκείνων που θα μπορούσαν να συμβάλλουν στον αποτελεσματικότερο σχεδιασμό των παρεχόμενων υπηρεσιών με απώτερο σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των πολιτών.

Όσον αφορά την ερευνητική υπόθεση της έρευνας ότι τα δημογραφικά χαρακτηριστικά επηρεάζουν τους λόγους προτροπής για άθληση αλλά και τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης-αναψυχής, τα αποτελέσματα επιβεβαιώνουν την παραπάνω ερευνητική υπόθεση. Πιο συγκεκριμένα χαρακτηριστικά όπως το φύλο, η ηλικία, το μορφωτικό επίπεδο, η επαγγελματική κατάσταση αλλά και το εισόδημα φάνηκε ότι επιδρούν στα κίνητρα και στις προθέσεις των πολιτών για άθληση καθώς επίσης διαμορφώνουν τις αντιλήψεις τους σχετικά με τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος.

Πιο αναλυτικά τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν, ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των συμμετεχόντων στα προγράμματα άθλησης και αναψυχής του δήμου Αλεξανδρούπολης αποτελούνταν από γυναίκες. Το παραπάνω αποτέλεσμα πιθανότατα εξηγείται από το γεγονός ότι στην πλειοψηφία τους τα προγράμματα άθλησης και αναψυχής που προωθούνται από τους δημοτικούς αθλητικούς οργανισμούς αφορούν κατά κύριο λόγο τις γυναίκες και τα παιδιά. Ο προσανατολισμός αυτός των παρεχόμενων προγραμμάτων σχετίζεται άμεσα με τις

κατευθύνσεις της Γ.Γ.Α. και δεν αποτελεί κάποια ιδιαιτερότητα στη φάση σχεδιασμού του συγκεκριμένου αθλητικού οργανισμού. Το εύρημα αυτό επιβεβαιώνεται και από έρευνα του Αυθίνου και συν.(2005) που πραγματοποιήθηκε ανάμεσα σε συμμετέχοντες σε δημοτικά αθλητικά προγράμματα και σε ένα ιδιωτικό αθλητικό κέντρο, σύμφωνα με την οποία οι γυναίκες αποτελούσαν το μεγαλύτερο ποσοστό στα δημοτικά προγράμματα. Σε αντίθεση όσον αφορά τα ποσοστά ανδρών και γυναικών των μη συμμετεχόντων σε κάποιο πρόγραμμα άθλησης και αναψυχής, αυτά σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας ήταν σε αναλογία σχεδόν τα ίδια. Το παραπάνω αποτέλεσμα δε σχετίζεται με στοχευμένη επιλογή του δείγματος των μη συμμετεχόντων στην έρευνα όσον αφορά το φύλο, αλλά πιθανότατα εξηγείται από το γεγονός ότι ενώ σε διάφορους χώρους αναψυχής παρατηρούνται σχεδόν τα ίδια ποσοστά ανδρών και γυναικών, ο συγκεκριμένος σχεδιασμός των προγραμμάτων από το δήμο αποκλείει τη συμμετοχή των ανδρών. Το συμπέρασμα αυτό έρχεται σε αντίθεση με έρευνα των Wicker et al.(2009), σύμφωνα με την οποία περισσότερες ευκαιρίες άθλησης είχαν οι άνδρες, νέοι σε ηλικία, Γερμανοί, συγκρινόμενοι με τις άλλες εθνικότητες κατοίκων.

Παράλληλα τα αποτελέσματα έδειξαν ότι η πλειοψηφία των συμμετεχόντων στα προγράμματα του δήμου αποτελούνταν από άτομα ηλικίας 45 έως 55 ετών σε αντίθεση με τους μη συμμετέχοντες στα προγράμματα, των οποίων η ηλικία ως επί το πλείστον κυμαινόταν από 25 έως 45 ετών. Τα δεδομένα αυτά οδηγούν στο συμπέρασμα ότι τα δημοτικά προγράμματα άθλησης προσελκύουν άτομα μεγαλύτερης ηλικίας, γεγονός που ίσως οφείλεται στο είδος των παρεχόμενων προγραμμάτων-προγράμματα προσανατολισμένα σε άτομα ηλικίας άνω των 45 ετών-αλλά επίσης μπορεί να οφείλεται και στο γεγονός ότι τα άτομα μεγαλύτερης ηλικίας ίσως να αισθάνονται μεγαλύτερη ασφάλεια επιλέγοντας μια συγκεκριμένη και αυστηρά δομημένη δραστηριότητα, υλοποιημένη σε ένα προκαθορισμένο περιβάλλον (όπως ένα δημοτικό πρόγραμμα άθλησης και αναψυχής) σε αντίθεση με άτομα μικρότερης ηλικίας που ίσως επέλεξαν μια λιγότερη δομημένη αθλητική δραστηριότητα (όπως το τρέξιμο σε ένα πάρκο αναψυχής). Το συμπέρασμα αυτό φαίνεται να επιβεβαιώνεται σε έρευνα των Dawson και συν. (2006) σύμφωνα με την οποία η αίσθηση ασφάλειας αλλά και τα διάφορα προβλήματα υγείας δείχνουν να εκλαμβάνονται ως κύριοι ανασταλτικοί παράγοντες συμμετοχής σε κάποιο πρόγραμμα άθλησης από ενήλικες 65-74 χρονών. Επίσης ο παράγοντας ηλικία φάνηκε να παίζει καθοριστικό ρόλο και σε έρευνα που διεξήχθη στην Αγγλία (Ansari

& Lovell, 2009), με τις γυναίκες ηλικίας 28-35, που δεν ασκούνται, να παρουσιάζουν υψηλές αναστολές σχετικά με το περιβάλλον άθλησης (απόσταση, αίσθηση ντροπής, κόστος, έλλειψη ευέλικτου ωραρίου προγραμμάτων, μη άνεση με την αθλητική ενδυμασία και ανεπάρκεια χώρων άθλησης).

Όσον αφορά την οικογενειακή κατάσταση του δείγματος το μεγαλύτερο ποσοστό των συμμετεχόντων στα δημοτικά προγράμματα αποτελούνταν από παντρεμένους με δύο παιδιά, ενώ το μεγαλύτερο ποσοστό των μη συμμετεχόντων αποτελούνταν από ανύπαντρους και από παντρεμένους χωρίς παιδιά. Το αποτέλεσμα αυτό πιθανότατα οφείλεται στις διαφορετικές ηλικιακές διακυμάνσεις μεταξύ των συμμετεχόντων και των μη συμμετεχόντων αλλά και στο γεγονός ότι ο αριθμός των παιδιών πιθανόν επηρεάζει τη συμμετοχή σε αθλητικές δραστηριότητες. Ο αριθμός των παιδιών σε έρευνα των Ansari και συν. (2009) έδειξε να επιδρά ανασταλτικά στις νέες (20-27 χρονών) και στις μεγαλύτερες (28-35 χρονών) γυναίκες.

Από τα αποτελέσματα φάνηκε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό των συμμετεχόντων αποτελούνταν από αποφοίτους δημοτικού και γυμνασίου σε αντίθεση με τους μη συμμετέχοντες σε κάποιο πρόγραμμα, το μορφωτικό επίπεδο των οποίων ως επί το πλείστον αποτελούνταν από απόφοιτους τεχνολογικών και ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Η διαφοροποίηση αυτή σχετικά με το μορφωτικό επίπεδο πιθανόν να οφείλεται στις διαφορετικές απαιτήσεις και προτιμήσεις, που συνδέονται με το διαφορετικό επίπεδο μόρφωσης και γνώσεων των ατόμων. Διαφορές στο μορφωτικό επίπεδο ανάμεσα σε μέλη δημοτικών προγραμμάτων και ιδιωτικών αθλητικών κέντρων, με τα μέλη των ιδιωτικών κέντρων να εμφανίζουν υψηλότερο επίπεδο μόρφωσης, αποκαλύφθηκαν και σε έρευνα του Λυθίνου και συν (2005), ενώ σε έρευνα του Skille (2005a) Νορβηγοί έφηβοι με υψηλό μορφωτικό επίπεδο εμφανίζουν υψηλότερα ποσοστά συμμετοχής στην άθληση την παρεχόμενη από δημοτικό φορέα, από ότι τα άτομα χαμηλότερου μορφωτικού επιπέδου.

Ως προς την επαγγελματική κατάσταση και το μηνιαίο οικογενειακό εισόδημα τα αποτελέσματα δεν εμφάνισαν διαφορές ανάμεσα στους συμμετέχοντες και στους μη συμμετέχοντες σε κάποιο πρόγραμμα. Συγκεκριμένα και στις δύο κατηγορίες του δείγματος η πλειοψηφία ανήκε στην κατηγορία των δημοσίων υπαλλήλων με μέσο μηνιαίο οικογενειακό εισόδημα (750-1200 ευρώ). Το παραπάνω οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η επιλογή ή όχι συμμετοχής σε κάποιο πρόγραμμα του δήμου δε

καθορίζεται από παράγοντες όπως το επάγγελμα και το εισόδημα, αν και ποσοστό του δείγματος των μη συμμετεχόντων, προέρχονταν από το χώρο της νομαρχίας Έβρου, όπου κατεξοχήν η μεγαλύτερη μερίδα των ατόμων ανήκει στην κατηγορία των δημοσίων υπαλλήλων. Αξιοσημείωτο θα μπορούσε να θεωρηθεί το γεγονός ότι ενώ και οι δύο κατηγορίες του δείγματος με βάση τα αποτελέσματα αποτελούνταν από άτομα ίδιου επαγγελματικού και οικονομικού επιπέδου, όσον αφορά στο θέμα πιθανής καταβολής μηνιαίας συνδρομής για συμμετοχή στα προγράμματα του δήμου το μεγαλύτερο ποσοστό των συμμετεχόντων εμφανίστηκε να μην είναι διατεθειμένο να καταβάλλει οποιαδήποτε συνδρομή, ενώ η πλειοψηφία των μη συμμετεχόντων θα κατέβαλλε μηνιαία συνδρομή για να συμμετέχει σε κάποιο δημοτικό πρόγραμμα άθλησης και αναψυχής. Σε έρευνα του McCarville (1996) σχετικά με την επιλογή ενός προγράμματος άθλησης η τιμολογιακή πολιτική του εκάστοτε φορέα φάνηκε να παίζει καθοριστικό ρόλο με το 65% των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα κολύμβησης να θεωρεί την τιμή ως τον σημαντικότερο παράγοντα, ενώ το 70% βάσει της τιμής να επιλέγει τα προγράμματα άθλησης που θα συμμετάσχει. Τέλος, ρυθμιστικός παράγοντας της τιμολογιακής ανοχής των συμμετεχόντων δείχνει να είναι η πρότερη εμπειρία συμμετοχής σε άλλο πρόγραμμα, όσον αφορά στο κόστος συμμετοχής.

Με αναλύσεις συχνότητας διερευνήθηκαν τα γενικά χαρακτηριστικά συμμετοχής των συμμετεχόντων στα προγράμματα άθλησης και αναψυχής του δήμου Αλεξ/πολης αλλά και των μη συμμετεχόντων σε αυτά με απώτερο στόχο την αποκάλυψη των προτιμήσεών τους έτσι ώστε τα στοιχεία αυτά να συμβάλλουν στον αποτελεσματικότερο σχεδιασμό των προγραμμάτων από πρακτική άποψη. Με βάση τα στοιχεία αυτά το μεγαλύτερο ποσοστό των συμμετεχόντων έμενε σε απόσταση 1 χλμ. και δαπανούσε περίπου πέντε λεπτά για να φτάσει στο χώρο υλοποίησης των προγραμμάτων με τα πόδια. Το αποτέλεσμα αυτό ίσως οφείλεται στο γεγονός ότι τα παρεχόμενα προγράμματα του δήμου υλοποιούνταν σε διάφορους χώρους μέσα στην πόλη της Αλεξ/πολης (π.χ. χρήση αθλητικών εγκαταστάσεων διαφόρων σχολείων), με στόχο τη διευκόλυνση των πολιτών ως προς την προσέλευσή τους σε κάποιο πρόγραμμα άθλησης. Σε αντίθεση οι μη συμμετέχοντες διέμεναν στην πλειοψηφία τους περίπου 2 χλμ από τους χώρους υλοποίησης των προγραμμάτων, θα έκαναν χρήση ιδιωτικού μέσου μετακίνησης για να επισκεφτούν τους χώρους αυτούς και θα προτιμούσαν να διέθεταν δέκα λεπτά για να φτάσουν στους χώρους υλοποίησης των

προγραμμάτων. Το παραπάνω αποτέλεσμα οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η πλειοψηφία του δείγματος θεωρεί σημαντική την εύκολη πρόσβαση στους χώρους υλοποίησης των αθλητικών υπηρεσιών και ότι πιθανότατα η προσβασιμότητα θα έπρεπε να λαμβάνεται υπόψη κατά το σχεδιασμό των αθλητικών υπηρεσιών, έτσι ώστε να διευκολύνεται η συμμετοχή όσο το δυνατόν περισσότερων πολιτών. Το συμπέρασμα αυτό έρχεται σε συμφωνία με έρευνα των Drakou και συν. (2008) που πραγματοποιήθηκε σε Έλληνες φοιτητές και έδειξε ότι η έλλειψη προσβασιμότητας αποτελούσε τον κύριο αποτρεπτικό παράγοντα συμμετοχής τους σε προγράμματα άθλησης. Όσον αφορά το αποτέλεσμα ότι το μεγαλύτερο ποσοστό του δείγματος θα χρησιμοποιούσε ιδιωτικό μέσο μετακίνησης αυτό σχετίζεται με το γεγονός ότι στην πόλη της Αλεξ/πολης το δίκτυο αστικής συγκοινωνίας είναι πολύ περιορισμένο και αυτό αποτελεί έναν παράγοντα που θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη κατά το σχεδιασμό των αθλητικών υπηρεσιών αλλά και ένα θέμα στο οποίο θα μπορούσαν να υπάρξουν βελτιωτικές παρεμβάσεις.

Όσον αφορά τη συχνότητα συμμετοχής σε κάποια αθλητική υπηρεσία η πλειοψηφία των συμμετεχόντων παρουσίασε εβδομαδιαία συμμετοχή στα προγράμματα περισσότερο από τέσσερις φορές, ενώ αντίστοιχα το μεγαλύτερο ποσοστό των μη συμμετεχόντων θα επιθυμούσε να συμμετέχει σε κάποιο πρόγραμμα άθλησης τρεις φορές την εβδομάδα. Το αποτέλεσμα αυτό οδηγεί στο συμπέρασμα ότι τόσο οι συμμετέχοντες όσο και οι μη, επιθυμούν τη συστηματική άθληση και όχι την περιστασιακή (λιγότερο από τρεις φορές την εβδομάδα) γεγονός το οποίο θα πρέπει να ληφθεί υπόψη κατά το σχεδιασμό των προγραμμάτων έτσι ώστε να καλυφθούν όσο το δυνατό περισσότερο οι ανάγκες των πολιτών για άθληση. Εξάλλου η συστηματική άσκηση θεωρείται ότι μπορεί να προσδώσει στα άτομα τα επιδιωκόμενα για την υγεία τους οφέλη που απορρέουν από αυτήν. Σύμφωνα με στοιχεία ερευνών του κέντρου Ασθενειών και Πρόληψης (Centers for Disease Control & Prevention CDC, 2002) ο κατάλληλος σχεδιασμός, αλλά και η βελτίωση των χώρων άθλησης μπορεί να συμβάλουν στην αύξηση της προσέλευσης των συμμετεχόντων σε ποσοστό 25% που να ασκούνται τουλάχιστον 3 φορές την εβδομάδα. Επίσης όπως επισημαίνουν οι Giles et al. (2002) ο παράγοντας της πρόσβασης σε ένα χώρο άθλησης μπορεί να αυξήσει τη συμμετοχή σε ποσοστό 43% σε ασκούμενους 30 λεπτά ημερησίως.

Οι δημοφιλέστεροι μήνες άθλησης για τους συμμετέχοντες φάνηκε ότι ήταν οι Μάρτιος, Απρίλιος και Μάιος γεγονός που ίσως σχετίζεται με την υλοποίηση των

προγραμμάτων κατά τη διάρκεια των μηνών αυτών. Τα προγράμματα άθλησης και αναψυχής του δήμου Αλεξ/πολης τουλάχιστον κατά τη χρονική περίοδο στην οποία πραγματοποιήθηκε η έρευνα ξεκινούσαν με καθυστέρηση, δηλαδή άρχιζαν να υλοποιούνται από το Φεβρουάριο και όχι από την έναρξη της ακαδημαϊκής χρονιάς (Σεπτέμβριο). Όσον αφορά τους μήνες κατά τους οποίους οι μη συμμετέχοντες θα επέλεγαν να συμμετέχουν σε κάποιο πρόγραμμα άθλησης, οι δημοφιλέστεροι εμφανίστηκαν να είναι οι παραπάνω, παρατηρήθηκαν όμως αυξημένα ποσοστά και κατά τους μήνες Οκτώβριο, Νοέμβριο και Δεκέμβριο, γεγονός που ίσως πρέπει να ληφθεί υπόψη τόσο για τη διατήρηση των πολιτών στα παρεχόμενα προγράμματα του δήμου, όσο και για την αύξηση της συμμετοχής σε αυτά. Άλλωστε η παροχή προγραμμάτων κατά τη διάρκεια συγκεκριμένων μηνών δε συμβάλλει στη βελτίωση ποιότητας ζωής των πολιτών, αφού δε παρέχει ευκαιρίες για άθληση καθόλη τη διάρκεια του έτους, με αποτέλεσμα αρκετοί δυνητικοί συμμετέχοντες να επιλέξουν να ασχοληθούν με άλλες δραστηριότητες. Όσον αφορά τις δημοφιλέστερες ημέρες άθλησης τόσο για τους συμμετέχοντες όσο και για τους μη συμμετέχοντες αυτές ήταν οι Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή ενώ η συχνότερη ζώνη συμμετοχής στα προγράμματα για τους συμμετέχοντες ήταν 8-12 το πρωί ενώ για τους μη συμμετέχοντες οι πιο επιθυμητές ώρες συμμετοχής εμφανίστηκαν να είναι οι 6-9 το βράδυ. Το παραπάνω αποτέλεσμα πιθανόν να σχετίζεται τόσο με τη φύση της εργασίας της κάθε κατηγορίας καθώς επίσης και με τις οικογενειακές υποχρεώσεις των ατόμων της καθεμιάς. Η διερεύνηση ωστόσο των χαρακτηριστικών συμμετοχής και η διαμόρφωση του κατάλληλου προγράμματος λειτουργίας θα μπορούσε να συμβάλλει στην αύξηση της συμμετοχής.

Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνας το μεγαλύτερο ποσοστό των συμμετεχόντων και μη, αθλούνται ή θα προτιμούσαν να αθλούνται με έναν φίλο. Η ύπαρξη παρέας κατά τη συμμετοχή σε κάποιο πρόγραμμα άθλησης αποτελεί κίνητρο τόσο για τη διατήρηση σε μια δραστηριότητα όσο και για την έναρξη κάποιας δραστηριότητας. Πολλά άτομα παρακινούνται να συμμετέχουν σε κάποια δραστηριότητα από την ύπαρξη φιλικών και συγγενικών προσώπων σε αυτήν, γεγονός το οποίο θα μπορούσε δυνητικά να οδηγήσει στο σχεδιασμό προγραμμάτων, τα οποία να διευκολύνουν αυτό το είδος συμμετοχής (όπως οικογενειακά προγράμματα). Το παραπάνω αποτέλεσμα επιβεβαιώνεται από διάφορες έρευνες όπως των Δάντση και συν.(2008) σύμφωνα με την οποία η έλλειψη παρέας κώλυε τη συμμετοχή σε άτομα μεγαλύτερης ηλικίας και σε νέους από ότι σε άτομα μέσης

ηλικίας, καθώς επίσης και σε έρευνα των Drakou και συν. (2008), οι οποίοι ανέφεραν ως σημαντικό αποτρεπτικό παράγοντα για τη συμμετοχή σε κάποιο πρόγραμμα άθλησης την έλλειψη παρέας.

Όσον αφορά την πρόθεση καταβολής μηνιαίας συνδρομής για την καλύτερη παροχή υπηρεσιών στα προγράμματα άθλησης και αναψυχής του δήμου, η πλειοψηφία των συμμετεχόντων φάνηκε να μην είναι διατεθειμένη να καταβάλλει μηνιαία συνδρομή. Σε αντίθεση η πλειοψηφία των μη συμμετεχόντων θα κατέβαλλε μηνιαία συνδρομή για την παροχή ποιοτικότερων υπηρεσιών. Η καταβολή ή όχι μηνιαίας συνδρομής για τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχόμενων αθλητικών υπηρεσιών του δήμου, πιθανότατα σχετίζεται με την αντιλαμβανόμενη ποιότητα που έχουν οι συμμετέχοντες και οι μη συμμετέχοντες. Πιο συγκεκριμένα από την άποψη των συμμετεχόντων οι παρεχόμενες υπηρεσίες να καλύπτουν τις απαιτήσεις τους ως προς την ποιότητα οπότε δεν είναι διατεθειμένοι να καταβάλλουν μηνιαία συνδρομή ή τα στάνταρ ποιότητας που έχουν να μην καλύπτονται από τις υπηρεσίες ή να θεωρούν ως μεγαλύτερο κριτήριο ποιότητας την παροχή δωρεάν προγραμμάτων οπότε και από αυτήν την άποψη να μην προτίθενται να καταβάλλουν κάποιο χρηματικό ποσό. Από την άποψη των μη συμμετεχόντων το θέμα της οικονομικής εισφοράς μπορεί να έχει τη διάσταση ότι οι παρεχόμενες αθλητικές υπηρεσίες του δήμου δεν καλύπτουν τις απαιτήσεις τους από άποψη ποιότητας οπότε θα ήταν διατεθειμένοι να καταβάλλουν μηνιαία συνδρομή για τη βελτίωσης της ποιότητας ή ότι τα δωρεάν προγράμματα δεν αποτελούν το μεγαλύτερο κριτήριο ποιότητας για αυτούς. Το παραπάνω όμως έρχεται σε αντίθεση με αποτελέσματα της έρευνας, σύμφωνα με τα οποία τόσο οι συμμετέχοντες όσο και μη συμμετέχοντες, θεώρησαν ως σημαντικότερο λόγο επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος τη δωρεάν παροχή προγραμμάτων. Αυτό όμως ίσως οφείλεται και σε γενικές απόψεις και αντιλήψεις, ότι η παροχή υπηρεσιών από δημόσιο φορέα είναι συνυφασμένη (de facto) με τη δωρεάν παροχή. Συμπερασματικά η καταβολή μηνιαίας συνδρομής ή όχι για τη συμμετοχή στα δημοτικά προγράμματα αποτελεί ένα πολύ λεπτό θέμα, η αποτελεσματική διαχείριση του οποίου, αποτελεί αποκλειστική ευθύνη της διοίκησης του αθλητικού οργανισμού. Το αποτέλεσμα αυτό έρχεται σε συμφωνία με έρευνα των Bowker και συν. (1999) αναφορικά με την καταβολή αντίτιμου συμμετοχής σε υπηρεσίες που διαθέτει ένα δημόσιο πάρκο, όπου οι κάτοικοι ήταν στην πλειοψηφία τους διατεθειμένοι να πληρώσουν κάποιο χρηματικό ποσό για τη συμμετοχής τους. Επίσης σε έρευνα των (Wright et al.,1992) που διεξήχθη σε οχτώ δημοτικά αθλητικά κέντρα

το μεγαλύτερο ποσοστό των συμμετεχόντων δήλωσε πολύ υψηλό επίπεδο ικανοποίησης ως προς την ποιότητα των προσφερόμενων υπηρεσιών καθώς επίσης και ικανοποιημένο με την αξία των υπηρεσιών (σε επίπεδο κόστους συμμετοχής).

Σύμφωνα με τη διερεύνηση των ανασταλτικών παραγόντων συχνότερης συμμετοχής που αφορούσε τους συμμετέχοντες στα προγράμματα, η έλλειψη πληροφόρησης για τα παρεχόμενα προγράμματα αποδείχθηκε ο κυριότερος αποτρεπτικός παράγοντας. Όσον αφορά τους μη συμμετέχοντες επίσης η έλλειψη πληροφόρησης για την ύπαρξη των προγραμμάτων φάνηκε ότι ήταν ο κυριότερος ανασταλτικός παράγοντας για τη μη συμμετοχή. Η έλλειψη πληροφόρησης για τα παρεχόμενα προγράμματα πιθανότατα οφείλεται στην μη έγκυρη γνώση από πλευράς αθλητικού οργανισμού σχετικά με την έναρξη των προγραμμάτων, κατάσταση για την οποία την ευθύνη δε φέρει αποκλειστικά η διοίκηση του αθλητικού οργανισμού αλλά, εξαιτίας γραφειοκρατικών θεμάτων (όπως χρονοβόρα διαδικασία έγκρισης των προγραμμάτων από τη Γ.Γ.Α.) παρατηρούνται καθυστερήσεις στο σχεδιασμό και στην υλοποίηση των προγραμμάτων με άμεση συνέπεια τη μη αποτελεσματική προώθηση των αθλητικών υπηρεσιών προς τους πολίτες. Η έγκαιρη ενημέρωση ωστόσο αποτελεί μέρος της αποτελεσματικής παροχής υπηρεσιών και πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπόψη έτσι ώστε όλοι οι πολίτες να έχουν την ευκαιρία συμμετοχής στα δημοτικά προγράμματα. Το παραπάνω αποτέλεσμα έρχεται σε συμφωνία με έρευνα της McKenna (2000), η οποία επισημαίνει ότι η παροχή δραστηριοτήτων άθλησης στα πλαίσια των δημοτικών αθλητικών οργανισμών δεν επαρκεί χωρίς τη γνωστοποίηση τους μέσω της κατάλληλης προώθησης ενώ σε αντίθεση αποτελέσματα πολλών ερευνών (Putnam (2000), Kay και Jackson (1991), Alexandris και Carroll (1997) έδειξαν ότι η έλλειψη χρόνου αποτελεί το σημαντικότερο ανασταλτικό παράγοντα συμμετοχής. Επίσης σύμφωνα με την παρούσα έρευνα το μεγαλύτερο ποσοστό των συμμετεχόντων πληροφορήθηκαν την ύπαρξη των δημοτικών προγραμμάτων από φίλο. Οι ερευνητές Alexandris και συν. (2004) επισημαίνουν ότι η αντίληψη της ποιότητας των υπηρεσιών και ο βαθμός ικανοποίησης των συμμετεχόντων μπορούν να προβλέψουν τη ψυχολογική δέσμευση στις υπηρεσίες και την επικοινωνία από στόμα σε στόμα.

Επιπλέον το μεγαλύτερο ποσοστό τόσο των συμμετεχόντων όσο και των μη συμμετεχόντων αναφορικά με το είδος των παρεχόμενων αθλητικών υπηρεσιών του δήμου θα προτιμούσε υπηρεσίες που σχετίζονται με όργανα βελτίωσης της φυσικής κατάστασης (όπως ποδήλατο, διάδρομος βάρδισης), προγράμματα σχετικά με το χορό

και προγράμματα και αίθουσες για εκγύμναση με βάρη. Οι παραπάνω προτιμήσεις πιθανότατα θα έπρεπε να ληφθούν υπόψη κατά το σχεδιασμό των προγραμμάτων τόσο για τη βελτίωση των παρεχόμενων υπηρεσιών και την κάλυψη των επιθυμιών-αναγκών των πολιτών αλλά και για τη δημιουργία ελκυστικών προγραμμάτων με στόχο την προσέλκυση περισσότερων πολιτών στα προγράμματα του δήμου.

Τα αποτελέσματα της έρευνας σχετικά με τους λόγους προτροπής για συμμετοχή σε κάποια αθλητική δραστηριότητα, το μεγαλύτερο ποσοστό των συμμετεχόντων ανέφερε σαν κύριο κίνητρο τη βελτίωση της υγείας και της φυσικής κατάστασης και ακολούθησαν λόγοι όπως η ψυχαγωγία-αναψυχή και η μείωση του σωματικού βάρους. Οι ίδιοι λόγοι φάνηκαν να αποτελούν τα σημαντικότερα κίνητρα για συμμετοχή και για τους μη συμμετέχοντες με κύριο λόγο τη βελτίωση και τη διατήρηση της υγείας και της φυσικής κατάστασης και ακολούθησαν η απώλεια βάρους και η ψυχαγωγία-αναψυχή. Τα αποτελέσματα αυτά έρχονται σε συμφωνία με έρευνα στην Ελλαδικό χώρο (Zunft et al.,1999) σύμφωνα με την οποία οι κύριοι παράγοντες παρακίνησης για άθληση εμφανίστηκαν να είναι η διατήρηση καλής υγείας, ο έλεγχος του σωματικού βάρους, η διατήρηση της φυσικής κατάστασης και η απομάκρυνση της έντασης. Επίσης σύμφωνα με έρευνα των Allender και συν., (2006) στην Αγγλία τα οφέλη για την υγεία, αποτέλεσαν τα πιο σημαντικά κίνητρα συμμετοχής στη σωματική άσκηση, ενώ ακολούθησαν ο έλεγχος του σωματικού βάρους, η διασκέδαση- αναψυχή, η κοινωνική συναναστροφή και η αίσθηση υποστήριξης που νιώθουν. Παρόμοιες έρευνες ανέδειξαν ως σημαντικότερους λόγους συμμετοχής την ίδια την άσκηση και την κοινωνική συναναστροφή σε ενήλικες 65-74 ετών ((Dawson et al., 2006) και τη σωματική άσκηση, την απώλεια βάρους, τη διαχείριση του άγχους και την εκμάθηση μιας δεξιότητας (Milne & McDonald,1999). Ακόμη σε έρευνα των (Lagrosen & Lagrosen, 2007) αναφέρθηκαν τρεις μεγάλες κατηγορίες κινήτρων για συμμετοχή. Η πρώτη συμπεριελάμβανε την αλλαγή των φυσιολογικών χαρακτηριστικών του ανθρώπινου σώματος και το επίπεδο φυσικής κατάστασης, η δεύτερη τις νοητικές-ψυχολογικές αλλαγές και η τρίτη τις κοινωνικές συναναστροφές.

Τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι το φύλο επιδρά στους λόγους προτροπής για άσκηση των συμμετεχόντων. Πιο αναλυτικά, οι γυναίκες παρακινούνται από λόγους, όπως η βελτίωση της εξωτερικής εμφάνισης και η ψυχαγωγία-αναψυχή περισσότερο από τους άνδρες. Όσον αφορά τους μη συμμετέχοντες οι άνδρες φάνηκαν να θεωρούν ως σημαντικότερο κίνητρο για άθληση

τη μυϊκή γράμμωση. Το αποτέλεσμα αναφορικά με τη σημαντικότητα των λόγων της βελτίωσης της εξωτερικής εμφάνισης και της ψυχαγωγίας-αναψυχής για τις γυναίκες, πιθανόν να εξηγείται αν ληφθεί υπόψη η κοινωνική διάσταση του θέματος, σύμφωνα με την οποία α) τα πρότυπα ομορφιάς είναι συνυφασμένα ως επί το πλείστον με το γυναικείο φύλο και β) ότι οι γυναίκες στην πλειοψηφία τους διαθέτουν λιγότερο ελεύθερο χρόνο για αναψυχή εξαιτίας του πολλαπλού τους ρόλου (μητέρα-εργαζόμενη), έτσι ώστε η συμμετοχή τους σε αθλητικές δραστηριότητες πιθανότατα να ταυτίζεται και με λόγους αναψυχής.

Επίσης η οικογενειακή κατάσταση φάνηκε ότι επηρεάζει τα κίνητρα για συμμετοχή σε αθλητικές δραστηριότητες και πιο συγκεκριμένα ότι η μείωση σωματικού βάρους αποτελεί σημαντικότερο λόγο προτροπής τους παντρεμένους σε σχέση με τους ανύπαντρους. Η διαφοροποίηση αυτή αναφορικά με την οικογενειακή κατάσταση ίσως οφείλεται στο γεγονός ότι οι παντρεμένοι εξαιτίας του προφίλ του τρόπου ζωής τους (αυξημένες οικογενειακές υποχρεώσεις, έλλειψη ελεύθερου χρόνου για ενασχόληση με άλλες δραστηριότητες) να εμφανίζουν μεγαλύτερη την ανάγκη για έλεγχο του σωματικού βάρους σε σχέση με τους ανύπαντρους.

Σε σχέση με το μηνιαίο εισόδημα, αυτό εμφανίστηκε να επηρεάζει τους λόγους προτροπής για άθληση, με τα άτομα που ανήκουν στην κατηγορία εισοδήματος πάνω από 1200€/μήνα να θεωρούν το λόγο κοινωνικότητα-γνωριμίες, ως το λιγότερο σημαντικό κίνητρο για συμμετοχή σε κάποια αθλητική δραστηριότητα. Μια πιθανή εξήγηση του παραπάνω θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι τα άτομα μεγαλύτερου εισοδήματος, ίσως έχουν τη δυνατότητα για συμμετοχή σε πολλαπλές δραστηριότητες αναψυχής και διάφορες κοινωνικές εκδηλώσεις, όπου θα μπορούσαν να καλύψουν την ανάγκη τους για κοινωνικότητα-γνωριμίες.

Όσον αφορά τους μη συμμετέχοντες, η ηλικία φάνηκε να ασκεί σημαντική επίδραση στους λόγους προτροπής για άθληση. Πιο συγκεκριμένα η ηλικιακή κατηγορία των 36-45 ετών εμφανίστηκε να θεωρεί λιγότερο προτρεπτικό για συμμετοχή σε κάποια αθλητική δραστηριότητα το λόγο της βελτίωσης της εξωτερικής εμφάνισης σε σχέση με τις υπόλοιπες ηλικιακές κατηγορίες. Το παραπάνω αποτέλεσμα πιθανότατα σχετίζεται με τις διαφορετικές ανάγκες και τα διαφορετικά στάνταρ που χαρακτηρίζει την κάθε ηλικιακή κατηγορία και τις μεταβολές που επιφέρει η ηλικία στον τρόπο ζωής. Οι Allender, Cowburn και Foster (2006) ανέφεραν ότι οι ενήλικες παρακινούνται να αθληθούν από την ανάγκη για υιοθέτηση υγιεινού τρόπου ζωής, την ανάγκη για επίτευξη, την ανάπτυξη δεξιοτήτων,

την κοινωνική συναναστροφή αλλά και την ποιοτική αξιοποίηση του χρόνου τους μακριά από ευθύνες, ενώ οι ηλικιωμένοι ασκούνται κυρίως για να μειώσουν τις σωματικές φθορές που επιφέρει η ηλικία και να διατηρήσουν μια καλή φυσική κατάσταση και δευτερευόντως, για να εκπληρώσουν τις κοινωνικές τους ανάγκες για συναναστροφή.

Ακόμη τα αποτελέσματα της έρευνας έδειξαν ότι το μορφωτικό επίπεδο επηρεάζει τη πρόθεση συμμετοχής σε κάποια αθλητική δραστηριότητα και πιο συγκεκριμένα με τους αποφοίτους λυκείου να θεωρούν ως λιγότερο σημαντικό για τη πιθανή συμμετοχή τους το λόγο αναψυχή-ψυχαγωγία σε σχέση με τους αποφοίτους δημοτικού-γυμνασίου. Μια πιθανή εξήγηση του παραπάνω αποτελέσματος θα μπορούσε να είναι το γεγονός ότι άτομα διαφορετικού μορφωτικού επιπέδου παρουσιάζουν διαφορετικές προτιμήσεις σε πολλές εκφάνσεις της καθημερινότητας τους και μια από αυτές θα μπορούσε να αποτελεί η έννοια της αναψυχής.

Η διερεύνηση των παραγόντων επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης και αναψυχής όσον αφορά τους συμμετέχοντες αποκάλυψε ως σημαντικότερους παράγοντες το βολικό ωράριο των προγραμμάτων, τις γνώσεις και την ευγένεια του προσωπικού, τη συνέπεια κατά την υλοποίηση των προγραμμάτων και την καθαριότητα των χώρων. Οι παράγοντες επιλογής ενός προγράμματος θα μπορούσαν να αποτελέσουν χρήσιμο εργαλείο κατά το σχεδιασμό και την υλοποίηση προγραμμάτων άθλησης, καθώς εμπεριέχουν ανάγκες, επιθυμίες και αντιλήψεις σχετικά με την ποιότητα, την οποία αποζητούν και αντιλαμβάνονται τα άτομα για την παροχή των συγκεκριμένων υπηρεσιών. Σύμφωνα με έρευνα των Kim και Kim (1995) παράγοντες ποιότητας που σχετίζονταν υψηλότερα με την ικανοποίηση των μελών ήταν η καθαριότητα, η ασφάλεια των ατομικών πραγμάτων, το βολικό πρόγραμμα, η άνετη πρόσβαση στη δραστηριότητα, η ετοιμότητα για χορήγηση πρώτων βοηθειών και η παροχή ασφαλούς εκπαίδευσης. Επιπρόσθετα ο Bitner (1992) επισημαίνει ότι καθοριστικής σημασίας παράγοντας αποτελεί η εμφάνιση των παρεχόμενων υπηρεσιών (χώρος των δραστηριοτήτων, ο εξοπλισμός, το προσωπικό) καθώς και οι διαδικασίες παροχής των υπηρεσιών και τονίζει ότι οι παράγοντες αυτοί μπορούν να καθορίσουν το επίπεδο συμμετοχής σε μια δραστηριότητα, αλλά και την ποιότητα της υπηρεσίας, όπως την αντιλαμβάνεται ο συμμετέχοντας. Επίσης, ο χρόνος των προγραμμάτων, η καλή κατάσταση και η διατήρηση του εξοπλισμού, αλλά και η καθαριότητα του χώρου καταγράφηκαν ως οι κύριες αδυναμίες ποιότητας σε αθλητικές υπηρεσίες (Wright, Duray & Goodale, 1992). Οι μη συμμετέχοντες

θεώρησαν την καθαριότητα των χώρων, το βολικό ωράριο υλοποίησης των προγραμμάτων καθώς επίσης και την ποικιλία των παρεχόμενων προγραμμάτων ως τους σημαντικότερους παράγοντες για συμμετοχή σε ένα δημοτικό πρόγραμμα άθλησης, ενώ πολύ τελευταίας σημασίας εμφανίστηκαν να είναι για αυτούς η τοποθεσία των χώρων άθλησης και η κοινωνικότητα-γνωριμίες. Το αποτέλεσμα αυτό έρχεται σε αντίθεση με έρευνα των Alexandris και Palialia (1999), σύμφωνα με την οποία η κοινωνική αλληλεπίδραση μεταξύ των συμμετεχόντων κατά την παροχή υπηρεσιών αναψυχής θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη, καθώς συνεισφέρει στην αύξηση της ικανοποίησης που λαμβάνουν οι συμμετέχοντες από την παρεχόμενη υπηρεσία. Έρευνα των Ρουσσέτη και συν. (2005), σχετικά με την ικανοποίηση συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άσκησης για όλους στην Αθήνα αποκάλυψε δυσαρέσκεια των μελών για τον παράγοντα εγκαταστάσεις- υπηρεσίες και την ανάγκη των αθλουμένων για ποικιλία προγραμμάτων. Η υψηλότερη ωστόσο ικανοποίηση εκφράστηκε για το προσωπικό – γυμναστές των προγραμμάτων. Οι Fletcher και Fletcher (2003), επεσήμαναν δύο σημεία για την αύξηση της ικανοποίησης των πολιτών από τις παρεχόμενες υπηρεσίες: α) τη συντήρηση των χώρων, όπως για παράδειγμα την καθαριότητα και β) το προσωπικό, το οποίο είναι υπεύθυνο για την υλοποίηση των υπηρεσιών (εκπαίδευση προσωπικού, ευγένεια, παροχή βοήθειας).

Για τη διερεύνηση της επίδρασης των δημογραφικών χαρακτηριστικών των συμμετεχόντων και των μη συμμετεχόντων στα αθλητικά δημοτικά προγράμματα έγινε ομαδοποίηση των ερωτήσεων ικανοποίησης σχετικά με τους παράγοντες επιλογής ενός προγράμματος σε πέντε παράγοντες, όπως αυτοί προέκυψαν από την παραγοντική ανάλυση: α) λειτουργικότητα, β) άλλες υπηρεσίες, γ) διαθεσιμότητα και παροχή προγραμμάτων, δ) χώρος και ε) ποιότητα των εκπαιδευτών. Πολλές έρευνες στο χώρο του αθλητισμού αναφορικά με τη διερεύνηση των παραγόντων της αντιλαμβανόμενης ποιότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών έχουν προβεί στην ομαδοποίηση των επιμέρους παραγόντων. Οι Chelladurai και συν., (1987) επιχείρησαν να καθορίσουν και να περιγράψουν τους κύριους άξονες των υπηρεσιών, καθώς επίσης και τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα σε ομάδες (φύλο και οικογενειακή κατάσταση) που διαμορφώνουν τη διαδικασία επιλογής ενός γυμναστηρίου και δημιούργησαν την κλίμακα χαρακτηριστικών γνωρισμάτων υπηρεσιών γυμναστηρίων (Scale of Attributes of Fitness Services - SAFS), η οποία περιελάμβανε έξι παράγοντες: α) επαγγελματικές υπηρεσίες, β) υπηρεσίες καταναλωτή, γ)

περιφερειακές υπηρεσίες, δ) προγράμματα και ε) εξοπλισμός, καθώς επίσης, και στ) τις δευτερεύουσες υπηρεσίες, όπως αναψυκτήρια. Επίσης οι ερευνητές Alexandris και συν., (1999), κατασκεύασαν και χρησιμοποίησαν την «Κλίμακα Ικανοποίησης Πελατών» (Customer Satisfaction Scale) και σύμφωνα με τα αποτελέσματα της έρευνάς τους προέκυψαν έξι παράγοντες: α) υπηρεσίες και εγκαταστάσεις, β) προσωπικό, γ) χαλάρωση, δ) υγεία και φυσική κατάσταση, ε) κοινωνικότητα και στ) διανοήση. Σε έρευνα των Papadimitriou και Karteriotis, (2000) οι ερευνητές διαπίστωσαν αδυναμίες σε επίπεδο κλίμακας μέτρησης κυρίως για το μεγάλο αριθμό των παραγόντων, την ερμηνεία αυτών, αλλά και την εσωτερική συνοχής τους και χρησιμοποιώντας παραγοντική ανάλυση πρότειναν ένα μοντέλο τεσσάρων παραγόντων: α) ποιότητα προσωπικού, β) επίπεδο ελκυστικότητας και λειτουργικότητας δραστηριότητας, γ) προσφορά και διάθεση του προγράμματος και δ) άλλες υπηρεσίες, το οποίο συμπεριλαμβάνει είκοσι τρεις ερωτήσεις και ονομάζεται Ποιότητα Υπηρεσιών Άσκησης και αθλητισμού (Fitness and Sport Service Quality - FITSSQ). Επιπλέον η ερευνήτρια McKenzie (2002), διερευνώντας τους παράγοντες που επηρεάζουν την αποτελεσματικότητα ενός προγράμματος τους ομαδοποίησε σε πέντε κατηγορίες και αναφέρει αυτούς που σχετίζονται με: α) την ποιότητα των δραστηριοτήτων, β) τις συγκεκριμένες δραστηριότητες, γ) το φυσικό περιβάλλον, δ) τους εκπαιδευτές και ε) με την ομάδα των συμμετεχόντων.

Η διερεύνηση των παραγόντων ως προς τα δημογραφικά χαρακτηριστικά δεν έδειξε στατιστικά σημαντικές διαφορές ως προς το φύλο τόσο για τους συμμετέχοντες όσο και για τους μη συμμετέχοντες. Το αποτέλεσμα αυτό έρχεται σε συμφωνία με έρευνα του Giles-Cortia και Donovan (2002) σύμφωνα με την οποία δεν υπάρχουν διαφορές στην αντίληψη ανδρών και γυναικών για παράγοντες συμμετοχής, όπως η τοποθεσία του χώρου αναψυχής, η εμφάνιση του χώρου και η ασφάλεια, παράγοντες οι οποίοι φαίνονται να είναι το ίδιο σημαντικοί και για τα δύο φύλα. Το συμπέρασμα αυτό έρχεται σε αντίθεση με έρευνα των (Μαλλιάκας και συν. 2008), οι οποίοι διερεύνησαν το κατά πόσο οι δημογραφικοί παράγοντες (φύλο και ηλικία) διαφοροποιούν την αντιλαμβανόμενη ποιότητα σε επίπεδο στόχων των μελών, των εγκαταστάσεων, του προσωπικού και της λειτουργίας του κέντρου. Τα αποτελέσματα έδειξαν κύρια διαφοροποίηση του φύλου, με τις γυναίκες να εμφανίζουν υψηλότερο επίπεδο ικανοποίησης αναφορικά με την ανταπόκρισή του στις ανάγκες - επιθυμίες τους, αλλά και σε επίπεδο εμπειρίας και τεχνογνωσίας τους.

Όσον αφορά την οικογενειακή κατάσταση των συμμετεχόντων τα αποτελέσματα έδειξαν ότι για τους παντρεμένους η διαθεσιμότητα των προγραμμάτων αποτελεί σημαντικότερο παράγοντα σε σχέση με τους ανύπαντρους, ενώ όσον αφορά τους μη συμμετέχοντες η έρευνα αποκάλυψε ακόμη έναν παράγοντα, τον παράγοντα λειτουργικότητα, τον οποίο οι παντρεμένοι επίσης θεωρούν πιο σημαντικό για την επιλογή ενός δημοτικού προγράμματος σε σχέση με τους ανύπαντρους. Τόσο στους συμμετέχοντες όσο και στους μη συμμετέχοντες οι παντρεμένοι φάνηκαν να έχουν περισσότερες απαιτήσεις σχετικά με παράγοντες που αφορούν τη λειτουργία (όπως διαχείριση έκτατων αναγκών, οι δραστηριότητες αρχίζουν και τελειώνουν στην ώρα τους, ανταπόκριση στα παράπονα των μελών) και την ευελιξία κατά την υλοποίηση των προγραμμάτων (όπως βολικό ωράριο, ποικιλία προγραμμάτων και οργάνων). Το παραπάνω συμπέρασμα ίσως οφείλεται στις διαφοροποιήσεις του τρόπου ζωής μεταξύ των παντρεμένων και των ανύπαντρων, όπως η ύπαρξη παιδιών, οι αυξημένες οικογενειακές υποχρεώσεις και η ύπαρξη λιγότερου διαθέσιμου χρόνου για τη συμμετοχή σε αθλητικές δραστηριότητες.

Όσον αφορά την ηλικία τα αποτελέσματα έδειξαν ότι αυτή επιδρά στην επιλογή ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης και πιο συγκεκριμένα, αναφορικά με τους συμμετέχοντες, η ηλικιακή κατηγορία 18-25 ετών εμφανίστηκε να θεωρεί λιγότερο σημαντικό παράγοντα επιλογής ενός προγράμματος τον παράγοντα άλλες υπηρεσίες σε σχέση με τις υπόλοιπες ηλικιακές κατηγορίες. Όσον αφορά τους μη συμμετέχοντες η ηλικιακή κατηγορία 26-35 ετών θεώρησε λιγότερο σημαντικό παράγοντα επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος τον παράγοντα λειτουργικότητα σε σχέση με τις υπόλοιπες ηλικιακές κατηγορίες, ενώ τα άτομα 18 έως 25 ετών φάνηκαν να θεωρούν λιγότερο σημαντικό τον παράγοντα διαθεσιμότητα των προγραμμάτων σε σχέση με άτομα ηλικίας 36-45 ετών και 56 ετών και άνω. Τα παραπάνω αποτελέσματα πιθανότατα οφείλονται στην αύξηση των απαιτήσεων που συμβαδίζουν με την αύξηση της ηλικίας, εξαιτίας της μεγαλύτερης χρονικής διάρκειας συμμετοχής σε δραστηριότητες καθώς επίσης και της ύπαρξης πρότερης εμπειρίας από αυτήν. Ακόμη θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι καθώς η αύξηση της ηλικίας συνεπάγεται την αύξηση υποχρεώσεων, τόσο επαγγελματικών όσο και οικογενειακών, παράγοντες όπως οι παραπάνω να συμβάλλουν σημαντικά τόσο στην επιλογή μιας αθλητικής δραστηριότητας όσο και στην ικανοποίηση που απορρέει από αυτήν. Το συμπέρασμα αυτό έρχεται σε συμφωνία με την έρευνα του Αυθίνου και συν.(2005) η οποία αναφέρει ότι άτομα μεγαλύτερης ηλικίας (άνω των 60) σε

σύγκριση με άτομα μικρότερης θεωρούν σημαντικότερη την υπευθυνότητα του προσωπικού που εργάζονται στα προγράμματα.

Επιπλέον το μορφωτικό επίπεδο των συμμετεχόντων φάνηκε να επηρεάζει τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος. Πιο συγκεκριμένα οι απόφοιτοι λυκείου θεωρούν σημαντικότερο τον παράγοντα άλλες υπηρεσίες σε σχέση με τους αποφοίτους δημοτικού και γυμνασίου. Το συμπέρασμα αυτό ίσως να οφείλεται ότι τα άτομα υψηλότερου μορφωτικού επιπέδου προβάλλουν περισσότερες αξιώσεις αναφορικά με τις παρεχόμενες υπηρεσίες εξαιτίας του πιθανού διαφορετικού επιπέδου γνώσεων σε σχέση με άτομα χαμηλότερου μορφωτικού επιπέδου. Σε έρευνας τους οι Haggerty και Denomme (1991), εξέτασαν τη συμβολή επιλεγμένων παραγόντων (π.χ. προσωπικά χαρακτηριστικά, σημαντικότητα των προνομίων και την έμφαση στα προνόμια ενός γυμναστηρίου) στη δέσμευση προς τον οργανισμό των μελών ενός αθλητικού γυμναστηρίου και διαπίστωσαν ότι παράγοντες που σχετίζονταν με τη διοίκηση, όπως η συχνότητα των συναντήσεων, η αποτελεσματική χρήση του χρόνου και των δραστηριοτήτων, η φιλική ατμόσφαιρα και το επίπεδο ενθουσιασμού των εργαζομένων, αποτέλεσαν παράγοντες καθοριστικής σημασίας στο επίπεδο δέσμευσης των μελών.

Όσον αφορά τον παράγοντα άλλες υπηρεσίες (κοινωνικότητα, γνωριμίες, ενημέρωση από το προσωπικό για προβλήματα-αλλαγές) η επαγγελματική κατάσταση των μη συμμετεχόντων φάνηκε να τον επηρεάζει. Πιο συγκεκριμένα οι ιδιωτικοί υπάλληλοι τον θεώρησαν λιγότερο σημαντικό σε σχέση με τις άλλες κατηγορίες επαγγελματικής κατάστασης (δημόσιοι υπάλληλοι, λοιπές κατηγορίες). Σε έρευνα των Droomers και συν. (1998) παράγοντες όπως το χαμηλό μορφωτικό επίπεδο, τα οικονομικά προβλήματα, το βιοτικό επίπεδο, αλλά και η επαγγελματική κατάσταση συνδέονται άμεσα με τη μη δραστηριοποίηση και σύμφωνα με το μοντέλο των Crawford και συν. (1991), τα κοινωνικά προνόμια όπως εισόδημα και μόρφωση ασκούν μεγάλη επιρροή, καθώς τα άτομα με υψηλό εισόδημα, αλλά και επίπεδο μόρφωσης αντιλαμβάνονται και βιώνουν σε μικρότερο βαθμό αναστολές ενδο-προσωπικές και δια-προσωπικές.

Συμπερασματικά θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι πολλά στοιχεία που προέκυψαν από την έρευνα και την ανάλυση των αποτελεσμάτων θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως χρήσιμο εργαλείο κατά το σχεδιασμό και την υλοποίηση αθλητικών υπηρεσιών του δήμου. Τα στοιχεία αυτά για το γεγονός ότι προέρχονται από την ανάλυση δείγματος που αφορούσε τόσο συμμετέχοντες σε αθλητικές

δημοτικές υπηρεσίες, όσο και μη συμμετέχοντες σε αυτές, μπορούν να παρέχουν σημαντικές πληροφορίες για το σχεδιασμό προγραμμάτων που να είναι αποτελεσματικά τόσο προς την κατεύθυνση διατήρησης των πολιτών στις υπηρεσίες όσο και για την προσέλκυση νέων στις αθλητικές υπηρεσίες του δήμου. Άλλωστε ο σημαντικότερος σκοπός της παροχής αθλητικών υπηρεσιών από το δήμο αναφέρεται στην προάσπιση της υγείας και στη βελτίωση της ποιότητας του επιπέδου ζωής όλων των πολιτών συνολικά. Τα δημογραφικά χαρακτηριστικά του δείγματος, τα γενικά χαρακτηριστικά και οι ιδιαίτερες προτιμήσεις για συμμετοχή, καθώς επίσης τα κίνητρα για άθληση αλλά και οι παράγοντες που συμβάλλουν στην αντιλαμβανόμενη ποιότητα αναφορικά με τα προγράμματα, μπορούν να αποτελέσουν πηγή πληροφοριών για το σχεδιασμό προγραμμάτων που να ανταποκρίνονται στις ιδιαίτερες ανάγκες και επιθυμίες των πολιτών της Αλεξανδρούπολης για άθληση.

IV. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ-ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ

- Το φύλο επηρεάζει τους λόγους συμμετοχής των συμμετεχόντων και των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής
- Η οικογενειακή κατάσταση επηρεάζει τους λόγους συμμετοχής των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής
- Το εισόδημα επηρεάζει τους λόγους συμμετοχής των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής
- Η ηλικία επηρεάζει τους λόγους συμμετοχής των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής
- Το μορφωτικό επίπεδο επηρεάζει τους λόγους συμμετοχής των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής
- Το φύλο δεν επηρεάζει τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης των συμμετεχόντων και των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής
- Το μορφωτικό επίπεδο επηρεάζει τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής
- Η ηλικία επηρεάζει τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης των συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής
- Η οικογενειακή κατάσταση επηρεάζει τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής
- Η ηλικία επηρεάζει τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής

- Η επαγγελματική κατάσταση επηρεάζει τους παράγοντες επιλογής ενός δημοτικού προγράμματος άθλησης των συμμετεχόντων και των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης-αναψυχής.

Τα συμπεράσματα της έρευνας θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν ως πηγή πληροφοριών κατά το σχεδιασμό και την υλοποίηση υπηρεσιών άθλησης και αναψυχής, από τον αθλητικό οργανισμό του δήμου Αλεξανδρούπολης. Η πρακτική εφαρμογή των αποτελεσμάτων της έρευνας α) θα μπορούσε να συντελέσει στο σχεδιασμό αποτελεσματικών υπηρεσιών και στη δημιουργία ελκυστικών προγραμμάτων προσανατολισμένα στις ανάγκες και στις απαιτήσεις των δυνητικά συμμετεχόντων πολιτών για άθληση. Το παραπάνω προκύπτει από την καταγραφή και τη διερεύνηση των προθέσεων των μη συμμετεχόντων σε δημοτικά προγράμματα άθλησης αναφορικά με πολλούς παράγοντες που επηρεάζουν τη χρήση κάποιας αθλητικής υπηρεσίας. Και β) τα αποτελέσματα της έρευνας θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν στη διαμόρφωση και στη βελτίωση των ήδη παρεχόμενων αθλητικών υπηρεσιών, με στόχο την παροχή ποιοτικότερων υπηρεσιών και τη διατήρηση των πολιτών σε αυτές. Η διάσταση αυτή στην πρακτική εφαρμογή των αποτελεσμάτων της έρευνας, προέκυψε από τη διερεύνηση των αναγκών των συμμετεχόντων στα προγράμματα και την αξιολόγηση των παρεχόμενων υπηρεσιών.

II. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Afthinos, Y., Theodorakis, N.D. & Nassis, P. (2005). Customers' expectations of services in Greek fitness centers. Gender, age, type of sport center, and motivation differences. *Managing Service Quality*, 15, 245-258.
- Ajzen, I. & Fishbein, M. (1980). *Understanding attitudes and predicting social behavior*. Englewood Cliffs, N.J.: Prentice Hall.
- Alberta, community development. (2004). Barriers to participation- Trends and demographic influences. *A Look at Leisure*, 48, 1-15.
- Alexandris, K., Kouthouris, C., & Meligdis, A. (2006). Increasing customers' loyalty in a skiing resort. The contribution of place attachment and service quality. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 18, 414-425.
- Alexandris, K., Zahariadis, P., Tsorbatzoudis, C. & Grouios, G. (2002). Testing the sport commitment model in the context of exercise and fitness participation. *Journal of Sport Behavior*, 25, 217-231.
- Alexandris, K., Zaxariadis, P., Tsorbatzoudis, CH. & Grouios, G. (2004). An empirical investigation into the role of the outcome dimension in measuring perceived service quality in a health club context. *International Journal of Sport Management*, 5, 281-294.
- Alexandris, K. (2002). The influence of perceived quality on customer satisfaction and service loyalty: An empirical study in the fitness industry. *Paper presented at the 17th Annual Conference of the North American Society for Sport Management*, Canmore: Canada.

- Alexandris, K., Dimitriadis, N. & Markata, D. (2002). Can perceptions of service quality predict behavioral intentions? An exploratory study in the hotel sector in Greece. *Managing Service Quality*, 12, 224-231.
- Alexandris, K & Palialia, E. (1999). Measuring customer satisfaction in fitness centres in Greece: an exploratory study. *Managing Leisure*, 4, 218–228.
- Alexandris, K., Papadopoulos, P., Palialia, E., & Vasiliadis, T. (1999). Customer Satisfaction: A comparison between Public and Private Sport and Fitness Clubs in Greece. *European Journal for Sport Management*, 6, 40 – 51.
- Alexandris, K. & Carroll, B. (1997). Demographic differences in the perception of constraints on recreational sport participation. *Leisure Studies*, 16. 107-125.
- Allender, S., Cowburn, G., & Foster, C. (2006). Understanding participation in sport and physical activity among children and adults: a review of qualitative studies. *Health Education Research*, 21, 826-835.
- Andersen, L.B., Schnor, P., Schroll, M., & Hein, H.O. (2000). All cause mortality associated with physical activity during leisure time, work, sports, and cycling to work. *Archives of Internal Medicine*, 160, 1621-1628.
- Ansari, W.E. & Lovell, G. (2009). Barriers to exercise in younger and older non-exercising adult women: a cross sectional study in London, United Kingdom. *International Journal of Environmental Research & Public Health*, 6, 1443-1455.
- Λυθίνος, Γ. (1998). *Άσκηση – Άθληση – Κινητική Αναψυχή: Οργανωτική Διάσταση*. Αθήνα: Εκδόσεις Πανεπιστήμιο Αθηνών, Τ.Ε.Φ.Α.Α.
- Baker, D. & Crompton, J. (2000). Quality, satisfaction and behavioral intentions. *Annals of Tourism Research*, 27, 785-804.

- Bauman, A., Murphy, L., & Lane, A. (2009). The role of community programmes and mass events in promoting physical activity to patients. *British Journal of Sports Medicine*, 43, 44-46.
- Bigne, J.E., Andreu, L. & Gnoth, J. (2005). The theme park experience: An analysis of pleasure, arousal and satisfaction. *Tourism Management*, 26, 833-844.
- Bitner, M.J. (1992). Services capes: The impact of physical surroundings on customers and employees. *Journal of Marketing*, 56, 57-71.
- Blair, S.N. (2009). Physical inactivity: the biggest public health problem of 21st century. *British Journal of Sports Medicine*, 43, 1-2.
- Bloemer, J., Ruyter, K.D. & Wetzels, M. (1999). Linking perceived service quality and service loyalty: A multi-dimensional perspective. *European Journal of Marketing*, 33, 1082-1106.
- Bowker, J.M., Cordell, H.K., & Johnson, C.Y. (1999). User fees for recreation services on public lands: a national assessment. *Journal of Park & Recreation Administration*, 17, 1-14.
- Brady, M., & Cronin, J. (2001). Some new thoughts on conceptualizing perceived service quality: A hierarchical approach. *Journal of Marketing*, 65, 34-49.
- British Standards Institute (1991). *Guide to quality management and system elements for services*. United Kingdom: British Standards Institute.
- Britton, A. & McPherson, K. (2000). Monitoring the progress of the 2010 target for coronary heart disease mortality: Estimated consequences on CHD incidence and mortality from changing prevalence of risk factors. *Proceedings of National Heart Forum*: London: NHF.
- Brooke, R. (1991). The enabling authority. *Public Administration*, 69(4), 525–532.

- Chang, K. (1998). A system of quality in fitness services: Development and scales. Unpublished Doctoral Dissertation, University of Ohio State. Columbus, Ohio.
- Chelladurai, P., Scott, F. L., & Haywood-Farmer, J. (1987). Dimensions of fitness services: Development of a model. *Journal of Sport Management*, 1, 159-172.
- Chelladurai, P. (1992). A classification of sport and physical activity services: Implications for sport management. *Journal of Sport Management*, 6, 38-51.
- Chelladurai, P. (1994). Sport management: Defining the field. *European Journal for Sport Management*, 1, 7-21.
- Chelladurai, P. & Chang, K. (2000). Targets and standards of quality in sport services. *Sport Management Review*, 3, 1-22.
- Centers for Disease Control & Prevention, guide to community preventive services. (2002). Creating or improving access to places for physical activity is strongly recommended to increase physical activity. Retrieved November 20, 2009: <http://www.thecommunityguide.org/pa/default.htm>.
- Coalter, F. (1999). Sport and recreation in the United Kingdom: flow with the flow or buck the trends? *Managing Leisure*, 4, 24-39.
- Colditz, G.A. (1999). Economic costs of obesity and inactivity. *Medicine and Science in Sports and Exercise*, 31, 663-667.
- Cope, A., Doxford, D. & Millar G. (1999). Counting users of informal recreation facilities. *Managing Leisure*, 4, 229-244.
- Crawford, D.W., Jackson, E.L. & Godbey, G. (1991). A hierarchical model of leisure constraints. *Leisure Sciences*, 13, 309-320.

- Crompton, J. L., MacKay, K. L., & Fesenmaier, D. R. (1991). Identifying dimensions of service quality in public recreation. *Journal of Park and Recreation Administration*, 9, 15-27.
- Cronin, J., Brady, M.K. & Hult, G.T.M. (2000). Assessing the effects of quality, value and customer satisfaction on consumer behavioral intentions in service environments. *Journal of Retailing*, 76, 193-218.
- Crosby, P.B. (1985). *Quality without tears*. New York: Signet.
- Δάντση, Φ., Μπαλάσκα, Π., & Αλεξανδρής, Κ. (2008). Διερεύνηση της σχέσης μεταξύ ανασταλτικών παραγόντων και προσήλωσης των πολιτών σε μαζικά προγράμματα υπαίθριας αναψυχής. *Διοίκηση Αθλητισμού και Αναψυχής*, 5, 41-52.
- Darren, S. & Green, P. (2002). Explaining continuity and change in the transition from compulsory competitive. Tendering to best value for sport and recreation management. *Managing Leisure*, 7, 124-138.
- Dawson J., Boller, I., Foster, C., & Hillsdon M. (2006) *Evaluation of changes to physical activity amongst people who attend the walking the way to health initiative (WHI): Prospective survey*. Cheltenham, U.K.: Countryside Agency.
- Deming, W.E. (1986). *Out of the crisis*. Massachusetts, U.S.A.: MIT Press.
- Drakou, A., Tzetzis, G., & Mamantzi, K. (2008). Leisure constraints experienced by university students in Greece. *The Sport Journal*, 11.
- Droomers, M., Schrijvers, C.T.M., Mheen, V.D., & Marckenbach, J.P. (1998). Educational differences in leisure-time physical inactivity: a descriptive and explanatory study. *Social Science Medicine*, 47, 1665-1676.
- Edwards, A. (2000). *The impact of compulsory competitive tendering on the role of the local authority leisure professional*. Loughborough: Loughborough University.

- Ekkekakis, P. & Pertuzzello, S. (1999). Acute aerobic exercise and effects. Current status, problems and prospectus regarding dose-response. *Sports Medicine*, 28, 337-374.
- Eng, T.Y. & Niininen, O. (2005). An integrative approach to diagnosing service quality of public parks. *Journal of Services Marketing*, 19, 70-80.
- Fletcher, D. & Fletcher, H. (2003). Manageable predictors of park visitor satisfaction: maintenance and personnel. *Journal of Park and Recreation Administration*, 21, 21-37.
- Ζαχαριάδης, Ν. & Τσορμπατζούδης, Χ. (2000). Διερευνητική μελέτη του αυτοσυναισθήματος σε μαθητές γυμνασίου. *Πρακτικά 8^ο Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού*. Κομοτηνή: Τ.Ε.Φ.Α.Α., Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης.
- Giles-Corti, B. & Donovan, R.J. (2002). The relative influence of individual, social, and physical environment determinants of physical activity. *Social Science and Medicine*, 54, 1793-1812.
- Glaser, M. (1994). Security via park and recreation service delivery: Reduced effectiveness of public investment. *Journal of Urban Affairs*, 16, 359-369.
- Goetsch, D.L. (1994). *Introduction to total quality: Quality, productivity, competitiveness*. New York: Macmillan College Publishing Company.
- Green, G. T., Bowker, J. M., Johnson, C. Y., Cordell, H. K., & Wang, X. (2007) An examination of constraints to wilderness visitation. *Journal of Wilderness*, 13, 1-12.
- Grundy, S.M., Blackburn, G., Higgins, M., Lauer, R., Perri, M.G., & Ryan, D. (1999). Physical activity in the prevention and treatment of obesity and its co morbidities. *Medicine & Science in Sports & Exercise*, 31, 502-509.

- Guest, C. & Taylor, P. (1999). Customer oriented public leisure services in the United Kingdom. *Managing Leisure*, 4, 94–106.
- Hagberg, J.M., Park, J.J., & Brown, M.D. (2000). Review Article: The role of exercise training in the treatment of hypertension. *Sports Medicine*, 30, 193-206.
- Haggerty, T. R., & Denomme, D. (1991). Organizational commitment in sport clubs: A multivariate exploratory study. *Journal of Sport Management*, 5, 58-71.
- Hartman, C.A., Manos, T.M., Winter, C., Hartman, D.M., Li, B., & Smith, J.C. (2000). Effects of Tai Chi training on function and quality of life indicators in older adults with osteoarthritis. *Journal of the American Geriatric Society*, 48, 1553-1559.
- Hattie, J., Marsh, H.W., Neill, J.T. & Richards, G.E. (1997). Adventure education and outward bound: out-of-class experiences that make a lasting difference. *Review of Educational Research*, 67, 43-87.
- Heberlin, T.A. & Fredman, P. Vuorio, T. (2002). Current tourism patterns in the Swedish mountain region. *Mountain Research and Development*, 22, 142-149.
- Hood, C. (1991). A public management for all seasons? *Public Administration*, 69(1), 3–19.
- Houlihan, B. (2001). Citizenship, civil society and the sport and recreation professions. *Journal of Managing Leisure*, 6, 1–14.
- Howat, G., Murray, D. & Grilley, G. (1999). The relationships between service problems and perceptions of service quality, satisfaction, and behavioural intentions of Australian public sports and leisure customers. *Journal of Park and Recreation Administration*, 17, 42-64.
- International Obesity Task Force (2002). *With the European Childhood obesity group obesity in Europe*. Copenhagen: IOTF.

- Jackson, E.L. (1997). Leisure constraints: A survey of past research. *Leisure Sciences*, 10, 203-215.
- Jackson, E.L. & Dunn, E. (1991). Is constrained leisure an internally homogeneous concept? *Leisure Sciences*, 13, 217-230.
- James, P. (2002). Development of a multi-dimensional scale for measuring the perceived value of a service. *Journal of Leisure Research*, 2, 119-134.
- Johnson, C.Y., Bowker, J.M., & Cordell, H.K. (2001). Outdoor recreation constraints: An examination of race, gender and rural dwelling across regions. *Southern Rural Sociology*, 17, 111-133.
- Jolliffe, J.A., Rees, K., Raylor, R.S., Thompson, D., Oldridge, N., & Ebrahim, S. (2001). *Exercise-based rehabilitation for coronary heart disease*. Cochrane Library. Oxford: Update Software.
- Jones, R. (2002). Enticement: the role of community involvement in the management of urban parks. *Managing Leisure*, 7, 18-32.
- Jun, J., Kyle, G. T., & Mowen, A. J. (2008). Market segmentation using perceived constraints. *Proceedings of the Northeastern Recreation Research Symposium*. Bolton Landing: N.Y.
- Juran, J.M. (1989). *Juran on leadership for quality*. New York: Free Press.
- Kapantais, E., Haralambides, V., Tzotzas, T., Mortoglou, A., Bakatselos, S., Kaklamanou, M., Ioannidis, I., Lanaras, L., & Kaklamanos, I. (2004). First national epidemiological large survey on the prevalence of childhood and adolescent obesity in Greece. *International Journal of Obesity*, 28, 71.
- Kay, T. & Jackson, E.L. (1991). Leisure despite constraint: the impact of leisure constraints on leisure participation. *Journal of Leisure Research*, 23, 301-303.

- Kim, D., & Kim, S. Y. (1995). QUESC: An instrument for assessing the service of sport centres in Korea. *Journal of Sport Management*, 9, 208-210.
- Ko, Y. J., & Pastore, D. (2004). Current issues and conceptualizations of service quality in the recreation sport industry. *Sport Marketing Quarterly*, 13, 158-166.
- Kouthouris, CH. & Alexandris, K. (2005). Can service quality predict customer satisfaction and behavioural intentions in the sport tourism industry? An application of the SERVQUAL model in an outdoors setting. *Journal of Sport Tourism*, 10, 101-111.
- Lagrosen, S. & Lagrosen, Y. (2007). Exploring service quality in the health and fitness industry. *Managing Service Quality*, 17, 41-53.
- Leach, S., Stewart, J. & Walsh, K. (1994) *The changing organisation and management of local government*. Hampshire: Macmillan.
- Leberman, S. (2002). Planning for recreation and tourism at the local level: applied research in the Manawatu region of New Zealand. *Tourism Geographies*, 4(1), 3-21.
- Lentell R. & Morris, B. (2001). The effects of investors in people and ISO 9002 in local authority leisure facilities. *International Journal of Quality & Reliability Management*, 18, 415-430.
- Λεπίδα, Γ., Ιωαννίδου, Α., & Τζέτζης, Γ. (2007). Δείκτες αξιολόγησης παροχής υπηρεσιών δημοτικών αθλητικών προγραμμάτων. *Άθληση & Κοινωνία*, 46, 198-201.
- Μαλλιάκας, Γ., Τσίτσικαρη, Ε., Κώστα, Γ., Αλεξανδρής, Κ., & Τζέτζης, Γ. (2008). Αξιολόγηση της ποιότητας υπηρεσιών που παρέχονται σε αθλητικό ιδιωτικό κέντρο του νομού Αττικής με βάση το φύλο και την ηλικία των

συμμετεχόντων. Πρακτικά 10^{ου} Πανελληνίου Συνεδρίου Αθλητικής Ψυχολογίας.
Αθήνα: ΕΑΠΣ.

Manson, J.E., Rimm, E.B., Stampfer, M.J., Colditz, G.A., Willett, W.C., & Hennekens, C.H. (1992). Physical activity and incidence of noninsulin dependent diabetes mellitus in women. *Lancet*, 338, 774-778.

Martin, C. L. (1990). The employee/customer interface: An empirical investigation of employee behaviours and customer perceptions. *Journal of Sport Management* 4, 1-20.

Mason, V. (1995). *Young people and sport in England*. London: English Sports Council.

McCarville, R.E. (1996). The importance of price last paid in developing price expectations for a public leisure service. *Journal of Park & Recreation Administration*, 14, 52-64.

McKenna, B. & Associates Consulting Pty. Ltd. (2000). Viewing, assessing, comparing & projecting data related to marketing participation in northern Tasmanian. *Participation in Regional Sport and Recreation*, 2, 1-73.

McKenzie, M. (2002). *Beyond the Outward Bound process: Rethinking student learning*. Unpublished manuscript: Simon Fraser University.

Mhuirheartaigh, J.N. (1999). *Participation in sport and physical activities among secondary school students*. Report by the department of public health: Western health board.

Milne, G. R., & McDonald, M. A. (1999). *Sport marketing: Managing the exchange process*. Sudbury, MA: Jones and Bartlett Publishers.

- Μιχαλοπούλου Μ., Αργυροπούλου Τ., Κώστα Γ., Τζέτζης Γ. & Ντούλος Δ. (1998). Participation in recreation activities in Greece. *Proceedings of the 6th European Congress of Sports Management*. Portugal: EASM.
- Morris, J. (1994). Exercise in the prevention of coronary heart disease: Today's best buy in public health. *Medicine and Science in Sport and Exercise*, 26, 807-814.
- Neill, J.T. & Richards, G.E. (1998). Does outdoor education really work? A summary of recent meta-analyses. *Australian Journal of Outdoor Education*, 3, 1-9.
- Nicholls, J. A. F., Gilbert, G. R., & Roslow, S. (1999). An exploratory of customer service satisfaction in hospitality-oriented and sports-oriented businesses. *Journal of Hospitality and Leisure Marketing*, 6, 3-22.
- O'Neill, M., Gets, D., & Carlsen, J. (1999). Evaluation of service quality at events: The 1998 Coca-Cola masters surfing event at Margaret River, Western Australia. *Managing Service Quality*, 9, 158-166.
- Orsega-Smith, B., Rayne, L., Katzenmeyer, C., & Godbey, G. (2000). The benefits of a healthy agenda. *Parks and Recreation*, 35, 68-74.
- Παλλίδης, Σ., Γραμματικόπουλος, Α., Παλλίδου, Χ., Σκαλίμης, Α. & Κατζικάς, Γ. (2000). Η θετική επίδραση της ποδηλασίας στην υγεία του ανθρώπου. *Πρακτικά 8^{ου} Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού*. Κομοτηνή: Τ.Ε.Φ.Α.Α., Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης.
- Papadimitiou, D. A., & Karteroliotis, K. (2000). The service expectations in private sport and fitness centers: A re-examination of the factor structure. *Sport Marketing Quarterly*, 9, 157-164.
- Παπαδόπουλος, Π., Θεοδωράκης, Ν.Δ., & Αλεξανδρής, Κ. (2004). Αντιλαμβανόμενη ποιότητα υπηρεσιών σε γυμναστήρια: Διερεύνηση της σχέσης με τη θετική προφορική επικοινωνία. *Διοίκηση Αθλητισμού και Αναψυχής*, 1, 30-40.

- Parasunaman, A., Zeithaml, V. & Berry, L. (1998). Servqual: Multiple-item scale for measuring customer perceptions of service quality. *Journal of Retailing*, 64, 12-40.
- Patriksson, G. (1995). The significance of sport for society, health, socialisation, economy: *A scientific review prepared for the 8th Conference of European Ministers responsible for sport*. Lisbon: Council.
- Powell, K.E., Martin, L., & Chowdhury, P.P. (2003). Places to walk: convenience and regular physical activity. *American Journal of Public Health*, 93, 1519-1521.
- Prentice, A.M. & Jebb, S.A. (1995). Obesity in Britain: Gluttony or Sloth. *British Medical Journal*, 311, 437-439.
- Prior, D., Stewart, J. & Walsh, K. (1995) *Citizenship: Rights, community and participation*. London: Pittman Publishing.
- Putnam, R.D. (2000). *Bowling alone: A collapse and revival of American community*. New York: Simon & Schuster.
- Ravenscroft, N. & Rogers, G. (2003). A critical incident study of barriers to participation on the Cuckoo trail, East Sussex. *Managing Leisure*, 8, 184-197.
- Roberts, K. & Brondie, D. (1992). *Inner city sport: Who plays and what are the benefits?* Culemburg: Giordano Bruno.
- Robinson, L. (2003). Committed to quality: The use of quality schemes in UK public leisure services. *Managing Service Quality*, 13, 247-255.
- Robinson, L. (2002). Is quality management appropriate for public leisure services? *Managing Leisure*, 7, 33-40.

- Robinson, L. (1999b) Following the quality strategy: The reasons for the use of quality management in UK public leisure facilities. *Managing Leisure*, 4, 201–217.
- Ρουσσέτη, Μ., Κουστέλιος, Α., Κιουμουρτζόγλου, Ε., & Διγγελίδης, Ν. (2005). Αξιολόγηση της ικανοποίησης πελατών: Εφαρμογή σε δημοτικά προγράμματα άθλησης για όλους. *Διοίκηση Αθλητισμού και Αναψυχής*, 4, 26-34.
- Scott, D. & Jackson, E.L. (1996). Factors that limit and strategies that might encourage people's use of public parks. *Journal of Park & Recreation Administration*, 14, 1-17.
- Sesso, H.D., Paffenbarger, R.S. Jr., & Lee, I.M. (2000). Physical activity and coronary heart disease in men: The Harvard Alumni Health Study. *Circulation*, 102, 975-980.
- Shaw, S.M., Bonen, A. & McCabe, J.F. (1991). Do more constraints mean less leisure? Examining the relationship between constraints and participation. *Journal of Leisure Research*, 23, 286-300.
- Skille, E.A. (2005a). *Sport policy & adolescent sport. The sport city program (Storbyprosjeklet)*. Oslo: Norwegian School of Sport Science.
- Stodolska, M. (1998). Assimilation and leisure constraints: dynamics of constraints on leisure in immigrant populations. *Journal of Leisure Research*, 30, 521-551.
- Thapa, B., Pennington-Gray, L. & Holland, S. (2002). Assessing the validity of an outdoor recreation constraints model for tourist to Florida. *Proceedings of the 33th Annual Conference of the Travel and Tourism Research Association (TTRA)*. Arlington: VA.

- Theodorakis, N., Kambitsis, C., Laios, A., & Koustelios, A. (2001). Relationship between measures of service quality and satisfaction of spectators in professional sports. *Managing Service Quality* 11, 431-438.
- Theodorakis, N., Kampitsis, C., Laios, A. & Tzetzis, G. (2000). Behavioural consequences of service quality. *Proceedings of the 8th European Congress for Sport Management*. San Marino, Italy: EASM.
- Theodorakis, N. & Kampitsis, C. (1998). The effect of service quality on sport consumers' behavioural intentions. *Proceedings of the 6th European Congress for Sport Management*. Madeira, Portugal: EASM.
- Thibault, L., Frisby, W. & Kikulis, L. (1999). Interorganizational linkages in the delivery of local leisure services in Canada: responding to economic, political and social pressures. *Managing Leisure*, 4, 125-141.
- Thompson, J.L., Lime, D. W., Gartner, B. & Sames, W. M. (1995). Proceedings of 4th International Outdoor Recreation and Tourism Trends Symposium and the 1995 National Recreation Resource Planning Conference. St. Paul, MN: University of Minnesota.
- Troped P.J., Saunders R.P., Pate R.R., Reininger, B., Ureda, J.R., & Thompson, S.J. (2001). Associations between self-reported and objective physical environment factors and use of a community rail-trail. *Preventive Medicine*, 32, 191-200.
- Vuori, I.M. (2001). Dose response of physical activity and low back pain, osteoarthritis and osteoporosis. *Medicine and Science in Sports and Exercise*, 33, 551-586.
- Walsh, K. (1995). *Public services and market mechanisms. Competition, contracting and the new public management*. Hampshire: Macmillan.

- Wannamethee, S.G., Shaper, A.G., & Alberti, K.G.M.M. (2000). Physical activity, metabolic factors and the incidence of coronary heart disease and type 2 diabetes. *Archives of Internal Medicine*, 160, 2108-2116.
- WHO (1995). Exercise for Health. WHO/FIMS committee on physical activity for health. *Bulletin of the World Health Organisation*, 73, 135-136.
- Wicker, P., Breuer, C., & Pawlowski, T. (2009). Promoting sport for all age-specific target groups: the impact of sport infrastructure. *European Sport Management Quarterly*, 9, 103-118.
- Williams, C. (1998). The state of quality management in six leisure related research sites. *The TQM Magazine*, 10, 95-103.
- Williams, P. & Fidgeon P.R. (2000). Addressing participation constraint: a case study of potential skiers. *Tourism Management*, 21, 379-393.
- Wood, R., Reyes-Alvarez, R., Maraj, B., Metoyer, K., & Welsch, M. (1999). Physical fitness, cognitive function and health quality of life in older adults. *Journal of Aging and Physical Activity*, 7, 217-230.
- Wright, B.A., Duray, N., & Goodale, T.L. (1992). Assessing perceptions of recreation center service quality: An application of recent advancements in service quality research. *Journal of Park & Recreation Administration*, 10, 33-47.
- ΦΕΚ 2737 (11-02-08). Οργανωτικό πλαίσιο προγραμμάτων άθλησης για όλους. *Μέρος Α'. Άρθρο 1, Φιλοσοφία και Σκοποί των ΠΑΓΟ*. Αρ. φύλλου, 211.
- Χαραχούσου, Υ. (1991). *Ιστορική Αναδρομή. Σημειώσεις Αθλητικής Κοινωνιολογίας*. Αθήνα-Κομοτηνή: Σάκκουλας.
- Ψύχας, Ν., Πελέκης, Χ., Παντούλας, Ε., Τσάνας, Π., Τσίμπας, Κ. & Δαλκιράνης, Α. (2003). Προτιμήσεις των φοιτητών/φοιτητριών του Τ.Ε.Ι. Σερρών κατά τον ελεύθερο χρόνο τους και η σχέση τους με τον αθλητισμό. *Πρακτικά 11^ο*

Διεθνούς Συνεδρίου Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού. Κομοτηνή: Τ.Ε.Φ.Α.Α., Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης.

Yfantidou, G., Costa, G., & Michalopoulos, M. (2006). Trends and retention techniques in municipal recreation programs in Greece. *Proceedings of 14th European Congress for Sport Management*. Nicosia, Cyprus: EASM.

Yoshitaka, Y., Kyoto, O., & Ichiko, E. (2006). The profile of mood state of elderly participants in fitness programs. *Health Evaluation and Promotion*, 33, 506-509.

Zeithaml, V.A., Parasuraman, A., & Berry, L.L. (1990). *Delivering quality service: Balancing customer perceptions and expectations*. New York: Free Press.

Zeithaml, V.A., Parasuraman, A., & Berry, L.L. (1996). The behavioural consequences of service quality. *Journal of Marketing*, 60, 31-46.

Zunft, H.F., Friebe, D., Seppelt, B., Widhalm, K., Remaut de Winter, A.M., Vaz de Almeida, M.D., Kearney, J.M., Gibney, M. (1999). Perceived benefits and barriers to physical activity in a nationally representative sample in the European Union. *Public Health Nutrition*, 2, 153-160.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Α

ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

**ΔΗΜΟΚΡΙΤΕΙΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ**

ΒΑΛΤΕ ΣΕ ΚΥΚΛΟ ΤΙΣ ΕΠΙΛΟΓΕΣ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ

Απαντώ για τον εαυτό μου, σημειώνοντας με Χ.

Απαντώ για το παιδί μου, σημειώνοντας με Ο.

1) Συμμετέχω σε προγράμματα άθλησης και αναψυχής του δήμου Αλεξ/πολης εδώ και:

 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10
ΕΤΗ

2) Συμμετέχω / θα ήθελα να συμμετέχω σε προγράμματα άθλησης και αναψυχής συνήθως τους παρακάτω μήνες:

 Ι Φ Μ Α Μ Ι Ι Α Σ
Ο Ν Δ

3) Συμμετέχω / θα ήθελα να συμμετέχω σε προγράμματα άθλησης και αναψυχής εβδομαδιαία:

1 2 3 4 5 6 7 ΦΟΡΕΣ

4) Συμμετέχω / θα ήθελα να συμμετέχω σε προγράμματα άθλησης και αναψυχής τις ημέρες:

Δ Τ Τ Π Π Σ Κ

5) Η απόσταση από το χώρο που ξεκινώ (σπίτι/δουλειά μου) προς το χώρο άθλησης είναι περίπου:

 1 2 3 4 5 περισσότερο από 5
χιλιόμετρα

6) Στο χώρο άθλησης πηγαίνω με:

 α) τα πόδια β) ιδιωτικό μέσο γ) αστική
συγκοινωνία

7) Για να πάω στο χώρο άθλησης χρειάζομαι περίπου σε λεπτά της ώρας:

 5 10 15 20 25 30 περισσότερο
από 30 λεπτά

8) Η περιοχή μου είναι:

Περιοχή.....

9) Συμμετέχω / θα ήθελα να συμμετέχω σε προγράμματα άθλησης και αναψυχής ή να χρησιμοποιώ τον αθλητικό χώρο της περιοχής μου συνήθως τις ώρες:

8-12 πρωί

12-3 μεσημέρι

3-6 απόγευμα

6-9 βράδυ

μετά τις 9 το βράδυ

10) Θα θέλατε να πηγαίνετε περισσότερες φορές;

ΝΑΙ ΟΧΙ

10 α) Αν ΝΑΙ σημειώστε με Χ ή Ο ποιοι λόγοι σας εμποδίζουν:

α) Έλλειψη πληροφόρησης

β) Έλλειψη πληροφόρησης για την παροχή των προγραμμάτων

γ) Έλλειψη πάρκινγκ

δ) Έλλειψη παιδικού σταθμού

ε) Έλλειψη βολικών ωρών λειτουργίας

στ) Ακαταλληλότητα των προγραμμάτων

ζ) Μεγάλη απόσταση από το σπίτι / δουλειά

η) Έλλειψη ιδιωτικού μέσου μετακίνησης

θ) Συμμετοχή σε άλλες δραστηριότητες

ι) Έλλειψη χρόνου του γονέα / συνοδού για τη μεταφορά

του παιδιού στο χώρο άθλησης

11) Συνήθως συμμετέχω / θα ήθελα να συμμετέχω σε προγράμματα άθλησης και αναψυχής:

α) Μόνος/η β) Με φίλο/η μου

γ) Με τον/την σύζυγό μου δ) Με τα παιδιά μου

ε) Με τους γονείς μου

12) Τι κάνετε πριν έρθετε στον χώρο άθλησης;

α) Δουλεύω β) Ξεκουράζομαι γ) τρώω

δ) Κάνω βόλτα ε) Συναντιέμαι με φίλους

στ) Πηγαίνω στο σχολείο-διαβάζω

ζ) Κάνω άλλου είδους γυμναστική

13) Τι κάνετε αφού φύγετε από το χώρο άθλησης;

α) Δουλεύω β) Ξεκουράζομαι γ) τρώω

- δ) Κάνω βόλτα ε) Συναντιέμαι με φίλους
 στ) Πηγαίνω στο σχολείο-διαβάζω
 ζ) Κάνω άλλου είδους γυμναστική

14) Πώς πληροφορηθήκατε την ύπαρξη προγραμμάτων άθλησης και αναψυχής;
 α) Μου το συνέστησε φίλος/η β) Γνωρίζω αυτούς που το οργανώνουν γ) Γνωρίζω αυτούς που εργάζονται
 δ) Μέσω διαφήμισης:
 α) Ενημερωτικό έντυπο του δήμου β) Εφημερίδα γ) περιοδικό δ) Ραδιόφωνο
 ε) Τηλεόραση
 ε) Δεν πληροφορήθηκα

15) Για ποιους λόγους επιλέξατε / θα επιλέγατε εσείς ή το παιδί σας να συμμετέχει στα προγράμματα άθλησης και αναψυχής του δήμου Αλεξ/πολης;
 α) Δωρεάν προγράμματα β) ποιότητα προγραμμάτων
 γ) ποικιλία προγραμμάτων δ) βολικές ώρες
 ε) εύκολη πρόσβαση στ) Συμμετοχή φίλων
 ζ) Ύπαρξη ειδικών εγκαταστάσεων π.χ. κολυμβητήριο
 η)
 Άλλο.....

16) Θα ήσασταν διατεθειμένοι να πληρώσετε μηνιαία συνδρομή για την καλύτερη προσφορά υπηρεσιών στα προγράμματα άθλησης και αναψυχής του δήμου;
 α) ΟΧΙ β) ΝΑΙ έως 10 ευρώ γ) ΝΑΙ έως 15 ευρώ
 δ) ΝΑΙ περισσότερο από 15 ευρώ

17) Θα σας ενοχλούσε να συμμετέχουν δημότες άλλων δήμων;
 α) ΟΧΙ
 β) ΟΧΙ, αν πλήρωναν για τη συμμετοχή τους
 γ) ΝΑΙ, ακόμη και αν πλήρωναν για τη συμμετοχή τους

18) Ποιος πιστεύετε είναι ο πιο σπουδαίος λόγος που σας προτρέπει να ασκηθείτε;
 Κατατάξτε στο αριστερό μέρος της σελίδας σαν 1 τον πιο σπουδαίο λόγο και σαν 6 τον λιγότερο σπουδαίο λόγο.
Διατήρηση, βελτίωση υγείας-φυσική κατάσταση
Βελτίωση εξωτερικής εμφάνισης (γράμμωση μυών)
Μείωση σωματικού βάρους
Body Building (άσκηση για να πάρεις μέρος σε αγώνες)
Αναψυχή και ψυχαγωγία
Κοινωνικότητα, γνωριμίες

19) Ποιος πιστεύετε είναι ο πιο σπουδαίος λόγος που σας προτρέπει να ασκηθείτε;

Βαθμολογείστε τον καθένα από τους παρακάτω από το 1 έως το 7 ανάλογα με το πόσο σημαντικό τον θεωρείτε.

Διατήρηση, βελτίωση υγείας-φυσική κατάσταση
 1 2 3 4 5 6 7
 Καθόλου σημαντικό Πολύ σημαντικό

Βελτίωση εξωτερικής εμφάνισης (γράμμωση μυών)
 1 2 3 4 5 6 7
 Καθόλου σημαντικό Πολύ σημαντικό

Μείωση σωματικού βάρους
 1 2 3 4 5 6 7
 Καθόλου σημαντικό Πολύ σημαντικό

Body Building (άσκηση για να λάβεις μέρος στους αγώνες)
 1 2 3 4 5 6 7
 Καθόλου σημαντικό Πολύ σημαντικό

Αναψυχή και ψυχαγωγία
 1 2 3 4 5 6 7
 Καθόλου σημαντικό Πολύ σημαντικό

Κοινωνικότητα, γνωριμίες
 1 2 3 4 5 6 7
 Καθόλου σημαντικό Πολύ σημαντικό

20) Ποιους από τους παρακάτω παράγοντες θεωρείτε σπουδαίους για να επιλέξετε να συμμετέχετε σε ένα πρόγραμμα άθλησης / δημοτικό γυμναστήριο;
 Βαθμολογείστε τον καθένα από τους παρακάτω από το 1 έως το 7 ανάλογα πόσο σημαντικό τον θεωρείτε.

Εμφάνιση και λειτουργικότητα χώρου
 1 2 3 4 5 6 7
 Καθόλου σημαντικό Πολύ σημαντικό

Καθαριότητα χώρων-αποδυτηρίων
 1 2 3 4 5 6 7
 Καθόλου σημαντικό Πολύ σημαντικό

Ευγένεια προσωπικού
 1 2 3 4 5 6 7
 Καθόλου σημαντικό Πολύ σημαντικό

Ποικιλία προγραμμάτων και οργάνων
 1 2 3 4 5 6 7
 Καθόλου σημαντικό Πολύ σημαντικό

Βολικό ωράριο
 1 2 3 4 5 6 7
 Καθόλου σημαντικό Πολύ σημαντικό

Έλλειψη συνωστισμού στα όργανα / προγράμματα

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό				Πολύ σημαντικό		

Γνώσεις προσωπικού

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό			Πολύ σημαντικό			

Τοποθεσία δημοτικού γυμναστηρίου

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό				Πολύ σημαντικό		

Κοινωνικότητα γνωριμιές

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό				Πολύ σημαντικό		

Ενημέρωση από το προσωπικό για προβλήματα/αλλαγές

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό				Πολύ σημαντικό		

Στο δημοτικό γυμναστήριο πραγματοποιούν ότι υπόσγονται

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό				Πολύ σημαντικό		

Το προσωπικό ανταποκρίνεται στα παράπονα των μελών

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό				Πολύ σημαντικό		

Το προσωπικό ενδιαφέρεται για την πρόοδο των μελών

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό				Πολύ σημαντικό		

Το προσωπικό διατηρεί καλό αρχείο πελατών

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό				Πολύ σημαντικό		

Τα προσφερόμενα προγράμματα ανανεώνονται τακτικά

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό				Πολύ σημαντικό		

Υπάρχει ποιότητα στον εξοπλισμό

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό				Πολύ σημαντικό		

Υπάρχει ποιότητα στον οργανισμό

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό				Πολύ σημαντικό		

Οι δραστηριότητες αορίζουν και τελειώνουν στην ώρα τους

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό				Πολύ σημαντικό		

Διαχειρίζονται καταστάσεις άμεσης ανάγκης και πληροφορούν

1	2	3	4	5	6	7
Καθόλου σημαντικό				Πολύ σημαντικό		

21) Σε ποιο πρόγραμμα συμμετέχετε εσείς ή το παιδί σας και ποιες από τις παρακάτω υπηρεσίες χρησιμοποιείτε; ΒΑΛΤΕ Χ Η Ο ΣΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ:

- α) Άσκηση ενηλίκων
Πάντα Μερικές φορές Καθόλου Δεν υπάρχει
- β) Άσκηση γυναικών
Πάντα Μερικές φορές Καθόλου Δεν υπάρχει
- γ) Άσκηση παιδιών
Πάντα Μερικές φορές Καθόλου Δεν υπάρχει
- δ) Εκμάθηση κολύμβησης ενηλίκων
Πάντα Μερικές φορές Καθόλου Δεν υπάρχει
- ε) Παραδοσιακοί χοροί
Πάντα Μερικές φορές Καθόλου Δεν υπάρχει
- στ) Μοντέρνοι χοροί
Πάντα Μερικές φορές Καθόλου Δεν υπάρχει
- ζ) Άσκηση δημοτικών σχολείων
Πάντα Μερικές φορές Καθόλου Δεν υπάρχει
- η) Προσχολική άσκηση
Πάντα Μερικές φορές Καθόλου Δεν υπάρχει
- θ) Άσκηση για τρίτη ηλικία
Πάντα Μερικές φορές Καθόλου Δεν υπάρχει
- ι) Πεζοπορικές διαδρομές
Πάντα Μερικές φορές Καθόλου Δεν υπάρχει
- κ) Άσκηση για υποψηφίους στρατιωτικών σχολών (στίβος)
Πάντα Μερικές φορές Καθόλου Δεν υπάρχει
- λ) Άσκηση σε παιδιά με ειδικές ανάγκες (κολύμβηση)
Πάντα Μερικές φορές Καθόλου Δεν υπάρχει

22) Ποιες από τις παρακάτω υπηρεσίες θα θέλατε να χρησιμοποιήσετε; Βάλτε Χ ή Ο στα παρακάτω:

- α) Όργανα με βάρη
- β) Όργανα fitness (ποδήλατο, διάδρομος βάρδισης)
- γ) Άσκηση για άτομα με ειδικές ανάγκες
- δ) Ατομικά αθλήματα (π.χ. στίβος)
- ε) Δυαδικά αθλήματα (π.χ. τένις)
- στ) Πολεμικές τέχνες
- ζ) ποδηλασία
- η) Ομαδικά αθλήματα (μπάσκετ, ποδόσφαιρο, βόλεϊ)
- θ) Παιχνίδια περιπέτειας (extreme games)
- ι) Ποδόσφαιρο 5x5
- κ) Χορός
- λ) Άλλο.....

23) Ποια κατά τη γνώμη σας είναι η πιο σημαντική κατεύθυνση δράσης του δήμου Αλξ/πολης;
 Βάλτε X σε ένα από τα παρακάτω:
 α) Προγράμματα άθλησης για όλους
 β) Αθλητική υποδομή- κατασκευή εγκαταστάσεων
 γ) Υποστήριξη αγωνιστικού αθλητισμού-αθλητικοί σύλλογοι

29) Το μηνιαίο οικογενειακό σας εισόδημα είναι περίπου:
 α) Λιγότερο από 400 ευρώ
 β) 400-750 ευρώ
 γ) 750-1200 ευρώ
 δ) 1200-2000ευρώ
 ε) Περισσότερο από 2000 ευρώ
 στ) Δεν έχω εισόδημα

24) Φύλο A Θ

25) Ηλικία: 15-18 35-40
 18-25 40-45
 25-30 45-55
 30-35 55 και άνω

Αν συμπληρώνετε για το παιδί σας
 Φύλο παιδιού.....
 Ηλικία παιδιού.....

26) Ποια είναι η μορφωτική σας εκπαίδευση;
 α) Δημοτικό
 β) Γυμνάσιο
 γ) Λύκειο
 δ) Ανώτερη (Τ.Ε.Ι.)
 ε) Ανώτατη (Α.Ε.Ι.)
 στ) Μεταπτυχιακές σπουδές

27) Πώς θα περιγράφατε τον τομέα της απασχόλησής σας;

α) Δημόσιος υπάλληλος
 β) Ιδιωτικός υπάλληλος
 γ) Σπουδαστής-φοιτητής
 δ) Αγρότης
 ε) Οικιακά
 στ) Συνταξιούχος
 ζ) Άνεργος
 η) Ελεύθερος επαγγελματίας
 θ) Άλλο.....

28) Οικογενειακή κατάσταση

α) Ανύπαντρος/η
 β) Παντρεμένος/η
 Αν παντρεμένος/η
 α) χωρίς παιδιά
 β) με 1 παιδί
 γ) με 2 παιδιά
 δ) με 3 παιδιά
 ε) Περισσότερα από 3 παιδιά

**ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΠΟΛΥ ΓΙΑ
 ΤΟΝ
 ΧΡΟΝΟ ΣΑΣ ΚΑΙ ΤΗΝ
 ΠΟΛΥΤΙΜΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΣΑΣ...**